

BERXWEDAN

HER TÎŞT JÎ BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN

Sayı 35 / Haziran 1987 / 2.50.-DM

ÖMERLİ

Gerilla pususunda bir komando birliği safdışı bırakıldı

HOZAT

Gerillanın çapraz ateşi altında "Özel Vurucu Tim" imha edildi

ŞEMDİNLİ

Yüzlerce işçi ve köylü ARGK saflarına katıldı

ADIYAMAN

Gün boyu süren çarpışmada onlarca düşman askeri öldürüldü

Gerilla Ordumuz Her Yerde

● Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği'ne düzenlenen sabotajda yüz milyonlarca liralık zarar verildi.

● Nusaybin'de bombalı tuzağa basan 3 düşman askeri öldürüldü.

● Hainler cezasız kalmıyor: Kiği, Mazgirt, Lice, Midyat ve Adıyaman'da gerçekleştirilen eylemlerde 6 ajan kurşuna dizildi.

● Ulusal Kurtuluş Cephemizi ve Halk Kurtuluş Ordumuzu inşa atılımı başarıyla sürdürüyor. Ulusal direniş savaşımız Kürdistan'ın dörtbir yanını sarıyor. Her gün artan gerilla darbeleri faşist Türk ordusunun ve vatan hainlerinin beynine balyoz gibi vuruyor. Hızla büyüyen gerilla savaşımız faşist sömürgeciliği toptan iflasa götürüyor.

AYRINTILI SAVAŞ HABERLERİ 2-3 VE 4. SAYFALARDA

ERNK Temsilciliği:

"Kürdistan Halkı Sahipsiz Değildir"

Halkımızın kurtuluş savaşının dünya çapında tanınan ve hesaba katılan bir güç olarak gelişmesi ve 1987 yılının halkımız için her açıdan bir atılım yılı olması; bunun karşısında Türk faşist sömürgeciliğinin çıkmazının giderek derinleşmesi nedeniyle kurtuluş savaşımızı durdurma, zayıflatma ve artan saygınlığını karalama doğrultusunda yürütülen düşmanca çabaların dışta da yoğunlaşması üzerine ERNK-Avrupa Temsilciliği bir bildiri yayınladı. Bildiride, özellikle Federal Almanya, İsviçre ve Hollanda gibi ülkelerde ERNK üye ve sempatizanlarına yönelik baskıların temel amacının, faşist Türk sömürgeciliğine karşı her alanda direnen Kürdistan halkının meşru mücadelesini baskı altına alabilmek ve bu temelde yoğun bir sıkışma içinde bulunan Türk devletine nefes aldırabilmek olduğu vurgulandı ve özetle şu görüşlere yer verildi:

"Yöntemler, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki özel savaş yöntemlerinden kopya edilmiştir. Ev baskınları, sorgulama, psikolojik telkin, tehdit ve para yoluyla muhtırlaştırma vb. Bu uygulamalarda "TKSP" gibi işbirlikçi örgütler ve elemanlar köy koruculuğu rolünü üstlenmiş, MİT uzmanları danışman olarak hareket etmektedirler. Dönem itibarıyla da, (...) faşist Türk sömürgeciliğinin... içine girdiği çıkmazın ürünü olarak, sahte demokrasi oyunlarıyla kendini sivilleştirme faaliyetinin artışı... ve her yönüyle iflası yaşayan egemenliğin sorunlarını emperyalist ekonomilerin üstüne yıkmak olan AET'ye giriş için başvurularını sıklaştırdığı bir dönem olması, bu baskı ve yıldırımların en önemli nedenlerini ve neden bu döneme denk düştüğünü gösterir.

Hiçbir güç... halkımıza karşı... baskı, şantaj ve diğer insanlık dışı uygulamaları gerçekleştirmede kendini haklı gösteremez. Artık şu gerçek iyi kavranmak zorundadır ki, Kürdistan halkı sahipsiz değildir. Halkımızın, PKK adlı şanlı bir partisi; yüzbinleri örgütleyen ve milyonlara hitap eden ERNK isimli bir cephesi; faşist Türk sömürgeciliği ve işbirlikçilerinin tepesine her gün bir balyoz gibi men ARGK isimli bir halk kurtuluş ordusu vardır... Kürdistan halkının uluslararası hukuktan da yararlanma sorunu olan Cephemiz, geniş emekçi kitleler üzerinde yürütülen her türlü haksız uygulama ve baskılara karşı tüm imkanlarını harekete geçirecek, bütün demokratik yolları da kullanarak bu baskı ve yıldırma uygulamalarıyla sahiplerini teşhir ve tecrit edecektir."

ULUSAL KONGREYE DOĞRU

Bağımsız, Özgür ve Demokratik Bir Kürdistan için;

TÜM HALKIN CEPHE BİRLİĞİ TEMELDİR

Yazısı 13. sayfada

ERNK

Uluslararası Barış ve Hakimiyet Kongresinde Kürdistan'ı Temsil Etti

24-25 Nisan 1987 tarihinde İspanya'nın Bask bölgesinde bulunan Gernika kentinde uluslararası bir kongre gerçekleştirildi. Kongre Gernika şehrinin bundan 50 yıl önce, İspanyol içsavaşı döneminde Hitler faşizmi tarafından bombalanmasının yıldönümü vesilesiyle düzenlenmişti. İnsanların kobby olarak kullanıldığı bu saldırıda, yüzlerce Basklı katledilmişti.

Basklılar'ın en büyük siyasal örgütü olan Herri Batasuna (Birleşik Halk) Partisine bağlı çeşitli örgüt, kuruluş ve bilim çevrelerinin düzenlediği kongreye, aralarına sosyalist ülkelerin barış komitelerinin ve Ulusal Kurtuluş Hareketlerinin temsil-

cilerinin de bulunduğu 200 dolayında delege katıldı. Kongreye, Kürdistan'ı temsilen ERNK adına bir heyet katıldı. Kongrede POLISARIO (Batı Sahra), ANC (Güney Afrika), MIR (Şili) gibi belli

başlı hareketler yanında, Nikaragua, Libya, Sovyetler Birliği, Doğu Almanya, Romanya vb. ülkelerden barış komiteleri adına delegeler katıldılar.

Devamı 5. sayfada

Faşist Türk Sömürgecileri Çıldıırıyor

CEYLANPINAR DEVLET ÜRETME ÇİFTLİĞİ BU YIL DA YAKILDI

Kürdistan'da hasat mevsiminin başladığı Haziran ayı başlarında, Ceylanpınar Devlet Üretim Çiftliği'ne yönelik ulusal kurtuluş güçlerimiz tarafından bir sabo-

taj düzenlenerek uçsuz bucaksız buğday tarlalarının bu yıl da yakıldığı bildirilmektedir. Gün boyu süren ve etkisi günlerce devam eden yangın sonucunda

meydana gelen maddi hasarın yüz milyonlarca lirayı bulduğu haber verilmektedir.

Bilindiği gibi, geçen yıl da yine aynı mevsimde buğday

tarlaları yakılmış ve Türk sömürgecilerine yüz milyonlarca lira maddi zarar verdirilmişti. Yine bu yılın başlarında düzenlenen bir sabotaj sonucunda ise 250' den fazla traktör yakılarak tahrip edilmişti. Böylece bir yıldan beri faşist sömürgeciliğin her türlü tedbirine rağmen yürütülen başarılı mücadeleyle sömürgeci ekonominin kalplerinden biri olan çiftlikten Türk sömürgecilerinin artık istedikleri gibi ve rahatça sömürü ve talan yapamayacakları gösterilmiş oldu.

Ceylanpınar Devlet Üretim Çiftliği büyüklük ve verimlilik bakımından dünyanın sayılı çiftlikleri arasında yer almaktadır. Kürdistan'ın en verimli ve en zengin toprakları üzerinde kurulmuş bulunmaktadır. Hemen her türlü tarım ve ziraat ile hayvancılık yapılmaktadır. Faşist Türk sömürgecileri, bu çiftlik vasıtasıyla büyük bir sömürü, yağma ve talan gerçekleştirmekte, sömürgeci ekonomi adeta kanını buradan almaktadır. Bu ve-

rim, GAP ile de daha çok artırılmaya çalışılmaktadır. Buna karşılık, çiflik çevresindeki halkımız aç, susuz, yoksul, gündelikçi ve ırgattır. On beş yıldır alanda yapıldığı söylenen ve bugünlerde yeniden sözü sıkça edilen "toprak reformu" ile ise, geçmişte faşist MHP'yi, bugün de ajan-milis çeteleri örgütlemek amaçlanmaktadır. İşbirlikçi ağalar yeniden güçlendirilmeye çalışılmaktadır. Özal reformunun toprak dağıtımındaki tek ölçütü "devlete karşı suç işlemek ve devlete ajanlık yapmak"tır.

İşte bütün bunlar, alanda gelişen mücadelenin faşist Türk sömürgecilerini çıldırtmasına yol açmaktadır. Bu, geçmişte böyle oldu, bugün böyle ve yarın da böyle olacaktır. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz, Türk sömürgecilerinin Harran'ı istediği gibi yağmalamasına izin vermeyecek ve kendi değerlerine sahip çıkarak sömürgeciliği yıkıma götürecektir.

Ömerli'de Pusu:

1 Üsteğmen, 3 Er Öldürüldü, 9 Er ise Yaralı

Haziran ayının ilk haftası gerilla eylemlerimizin yoğunlaştığı ve düşmana birbiri ardına darbe vurduğu bir süreç oldu. III. Kongre sonrası, özgürlüğe yürüyüş hamlesi ile ülkenin derinliklerinde üslenen ARGK birlikleri gerilla eylemlerini yoğunlaştırdı. Bu eylemler sıradan bir eylemlilik olmayıp, Kürdistan halkının kutsal vatan toprağını işgalci faşist sömürgecilerden kurtarma hamlesinin bir parçasıdır.

1987 Baharına büyük umutlarla giren ve bu umutlarını yoğun eylemlilikle destekleyen Kürdistan halkı, ARGK birliklerinin düşmana her gün darbe vuran eylemleri ile geleceğe daha güvenle bakıyor. Ömerli eylemi ve aynı süreçte yoğunlaşan diğer eylemler bunun açık bir kanıtını oluşturmaktadır.

Sömürgeci ordu birlikleri, ARGK gerillalarının pusu, sabotaj (tuzak), baskın eylemleri karşısında darbe almakta kurtulamadığı gibi, paniğe ve korkuya daha fazla düşmektedirler. Bu anlamda Ömerli eylemi bir kez daha, ARGK gerillalarının gücünü ortaya koydu. TC şimdiki kadar işlediği tarihi suçların hesabını vermekten kendisini kurtaramayacaktır.

ARGK gerilla takımının gerçekleştirdiği pusu eyle-

minde ilk alınan bilgilere göre 1 üsteğmen, 3 er öldürüldü, 9 asker ise yaralandı. 3 araçlık bir konvoy olduğu bildirilen düşman gücüne karşı pusu kuran gerilla takımı, roketatarın yanı sıra elbombaları da kullanarak düşman gücünü ve araçları tümden safdışı bırakmıştır. Roketatar atışları sonucunda araların artık kullanılamaz hale geldiği söylenmektedir.

Yeni dönem, özgürlüğe yürüyüş hamlesinin etkilerinin yoğun olarak yaşandığı Ömerli ve çevresinde ARGK gerillalarının başlattığı tarihsel atılım bütün Kürdistan'da en yaygın bir şekilde devam etmektedir. Önümüzdeki günlerde gerillanın daha da yoğunlaşacağı eylemleri sö-

mürgecilerin kutsal vatan topraklarımızı kirlletmesine müsaade etmeyecek ve adım adım TC ordusunun yönünü Ankara'ya çevirecektir.

Lice ve Mazgirt'te Öğretmen Görünümlü 3 Uzman Kurşuna Dizildi
MASKELİ KONTR-GERİLLA ŞEFLERİ
BİR BİR CEZALANDIRILIYOR

Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK birliklerinin kontr-gerilla güçlerini temizleme hareketi devam ediyor. 18 Mayıs 1987 günü Mazgirt'in Gümüşgün köyü "öğretmeni" İsa Karaaslan ile 20-21 Mayıs gecesi Lice'nin Yolçatı köyünde "öğretmen" Asım Özmen ve "i-

mam" Mehmet Bayram gerilla birlikleri tarafından teslim alınıp köylerinden çıkarılarak, gereken sorgulamadan sonra ölümle cezalandırıldılar. Bu kişilerin kontr-gerilla elemanı olduklarına dair önceden edinilen bilgiler sorgulama sırasında da doğrulandı.

Her iki olay da kitleler tarafından sevinçle karşılanırken, düşman saflarında büyük korku ve panik yarattı. Olaylardan sonra, faşist-sömürgeci şefler "bunlar vatansever kişilerdi" diye açıklama yaparak "öğretmen" ve "imam" maskesine büründürülmüş bu kişilerin gerçek kimliklerini ve olaylardan duydukları tedirginliği ortaya koydular. Bunlar, gerçekte öğretmenlik ya da imamlık gibi bir şey yapmıyorlardı. Alana geldiklerinden beri bütün işleri, böyle bir maske altında bulundukları köy ve çevresinde kitlelere faşist Türk devletinin iyi olduğu propagandasını yapmak, kitleleri ajan-milis çete olarak silah almaya veya ihbarcılık yapmaya zorlamak, yurtsever kişileri tesbit ederek ilişkide bulundukları faşist ordu birliklerine bizzat ihbar etmek, insanları birbirine düşürerek milis örgütlenmesi yapmak idi. Bilindiği gibi, "Özel Harp Dairesi" böyle sivil kontr-gerilla elemanları örgütleyerek öğretmen, imam, doktor, hemşire, vb. maskeler altında Kürdistan'ın köy, kasaba ve şehirlerinde bol bol görevlendirilmektedir. Bu durumu bilen devrimci kuvvetlerimiz, yürüttükleri faaliyetlerle bunları bir bir açığa çıkararak, son olaylarda da görüldüğü gibi, bu en tehlikeli düşmanlara hakettikleri cezaları başarıyla vermektedirler.

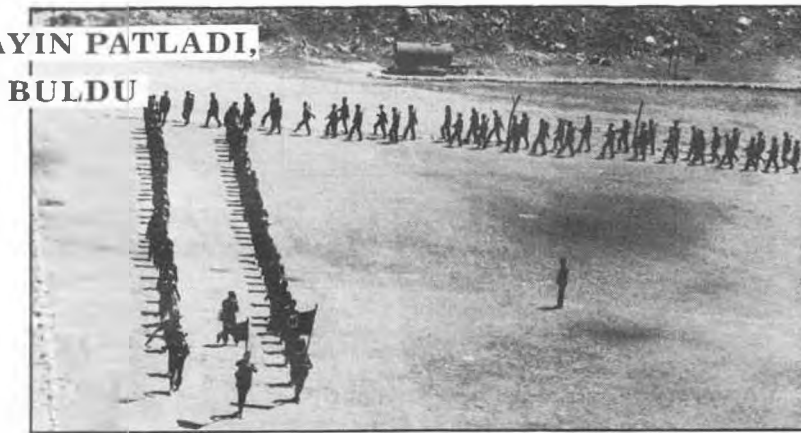
NUSAYBİN: MAYIN PATLADI,

3 ER CEZASINI BULDU

ARGK sabotaj birliği tarafından, Nusaybin'in sınır komutanlığına bağlı jandarma karakolunun devriye yolunun üzerine döşenen mayınlı tuzakın patlaması sonucu, 3 er öldü. Gece devriyesi olarak sınırda hareket eden 3 kişilik ekip, ARGK birliğinin, yolları üzerine önceden döşemiş olduğu mayına basarak patlamasına yol açtılar. Patlama sonucunda 3 er de olay yerinde, halkımıza çekti oldukları işkencelerin hesabını hayatlarını vererek ödeditiler.

İşkence ve zulüm ile ünlü Nusaybin sınır karakoluna karşı gerçekleştirilen bu eylem, yöre halkı üzerinde büyük bir etki yarattı. Eylemin ardından Türk ordu birliğinin içerisine düştüğü korku ve panik, halk arasında alay konusu oldu.

Nusaybin eylemi, sömürgecilerin korkusunu artırırken, üteden beri "gündüz kulahtı gece silahlı" olarak niteledikleri gerilla mücadelemize, bugün "nerde bomba

patlayacağı belli olmaz" nitelemesini de ekleyen sömürgeciler, kendilerine ait olmayan topraklarda artık dolaşamaz bir duruma gelip, burdan çekilip gitmelerinin gerektiği günlerin gelmesi yakındır. Artık, her parça Kürdistan toprağı, taşı, ağacı sömürgeciler için bir ölüm aracıdır. Nerede bomba olduğu belli olmaz. Bastığı toprak, eline aldığı taş, yaslandığı ağaç, oturduğu sandalye ve en büyüğü de susturmak istediği yürek her an patlayabilir.

Ajan Muhtar İhanetinin
Bedelini Canıyla Ödedi

Bingöl-Kığı'ya bağlı Haktanır köyü muhtarı, bütün uyuruları rağmen, devlete ihbarcılığı sürdürdüğü için, ARGK birliğinin bir intikam timi tarafından 10 Haziran gecesi cezalandırıldı.

Çeşitli tarihlerde sömürgecilerle uğraklı muhtardan vazgeçmesi için uyarı yapılan ajan-muhtar Resul Dinçer, ısrarla ihbarcılığı devam etti.

Devletle yaptığı işbirliğinden dolayı başta köy halkı olmak üzere, çevre köylerde de büyük bir nefret kazanan köy muhtarının cezalandırılması, halkın affedilemeyeceğini bir kez daha gösterdi. Muhtarın ihbarları sonucu sürekli işkencelere maruz kalan köy halkı ise, eylemden duyduğu büyük coşkuyu çeşitli biçimlerde dile getirmektedir.

Şemdinli'de 30 Orman İşçisi Gerillaya Katıldı YÜZLERCE GENÇ ARGK SAFLARINA AKIYOR

PKK III. Kongresinin gerilla ordusunun kuruluşuna karar vermesi ve ARGK'nin kuruluşunun ilan edilmesi ardından yurt içinde ve dışında Kürdistanlıların bulunduğu her yerde yüzlerce Kürt genci Halk Kurtuluş Ordusu saflarına akın ediyor. Özellikle kış boyu süren yoğun gerilla eylemliliğinin yeni bir zirvesi olan 28 Nisan Şemdinli saldırısı ardından bu akın iyice artmış bulunuyor.

Şimdiye kadar gerçekleştirilen yeni katılımlarla Kürdistan'ın her alanında çok sayıda gerilla birliğinin kurulmuş olduğunu, yaygınlaşan silahlı eylemlerin düzeyi açıkça göstermektedir. Özellikle gerilla saflarına katılan silahlı mücadelenin geliştiği alanlarda daha yoğun olmakta ve daha çok da Sırt-Van-Hakkari alanında hızlanmış bulunmaktadır. Buralarda halk tam bir isyan halindedir. Silahlı olan çıkarak, olmayan düşman askerinden alarak gerilla savaşına katılmakta ve Kurtuluş Ordusu-ARGK saflarında yerini almaktadır. Alanda savaşgünün yirmidört saatini kapsamak üzere çok yoğun sürmektedir. Faşist Türk sömürgecileri, olayları, gelişmeleri ve kendi perişan durumlarını gizleyebilmek için tüm güçlerini kullanmakta, bu muntakaları çok geniş bir çevreden kuşatıp tüm giriş-çıkışlara yasak koyarak olayları gizlemeye, alanı tamamen tecrit etmeye çalışmaktadırlar.

Güçlü yurtsever öze ve direnişçi özelliğe sahip olan bu alanların kitleleri, yıllardır artan oranda süren faşist-sömürgeci zulme dur demenin zamanı geldiğine artık karar vererek silaha sarılmakta ve "nihai zafere kadar savaş" şiarıyla kurtuluş savaşına atılmaktadırlar. Faşist Türk sömürgecileri, halkın ulusal kurtuluş katılımını önleyebilmek için "özel savaş" doruğuna çıkmışlar, "stratejik köy-

ler" oluşturarak, köylüleri bir yere toplayarak ve geniş karakollar kurarak halkı yarı-açık cezaevlerine hapsedmişlerdir ve bunu daha da çok geliştirmek için çalışmaktadırlar. Ama yurtsever halkı bu biçimlerle durdurmak mümkün olmamaktadır: çok çeşitli yollarla kitleler ve özellikle gençler buralardan kaçarak Kurtuluş Ordusu saflarına katılmaktadırlar. İşte faşist-sömürgecilerin büyük bir çığırkanlıkla dünyaya yaymak istedikleri "kaçırma" olayı bu kaçıdır. Halk, grup grup sömürgeci toplama merkezlerinden kaçarak ARGK'ye katılmaktadır. Özellikle Şemdinli, Yüksekova, Çukurca, Uludere, Şirnak, Erzurum, Mardin, Siirt ve Bitlis gibi alanlarda bu durum çok yaygındır. Faşist Türk sömürgecilerini öldürten ve avazı çıktığı kadar bağırarak emperyalist babalarından yardım isteten gelişme işte bu olmaktadır. "Doğu'ya yatırım yapıyoruz" diyerek Şemdinli'ye 7 okul, Yüksekova'ya 12 okul kurduran, bir ay süreyle tüm NATO devletlerini Erzurum-Muş-Ağrı alanında tatbikata götüren gelişme budur. Başta ABD olmak üzere NATO devletleri, "gevik kuvvetin" dışında daha çok askeri güce Kürdistan'a doğrudan müdahaleye ve ulusal kurtuluş hareketimize karşı bu biçimde doğrudan savaşmaya hazırlanmaktadır. Görülen o ki, Vietnam yenilgisini unutmamışa benzemektedirler.

Bu durumda alandan yeterli bilgi almak zor olmaktadır. Ancak Şemdinli eyleminden sonra köylerden yoğun katılımın olduğu bilinmektedir. Son ulaşılan bilgilere göre, başta Şapata, Geleşim, Herki gibi köyler olmak üzere Şemdinli'nin hemen her köyünden 5-10 kişilik genç grubu ARGK saflarına katılmıştır. Katılımın çokluğundan etkilenerek, alanda ormanları kestirmek için Bitlis'ten getirilmiş bu-

lunan 30'dan fazla orman işçisi de hızarları atıp silaha sarılarak 2 Haziran günü ARGK birliklerine katılmışlardır. Sömürgeci basın bile katılanların toplamını 52 kişi olarak vermektedir. Gerçeğin bundan çok fazla olduğunu, yüzlerce insanın ordulaşmak için akın ettiği artık kimse için bir sır değildir.

Gerilla birliklerinin büyümesine ve çoğalmasına bağlı olarak silahlı çarpışmalar da giderek şiddetlenmekte, günlük çarpışmalar halini almaktadır. Şemdinli'nin bir kaç alanında, faşist ordu birliklerinin saldırılarının günboyu süren çarpışmalar sonucunda geri püs-

kürtüldüğü ve büyük kayıplar veren ordu gücünün bazı yerlerde merkezleşmiş olan karakollara geri çekilmek zorunda kaldığı, buna karşı gerilla saldırılarının ise aralıksız devam ettiği haberleri alınmaktadır. Gerçek buyken, Anadolu Ajansına atılan verdiği haberde Reuter Ajansı, "4-5 Haziran gecesi süren çarpışma sonunda işçilerin kurtarıldığını ve 1 asker 1 gerillanın çarpışmalarda öldüğünü" dünyaya duyurmaktadır. Bunun asılsızlığı, daha 1984'ten beri Türk ordusunun gece çarpışmaya girmek bir yana, her askerin sabaha kadar uykusuz ve aç mevzisinde, çıkmamak üzere beklediği, bu nedenle onlar-

casının soğuktan donduğu ve güneş battıktan sonra askerlerin hareket etmesinin Genel Kurmay talimatı ile yasaklandığı gerçekleriyle ortadadır.

Faşist ordu birlikleri bir çok kez geri püskürtülmüştür. Ordunun alandaki denetimi her geçen gün zayıflamaktadır. Gözlemciler, bu yıl içinde, eğer gelişmeler böyle olursa alanın bir çok yerinde Türk ordusunun denetiminin lümden ortadan kalkacağını, ordunun bir çok stratejik noktayı kaybedeceğini ve alanda gerilla etkinliğinin ve denetiminin güçlenecğini belirtmektedirler.

Gün Boyu Süren Çarpışma ADIYAMAN TÜRK SÖMÜRGEÇİLERİNE MEZAR OLACAK

Geçtiğimiz ay içinde Kürdistan'da süren savaşın en büyük çarpışmalarından bir de Adıyaman'da meydana geldi. 26 Mayıs günü, Adıyaman merkez ilçeye bağlı Şereflî köyü yakınlarında ARGK'nin bir gerilla birliği ile faşist ordu sürüleri arasında gün boyu süren çarpışmada çok sayıda düşman askeri öldürüldü ve yaralandı. Beş ARGK gerillası da son kurşunlarına kadar kahramanca savaşarak şehit düştü.

Alınan haberlere göre olayın gelişimi şöyledir: ARGK'nin bir gerilla birliği, Adıyaman köylerinde faaliyet yürütürken, 26 Mayıs günü merkez ilçeye bağlı Şereflî köyü yakınlarında üslenerek bir süre dinlenmek ister. Bu sırada kendilerini gören (veya önceden izleyen) bir hain tarafından hemen faşist ordu güçlerine ihbarları yapılır. Kendileri habersiz olduğu, düşman ise yerlerine

kadar öğrenmiş bulunduğu için, çok sayıda bir düşman gücü tarafından gerilla birliğimiz kuşatmaya alınır. Öğleden önce, daha güneşin biraz yükselmiş olduğu bir sırada, düşmanın geldiğinin farkedilmesiyle çarpışma başlar. Bu biçimde çarpışma bir kaç saat devam eder. Kuşatmayı zayıf bir noktadan yarmak üzere hazırlanan birliğimiz, roketalar ve bombalarla saldırıya geçer ve düşman çemberini yarar. Bu saldırıda onlarca faşist ordu askeri öldürülür ve yaralanır, ARGK savaşçılarından da üçü burada şehit düşer. Diğer gerillalar hem çarpışmayı sürdürür, hem de ilerlerler. Bu biçimde çarpışma akşam karanlığına kadar devam eder ve Şereflî muntikası aşılarak Karaağaç köyü muntikasına geçilir. Faşist-sömürgeci düşman "vurucu tim", jandarma ve komando birliklerinden binlercesini savaşta sürer, helikopter ve uçaklar

kaldırarak havadan indirme, bombardıman, izleme, vb. yapar. Akşama kadar süren çarpışmada çok sayıda asker daha vurulurken, iki gerilla da Karaağaç köyü muntikasında şehit düşer. Alınan bilgilere göre düşman kuşatmasını yaran gerillalardan bazıları akşam karanlığında alandan uzaklaşıp gitmişlerdir.

Böyle olumsuz koşullara rağmen sonuç, faşist ordu birlikleri için hezimet olmuştur. Onlarca ölü vermiş olmalarına rağmen, her zaman yaptıkları gibi ısrarla bunu gizlemişlerdir. ARGK savaşçılarının kahramanlığı, yiğitliği, direnişçiliği ve düşman çemberini yarıp geçen gücü kitleler içinde büyük yankı uyandırmış ve dilden dile destanlaştırılmıştır. Halk arasında en çok konuşulan sözün şu olduğu söylenmektedir: "Türk askeri bu dağlardan artık sağ çıkmıyacak."

İstanbul'da Bombalı Gün: Bir Asker Yaralandı

4 Haziran günü İstanbul'un çeşitli yerlerinde bombalama eylemleri gerçekleştirildi. Aksaray Karakolu yakınlarına yerleştirilen bombanın patlaması sonucunda 1 asker yaralandı ve çevrede maddi hasar meydana geldi. Karaköy'de bir inşaat ve Zeynep Asım Ekren'in mağazalarının yakınına yerleştirilen iki bomba ise patlamadan görülerek etkisiz hale getirildi.

Bombalama eylemini kimin yaptığı hakkında bilgi edinilemedi. Ancak Aksaray Karakolu yakınında "Cihan Alptekinlerin Anısına" yazılı bir pankart bırakıldığı öğrenildi. Yine çeşitli çevrelere, 4 Haziran'ın MLSPB üyeleri

Doğan Özzümrüt ve 3 arkadaşının Türk faşizmi tarafından katledildiği gün olduğuna dikkat çekildi.

Belli ki, bu gelişmeler önemlidir. Türkiye'de, devrimcilerin anılarının eylemlerle yaşatıldığı günlere doğru gidilmektedir. Kürdistan'da yükselen devrimci savaşın yankısı Türkiye'de de duyulmaya, kitleler üzerindeki etkisi çok yönlü artmaya başlamıştır. Gören herkes, mevcut baskı, yoksulluk ve sefalet ortamında Türkiye'de ve özellikle de İstanbul'da faşist rejime karşı aktif bir muhalefetine ve devrimci mücadelenin hızla gelişeceği noktasında birleşmektedir.

Şemdinli'de Gürleyen Ses Hozat'ta Yankılandı

"ÖZEL VURUCU TİM" TAMAMEN İMHA EDİLDİ

3 Haziran 1987 günü, Hozat'ın Sarısaltık köyü yakınlarında Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK'nin bir gerilla birliğinin kurduğu pusuya düşen "özel vurucu tim", araçlarıyla birlikte tamamen imha edildi.

Edinilen bilgilere göre olay şöyle gelişti: Geçmişten beri alanda gerilla birliklerimizle faşist ordu güçleri arasında sürekli çarpışmalar olmaktadır. Bu nedenle, "özel vurucu tim", komando, jandarma birlikleri ve çeteler alanda gündüzleri sürekli operasyon yapmaktaydı. 3 Haziran günü de operasyona çıkan düşman birliklerinin dönüş yolu üzerine, Hozat'ın Sarısaltık köyü mıntıkasında bir gerilla birliğimiz pusuya kurdu. Öğleden sonra saat 15 00 civarında operasyonunu tamamlayarak geri dönen "özel vurucu tim", ARGK birliğinin pususuna düştü. İki taraftan açılan çapraz ateş arasında kalan iki düşman aracı tamamen tahrip olarak yandı ve "ölüm mangası" olarak Kürdistan'a gönderilen bu "tim"den kendini ölümden kurtaran hiç kimse olmadı. Ayrıca iki panzer de gerilla ateşi altında tahrip oldu. Eylemini başarıyla tamamlayan gerilla birliğimiz, düşmana ait sağlam kalan askeri araçları alarak alandan uzaklaştı. Olaydan saatlerce sonra eylem yerine gelen yeni ordu birlikleri ancak yığılmış enkazlarını taşıyabildi.

Faşist-sömürgeci ordu sefferi, bütün çabalarına rağmen olayı gizleyemeyince, yaptıkları açıklamada "bir aracın pusuya

düşürüldüğünü, 3 askerin öldürüldüğünü ve 1 assubayla 6 askerin de yaralandığını" belirttiler. Bu, düpedüz bir yalandı, çünkü üç seneden beri o alanlarda değil bir askeri araç, iki araç bile yalnız başına yola çıkmıyordu. Düşman kayıpları hakkında kesin bilgi edinilememekle birlikte, bir "özel vurucu tim" in tamamını taşıyan iki aracın tümünden tahrip edildiği ve içindekilerden kurtulan olmadığı öğrenildi.

Dana sonra olay yerine gelen İçişleri Bakanı, bilinen eski sözlerini yeniden tekrarlayıp durdu. "Eşkiyaya karşı robot uçak", "etkin önlemler" vb. diyerek faşist Türk sömürgeciliğinin caresizliğini, çıkmazını, çöküşünü ve en kısa sürede yıkılmaya mahkûm olduğunu bir kez daha itiraf etti.

21 Mayıs'ta Palu'da 5, 2 Haziran'da Hozat-Ovacık arasında 2 TKP-ML savaşçısı ile 2 Haziran günü Kiğı'da 2 PKK savaşçısının şehit düşmesi olaylarının hemen ardından gelişen ve bunların intikamını da alan böyle görkemli bir eylem, halk kitleleri içinde büyük sevinç ve güven yarattı. Kitlelerde ulusal kurtuluş mücadelesine destek olmayı ve ARGK saflarına katılmayı artırdı. 28 Nisan Şemdinli eyleminin bir devamı olarak gerçekleştirilen Hozat-Sarısaltık eylemi, gerilla ordumuzun ve savaşımızın gücünü, yenilmezliğini ve büyük bir gelişme içinde olduğunu; faşist Türk sömürgeciliğinin ise bu gelişme karşısında yıkılmaktan kurtulamayacağını tüm dünyaya gösterdi.

İhbarcı-Ajan Çetelere Ağır Darbeler Vuruluyor "HAINLER CEZASIZ KALMAYACAK"

"Vatan hainlerine ölüm" şiarıyla hareket yürüten ARGK birliklerimiz, ihbarcı ve ajan-milis çete güçlerine öldürücü darbeler vuran eylemlerini sürdürüyorlar. Özellikle yaza girişle birlikte faşist ordu güçlerine ve "özel tim"lere karşı yürütülen savaşla birleşerek genişleyen bu hareketlerde, son olarak

de eylemler büyütülmüştü. Ayrıca son cezalandırmayla birlikte yörede bir çok gücün de son kez uyarıldığı, yine teslim alınan bir grup çeteye çeşitli cezalar verilerek pis canlarının "vazgeçmek" koşuluyla şimdilik bağışlandığı, bu olaylar ve genel gelişmeler üzerine tüm Mardin yöresinde çok

lerini sürdürdüğü gelen haberler arasındadır.

İhbarcı ve ajan-milis çete güçlerine yönelik devrimci eylemler Siirt ve Hakkari alanlarında çok daha geniş boyutlu olarak sürmektedir. Ancak çarpışmaların yoğunluğu nedeniyle bu yörelerden zamanında ve yeterli bilgi almak zor ol-

da Midyat, Adıyaman, Siirt ve Hakkari yörelerinde çetelerle ağır darbeler vuran eylemler gerçekleştirildi.

26 Mayıs 1987 günü, Midyat'ın Kerboran nahiyesine bağlı ... köyüne giren bir gerilla birliğimiz, öğretmenlik maskesi altında alanda ihbarcılık yapan hain Aydın Acun'u ölümlü cezalandırarak, başka ihbarcılara da uyarı olması amacıyla hainin ceseti yanına "Hainler cezasız kalmayacak-PKK" yazılı bir duyuru bıraktı. Bu olay ve bildirisi çevrede geniş yankı uyandırıp, halk içinde sevgi, ihanetçi saflarda ise panik ve dağılma yarattı. Bilindiği gibi, bu alanda ve Gercüş, Nusaybin, İdil, Ömerli yörelerinde ihbarcı güçlere karşı geçen yıllardan beri çok sayıda cezalandırma eylemi gerçekleştirilmiş, özellikle bu kış ve baharda, en sonuncusu bir arabanın mayınla havaya uçurulması biçiminde

sayıda ihbarcı ve ajan-milis çetenin tek tek ve gruplar halinde ARGK kuvvetlerine teslim olarak canlarının bağışlanmasını istediği bildirilmektedir.

Öte yandan, 10 Mayıs'ta Adıyaman'ın Uzunköy köyüne giren bir ARGK birliği, faşist-sömürgeci düşmana ajanlığı ve ihbarcılığıyla ün yapmış olan hain Ali Şahin'i yargılayarak kurşuna dizdi. Bilindiği gibi, bu hain aynı mesleğini 1980'lerden beri sürdürmekteydi; bu süreçte defalarca uyarılmış, kendisi gibi olan bir kaç yakını da önce cezalandırılmış olmasına rağmen bu işten vazgeçmemiş, yıllardır halktan dürüst yurtsever kişileri ve devrimcileri sayısız kez düşmana ihbar ederek tutuklatmıştı. Ayrıca buna bağli olarak Urfa yöresinde 4 ihbarcının da Mayıs ayı başlarında cezalandırıldığı ve gerilla birliklerinin köy topraklarıyla benzer eylem-

maktadır. Erzurum, Şırnak, Uludere gibi alanlarda kış ve baharda gerçekleştirilen büyük eylemlerden sonra "köy koruculuğu" biçiminde örgütlenilmeye çalışılan ajan-milis çeteciliğinin önemli oranda dağıldığı, Uludere ve Şemdinli yörelerinde çok sayıda milis-çetenin ölümlü cezalandırılmasıyla sonuçlanan gerilla eylemlerinin gerçekleştirildiği, bir yandan gerilla birliklerimizin bu tür eylemleri devam ederken, öte yandan çok sayıda ihbarcı ve çetenin gruplar halinde ARGK birliklerine silahlarıyla birlikte teslim olarak canlarının bağışlanmasını istediği ve bu durumun tüm alanda giderek yaygınlaştığı, bunun sonucunda faşist Türk ordusunun büyük bir panik içinde kendi çetelerini tutuklamaya çalışıp hareket edemez hale geldiği haberleri gazetemize ulaşmaktadır.

DEVİRİMCİ DİRENİŞ SAVAŞIMIZ TÜM KÜRDİSTAN'I SARIYOR

Ulusal Kurtuluş Cephemizi ve Halk Kurtuluş Ordumuzu inşa atılımımız geliştikçe, devrimci direniş savaşımız da tüm Kürdistan'a yayılmaktadır. Kürdistan'ın her alanından devrimci eylem haberleri gelmektedir. Çeşitli kaynaklardan aldığımız haberlere göre, değişik alanlarda birçok

silahlı çarpışma ve eylem meydana gelmiştir.

2 Haziran 1987 günü, sabaha doğru, Kiğı'nın Yedisu nahiyesine bağlı Ayanoglu köyünde ARGK'nin bir gerilla birliği ile faşist-sömürgeci ordu güçleri arasında meydana gelen çarpışmada çok sayıda faşist ordu askerin öldürüldüğü ve yara-

landığı, Halk Ordumuzun iki kahraman savaşçısının da yığılç direnerek şehit düştüğü haber verilmektedir.

Yine alınan haberlere göre, Kars yöresinde Mayıs ayı sonlarında gerçekleştirilen bir gerilla eyleminde 1 subay ve 2 asker öldürülmüş, çok sayıda asker de yaralanmıştır.

Ayrıca, aynı dönemde Bitlis alanında gerçekleştirilen bir karakol baskınında da çok sayıda askerin öldürüldüğü ve yaralandığı, ARGK gerillalarının ise kayı vermeden üstlerine çekildiği bildirilmektedir.

Halk Ordumuz ARGK, örgütlenmesini hızla geliştirmekte ve tüm Kürdis-

tan'a yayılmaktadır. Halkımız onu kendi öz ordusu olarak desteklemekte ve gençlerimiz saflarına akın etmektedir. Şimdi ARGK Kürdistan'da her yeredir. Çürümüş faşist Türk ordusunu ve vatan hainlerini artan gerilla darbelerinden hiçbir güç kurtarmayacaktır.

ULUSLARARASI BARIŞ VE HAKİMİYET KONGRESİNDE KÜRDİSTAN'I ERNK TEMSİL ETTİ

Baştarafı 1. sayfa

Kongre çalışmalarının ilk gününde yapılan açılış ve karşılamadan sonra komisyonlar oluşturuldu. Bir "Ulusal Kurtuluş Hareketleri" ve diğeri ise "Barış için mücadele" olmak üzere iki komisyon oluşturuldu. Her iki komisyon katılan ERNK temsilcileri, iki ayrı uzun konuşma yaptılar. Konuşmalar dünyanın çeşitli alanlarından gelen güçler tarafından ilgiyle izlendi. ERNK adına konuşan temsilci, konuşmasının son bölümünde şu konulara yer verdi: "Çephe-şerh önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, dünyadaki bağımsızlık ve özgürlük mücadelelerinin bir parçasıdır. Ortadoğu'nun stratejik bir kesitinde yer alan Kürdistan'da yürüttüğümüz savaş, halkların mücadelelerini sunulan büyük bir destektir... Ortak bir amaç için mücadele eden halkların daha sıkı

Jayanışma ve dostluğa ihtiyacı vardır. Emperyalizmin ulusal kurtuluş hareketlerine karşı izlemiş olduğu tecrit etme ve özel savaş yöntemleriyle boğma stratejisine karşı, dostluk ve dayanışma daha da yükseltilmelidir..." Yapılan yarım saatlik konuşma, salondaki tüm güçler tarafından coşkuyla alkışlandı. Konuşmanın yapıldığı esnada salonda Sosyalist Enternasyonal Büro Başkanı Prof. Jean Ziegler de bulunuyordu.

"Barış için mücadele" komisyonunda da ERNK'nin barış üzerine düşünceleri bir konuşmayla dile getirildi. Komisyon çalışmalarının arkasından çeşitli alanlara ilişkin kararlar çıkarıldı. Yaklaşık 15 maddede toparlanan kararlarda, emperyalizmin sömürgeci saldırgan politikası ve pratiği mahkûm edilirken, ulusal kurtuluş hareketlerinin daha aktif desteklenmesinden bahsedildi. Kürdistan'a ilişkin kararda ise

TC'nin vahşi saldırılarına karşı olunduğu şöyle kararlaştırıldı:

"... 6. Bu kongre, Türk devletinin AET ve ABD'nin desteğiyle Kürdistan halkına ve kurtuluş mücadelesine karşı yürüttüğü jenosidi kınıyor."

Ayrıca kongre süresi boyunca açılan masada, çeşitli dillerde yayınlar sergilendi.

İspanyolca çoğaltılan PKK Programı, ERNK Kuruluş Bildirisi ve Barış üzerine broşürlerin çok geniş dağıtımı yapıldı.

Kürdistan halkının yegane meşru temsilcisi olan ERNK; yürüttüğü görkemli savaşı, her geçen gün halkımızı yeni yeni platformlarda temsil etmektedir. Sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı savaşıyan halklar, mücadelemizi daha büyük ilgiyle izlemekte ve dayanışmalarını bu tür platformlarda dile getirmektedirler.

Mihricana

Govenda Kurdistan '87

HUNERKOM İlk Kez

Folklor Yarışması Düzenliyor

Kürdistanlı yurtsever sanatçıları çatısı altında birleştiren HUNERKOM, gece, kaset, sergi, gösteri faaliyetlerinin yanı sıra, ilk kez folklor yarışması düzenliyor. 27 Haziran tarihinde, Volksbildungheim Frankfurt Eschenheimer Anlage 40, 6000 Frankfurt, Main 1 adresinde, Kürdistan Folklor Festivali '87 adıyla düzenlenecek olan yarışmaya çok sayıda folklor grubunun katılacağı bildirilmektedir.

HUNERKOM, yarışmaya ilişkin olarak yaptığı bir açıklamada, katılmak isteyen folklor ekiplerinin başvurabileceklerini belirtti. Ayrıca çeşitli yaş gruplarına göre folklor ekiplerinin yarışacakları ve bu yarışmanın izleyicilere açık olarak yapılacağı da açıklanarak açıklama yapılmaktadır.

CEDRI Kongresinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Yönelik Her Türlü Komplö Mahkûm Edildi

Yabancı işçi ve Mültecilerin Haklarını Korumak İçin Avrupa Komitesi - CEDRI'nin 4. Kongresi, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden yaklaşık 300 delegenin katılımıyla 4-10 Mayıs tarihleri arasında, Fransa'nın Forkalauer kentinde yapıldı. Kongreye çeşitli kıtalardan gelen örgütlerin Avrupa temsilcileri, tanınmış politik şahsiyetler, gazeteci ve yazarlar katıldı. Kongreye Kürdistan ve Avrupa'daki Kürdistanlı emekçileri temsilen ERNK adına bir heyet katıldı.

Kongrenin devam ettiği bir hafta boyunca Kürdistan sorunu birçok kez gündeme geldi. Kongre süresince her gün çıkan gazete, bir yazısında PKK'nin yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesinin mevcut durumu ve tarihsel geçmişine yer verirken, diğer yandan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik komplö ve saldırılar işlendi. Kongrenin ilk iki gününde oluşturulan komisyonlar değişik konular üzerinde çalışmalar yürüttüler. Politik komisyon ve hukuk komisyonları aynı zamanda faşist TC'nin AET'ye üyeliği, Kürdistan'da özel savaş uygulamaları ve Avrupa'da ERNK taraftarlarının kriminalize edilmesi yönünde İsveç ve Almanya'nın anti-demokratik uygulamaları gündeme geldi.

Kongre boyunca, akşamları konferanslar yapıldı. 7 Mayıs'ta yapılan konferansın konusu "Palme Cinayeti - Nedenleri ve Sonuçları" idi. Bu konferansta salt Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik saldırı ve komplolar işlendi. Konferansta ERNK adına bir temsilci, İsveç Yabancı Gazeteciler Cemiyeti Başkanı, Hollandalı bir gazeteci, Paris'te kalan Amerika'da ilerici bir gazetenin muhabiri ve CEDRI'den bir temsilci katıldı. İlk konuşmayı ERNK temsilcisi yaptı. Konuşmada Palme'nin öldürülmesiyle geliştirilen

komplö ve saldırıların nedenleri, bunu yürüten güçlerin kimler olduğu, komplonun siyasî sonuçlanması ve bunun Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin bir kazanımı olduğu üzerinde duruldu. Daha sonra söz alan konuşmacılar, belirtilenleri doğrulayıp ilginç konulara parmak basarak, kendi araştırmalarının sonuçlarından örnekler verdiler. Bir gazeteci, Palme öldürüldükten sonra eski bir SÄPO yetkilisiyle konuştuğunu, yetkilinin hiç tereddütsüz "olsa olsa bu işi eski meslektaşlarım yapmıştır" tarzında kendisine açıklama yaptığını ve bununla da, Palme'nin SÄPO eliyle öldürüldüğünün daha da netleştiğini açıkladı.

Diğer konuşmacılar da ayrıca PKK'nin Kürdistan'da savaşı tek güç olduğunu belirterek saldırıların, çıkarı sarsılan kesimlerden geldiğini vurguladılar. Kongrede, büyük bir dikkatle izlenen bu konferans, büyük bir ilgi uyandırırken, ertesi gün İskandinav basınına geniş bir şekilde yansdı.

Kongrenin son gününde Kürdistan üzerine hazırlanan bir karar önergesi Genel Kurula sunuldu. Kararda gerekçe bölümü dışında şu maddeler yer alıyor:

1. Türk devletinin AET'ye üyeliğine karşı durulması ve protesto edilmesi.
2. Kürdistan halkının haklı ve meşru olan ulusal kurtuluş mücadelesinin desteklenmesi.
3. Avrupa'da PKK'ye yönelik her türlü saldırı ve komplöya karşı durulması.

Genel Kurula sunulan karar önerisi, itiraz edilmeden onaylandı.

Kongre, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin kendi sesini güçlü bir biçimde duyurduğu, her türlü komplöluğun mahkûm edildiği, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile dayanışmanın dile getirildiği güçlü bir platform oldu.

Kürdistanlı Yurtseverler, Türk Faşizmiyle İşbirliği Yapan Hollanda Polisini ve Arnheim Belediyesini Çeşitli Eylemlerle Protesto Ettiler

Kürdistan'da ulusal kurtuluş savaşı boyutlanarak geliştiğçe, gerilla birliklerimizin etkin darbeleriyle Türk faşizmi her gün biraz daha köşeye sıkıştı. Emperyalistlerin paçaları da tutuşmaya başladı. Avrupa'da da işçi kitlelerinin her geçen gün ERNK saflarına artan akını ve Avrupa ilerici-demokratik kamuoyunda, PKK önderlikli ulusal kurtuluş mücadelemize ilgi ve sempatinin giderek gelişmesi faşist rejimin dıştaki çıkmasını derinleştirdi. Bunun üzerine son zamanlarda Almanya, İsviçre ve Hollanda gibi emperyalist ülkelerde, çöküşe giden Türk faşizmine kan vermemek amacıyla yurtsever kitlemize yönelik baskı uygulamaları arttırıldı.

Kuşkusuz, sömürgeci-faşist TC ve emperyalistlerin yanı sıra, üçüncü sacayağı da uşak-reformist Kürt örgütleridir. Emperyalist polis ERNK yanlısı yurtsever kitlelere yönelik bu uşakların dosyalar dolusu ihbarlarından hareket etmektedir. Ve bunun artık gizli-saklı bir yanı da kalmamıştır.

Bu olayların en son örneklerinden bir kesimi de Hollanda'da yaşandı. "ÖY" vb. uşakların ihbarlarını bahane eden Arnheim Belediyesi'nin, Kürdistanlı yurtseverlere kültürel faaliyetleri için yer vermesi üzerine bir grup yurtsever 14 Mayıs 1987'de Belediye binasını işgal etti. Belediye yetkililerinin, talepleri kabul etmemesi üzerine kadınlı-erkekli yurtseverler açık grevine başladılar. Olay yerine

Polis saldırılarına karşı yapılan bir işgal eylemi

çağrılan polis eylemcileri zorla karakola götürerek tutuklamak istedi. Fakat yurtseverlerin burada da eylemi kararlılıkla sürdürmesi karşısında polis tümünü serbest bırakmak zorunda kaldı.

Ertesi gün, Hollanda işçi Partisi'nin bürosunu işgal eden bir grup Kürdistanlı yurtsever, belediye ve polisin bazı asılsız suçlamaları ulusal kurtuluş mücadelemize karşı takındıkları tutumla protesto ettiklerini açıkladılar. Eylemcilerin isteklerini kabul eden işçi Partisi yetkililerinin çağrısı üzerine olay yerine çok sayıda TV, radyo ve basın mensupları geldi. Eylemcilerle yapılan röportaj radyodan Hollanda dilinden yarım saat kadar yayınlandı. Röportajda polis ve belediyenin tutumları teşhir edildi, asılsız suçlamalar kınandı.

Belediye yetkililerinin de açıkça itiraf ettikleri gibi, ihbarlar uşak Kürt örgütlerin-

den ve TC konsolosluğundan yapılmaktaydı. Tasfiyeciler uşakların Arnheim alanında yoğunlaşması ve Hollanda polisiyle ortak çalışmaya başlaması üzerine asılsız iddialarla gözaltına alınan yurtseverlere sorulan sorular oldukça ilginçti. Örneğin, "PKK ile ne tür ilişkiniz var?", "PKK'ci-ler burda var mı?" vb. soruları yönelten polis, Komkar'ın özel sayısını örnek göstererek, "PKK teröristtir", "PKK'ye yardım etmeyin" gibi sözlerle kitleleri etkilemeye çalışmaktadı. Bazı yurtseverlere ise büyük paralar karşılığında ajanlık teklif edilmektedir. Fakat yurtsever kitlelerin mücadeleye bağlılıkları ve kararlı tutumları karşısında, ihbarcı-uşak takımı ile emperyalist polisin çabaları ve oyunları fiyaskoya sonuçlanmak ve Türk faşizmiyle işbirliğini nefretle karşılayan Hollanda demokratik kamuoyunda da mücadelemize sempati giderek artmaktadır.

YURTSEVERLERE SALDIRAN İSVİÇRE POLİSİ KINANDI

İsviçre, bankacılık sektöründe, kimya sanayinde, hat-ta savaş malzemesi üreten sanayi kollarında ileri düzeyde gelişmiş; dünyanın bir çok ülkesi ile önemli ticari ilişkiler kurmuştur. Sözde tarafsız bir ülke olan İsviçre, gelişmiş ekonomisine rağmen Avrupa Ekonomik Topluluğuna da üye olmamıştır. Aslında batı emperyalizminin tipik bir uygulayıcısı olan İsviçre, tarafsızlık perdesi altında ticari ilişkilerini korumaya çalışmıştır. Uluslararası kuruluşlarda en önemli konularda dahi silik bir kişilik sergilemiş, kendisini gizlemeye özer göstermiştir. İsviçre'de yaşayan yabancıların emek gücünü sömürmüş, siyasi faaliyetlerine demokratik kurallarla bağdaşmayan önemli sınırlamalar getirmiştir.

İsviçre bu yapıyla faşist rejimlerle ve diktatörlüklerle duraklama olmaksızın ticari ilişkilerini sürdürmüştür. Hatta bu dönemlerin zaaf ve boşluklarından istifade ederek ticari ilişkilerini daha da güçlendirmiştir. Nitekim Türkiye'de önemli yatırımları olan İsviçre, faşist Türk cuntasına Almanya'dan sonra en fazla ekonomik destek sağlayan Avrupa ülkesi olmuştur. Cunta döneminde ticari ilişkilerini daha da geliştiren İsviçre, Atatürk Barajının en büyük finansman payını da kendisi üstlenmiştir.

1984'te başlayan İsveç uygulamalarından sonra İsviçre'de de yurtsever Kürdistan kitlesine yönelik polis amaçlı uygulamaları görülmeye başladı. Gereksiz kimlik arama ve takip, yayınlara el koyma, iltica istemlerinin reddi gibi yöntemlerle kitleye gözdağı vermeye ve gelişimini engellemeye çalışıyordu. İsveç uygulamalarının başarısızlığı ve yenilgisi ve Avrupa'nın diğer ülkelerinde benzer uygulamaların olmayışı nedeniyle İsviçre daha ileri uygulamalara cesaret edemiyordu.

İsviçre'de polisin varolan uygulama ve engelleme çabalarına rağmen yoğun bir yurtsever kitle geliyordu. Üstelik bu yurtsever kitle, faşist Türk cuntasının Kürdistan'daki insanlık dışı uygulamalarını bu zemine yoğun olarak teşhir ediyor, İsviçre halkı ve demokratik kuruluşları ile dayanışma sağlıyordu. Sömürgeci faşist Türk cuntası İsviçre'deki bu gelişmelerden ciddi şekilde rahatsızlık duyuyordu. Gelişmeleri engellemek amacıyla bir taraftan cuntanın Bern Büyükelçisi, faşist General Haydar Salih İsviçre resmi makamları nezdinde girişimlerde bulunurken, diğer yandan cunta, İsviçre'nin Ankara Büyükelçisine yoğun baskı yapıyordu. Ni-

san 1987 sonlarında İsviçre televizyonlarında Kürdistan ile ilgili bir program gösterildi. Cuntanın Bern Büyükelçisi katil General Haydar Salih programı protesto etti. Ardından İsviçre'nin Ankara Büyükelçisi İsviçre basınına yaptığı açıklamada, "bu tür yayın ve programların ticari ilişkilerimizi bozacağı açıktır" diyordu. Tam bu dönemde Batı-Alman polisi Almanya'da yaşayan yurtsever Kürdistan kitlesine yönelik amaçlı uygulamalara başlamıştı.

Bu gelişmelerden cesaret alan İsviçre polisi önceden hazırladığı plan doğrultusunda harekete geçti. 19 Mayıs günü sabah saat 6.00'da Zürih'te 4, Basel'de 9 Kürdistanlı yurtseverin evlerini bastı. Evlerde geniş aramalara girişen polis, para, kitap, gazete, kaset, video bantı, afiş ve birçok şahsi eşyalarına el koydu. Yurtseverlere ait, evlerinin önünde park edilmiş arabaların koltuklarını söküp parçalayarak kapı komşularının, sokaktan geçenlerin gözünde büyük bir suç takibinde olduklarını, yurtseverleri suçlu göstermeye çalıştılar. Polis yurtseverlerin işyerlerine bizzat giderek, telefon ederek, yurtseverlerin bir daha işe gelemeceklerini; kimi için hirsizlik yaptığı, kimi için uyuşturucu bulundurduğu şeklinde düzmece bilgi vermek suretiyle yurtseverlerin işyerlerindeki prestijini sarsmaya çalıştılar. Aynı gün yurtseverlerin gittikleri Basel ve Zürih derneklerini de basan polis, derneklerde tahribata yolaçan aramalar sonucu derneklerin birçok şahsi eşyasına da el koydu. Polisin derneklerde yaptığı tahribatlar İsviçre televizyonunda da görüntülendi.

Evlerinden alınan yurtsever Kürdistanlılar polis merkezlerinde akşama kadar sorguya çekildiler. Sorgulamalar iki bölümden oluşuyordu. Birinci bölüm İsviçre'deki çalışmalara yönelikti. Bu bölümde İsviçre'deki çalışmaların nasıl yürütüldüğü, kimler tarafından yürütüldüğü, Parti ile ilişkilerin nasıl sağlandığı, İsviçre'den sağlanan maddi desteğin ne-rele ve nasıl ulaştırıldığı,

savaşa gidenlerin nasıl ve hangi yollardan gittiğine iliskindi. İkinci bölüm; tamamen PKK'nın yapısı ve ülkede yürütülen savaş ile ilgili sorulardı. Sorgulamalar sonunda yurtseverlere ajanlık teklif ediliyor; bu teklife tepki gösteren yurtseverler tehdit ediliyor. Sorgulamalardan anlaşılacağı gibi İsviçre polisi faşist Türk devleti adına hareket ediyor ve ona gerekli bilgileri toplamaya çalışıyor. Sorgulamalar sonunda, tüm yurtseverler serbest bırakılıyorlar, ancak el konulan şahsi eşyalar iade edilmiyor.

Devamı 22. sayfada

Sömürgeci Zindanlarda Tezgahlanan Katliam Planlarına Yoğun Eylemlerle Karşı Çıkılıyor

Başarısı 1. sayfada

1987 tarihinde, Federal Almanya'nın başkenti Bonn'da açlık grevi başlatıldı.

Aynı tarihte, açlık grevinin yapıldığı Bonn ile Belçika'nın başkenti Brüksel'de de birer basın toplantısı yapılarak, Türk faşizminin gerçek yüzü ve katliam planları tüm dünya kamuoyu nezdinde teşhir edildi. Brüksel'de yapılan basın toplantısına çeşitli ülkelerden 20 kadar basın muhabiri katıldılar. İlgiliye izlenen toplantı, aynı gün başta Amerikanın Sesi olmak üzere birçok ilke radyolarından genişçe duyuruldu.

ken, ertesi günkü Belçika gazetelerinde de yaygınca yer aldı.

Bonn'daki basın toplantısına ise ağırlıklı olarak Türk boyalı basınından temsilciler katıldı. Ayrıca toplantıya Bulgaristan gibi ülkelerden de basın temsilcileri katılarak açıklamaları ilgi ile izlediler.

Her iki basın toplantısında da konuşmuşlar faşist rejimin gerçek yüzünü teşhir ederek, tüm ilerici, demokrat ve insan haklarından yana olan kişi ve kuruluşları, cezaevlerinden çıkan bir grup yurtseverin başlattığı açlık grevi eylemiyle layanışmaya çağıldılar.

Onurlu Kürdistanlılar, Avrupadaki "Köy Korucuları"nı İyi Tanıyor

Yanda orijinal biçiminde gördüğünüz ibret belgesi Bav-yera Eyalet Polis Müdürlüğü tarafından, Kürtçe ve Türkçe olarak Kürdistanlı yurtseverlere gönderiliyor. Her ilerici, yurtsever ve devrimcinin dikkatle ve ibretle okuması gereken bu belgede, aslında her şey yoruma gerek bırakmayacak kadar açık, görülebilir. O nedenle biz sadece iki noktaya kısaca dikkat çekmekle yetineceğiz.

Birçok sınıf ve halkın kuruluş mücadelelerinde görüldüğü gibi bizde de, böylesi bir "özel savaş" taktikine başvurulmasının nedeni: devrim cephesinin giderek gelişmesi ve güçlenmesi karşısında, karşı-devrimci düşman cephesinin güçsüzleşmesi, zayıflaması ve çıkmaza girmesidir. Bizdeki örneğine bakalım olursak, tarih boyunca yabancı olmadığı uyanıştırma faaliyetinin, Kürdistan zemininde 15 Ağustos Atılımı sonrasında ve Avrupa alanındaki yurtsever kitlelerimiz arasında da özellikle son dönemlerde yoğunlaştırılması tamamen bu nedenden, yani Türk faşist rejiminin giderek güçsüzleşmesinden, çaresizliğinden kaynaklanmaktadır. Açık ki faşist rejim, halkımızın dayatıldığı direniş savaşı karşısında ordusu, polisi, özel timleri, milis-çeteleri ile tutunabilseydi eğer, böyle bir girişime fazla ihtiyacı olmayacaktı. Düşmanın diğer birçok taktikini olduğu gibi, ajanlaştırmaya faaliyetini de boş çıkarabilmek için ikinci husu-

su, yani, bu faaliyeti kimler aracılığıyla yaptığı hususunu da iyi anlamak gerekiyor.

Türk faşizminin direniş savaşımıza karşı ajanlaştırmaya faaliyetlerini ülke zemininde aklı durgunluk verecek ince-liklerle ve bazı işbirlikçi-hain aşiret reisleri vb. güçler aracılığıyla "köy koruculuğu" adını verdiği hain-milis çete örgütlenmesine kadar var-dığı bilinmektedir. Çeşitli Avrupa ülkelerinde ise, ulusal kuruluş mücadelemize ve onun bir parçası olan yurtsever kitlelere karşı harekete geçen emperyalist polis, "ÖY" vb. usak reformistleri kullanmaktadır. Sömürgeci basının sayfalarında, Hakkî Töre gibi işbirlikçi hainlerin boy boy pozları ve PKK'ye karşı nasıl savaşaçağı yolunda açıklamaları yer alırken; Avrupa emperyalist basının-

da ise "ÖY" ve "Peşeng" gibi-şakların basın toplantıları ve "PKK terörizmine karşı müca-dele" çığlıkları yer almaktadır.

Şimdi sormak gerekiyor: Hakkari'de, Dersim'de, Bingöl'de, Diyarbakır'da, Botan'da kısacası tüm Kürdistan dağlarında faşist Türk ordu sürülerinin önüne düşerek gerillaların izini süren kırk köpekleri, ve düşman timlerinin önüne katılarak PKK partizanlarının sığınak ve barınaklarını ortaya çıkarmaya çalışan hain-milis çeteler ile, Avrupa'da emperyalist polisle işbirliği yaparak kucak dolusu ihbar dosyaları sunan ve birçok alanda olduğu gibi Bayyera'da da eyalet polisinin önüne düşerek ERNK yanlısı Kürdistanlı yurtseverlerin evlerini tek tek işaret eden reformist uşaklar arasında bir fark var mıdır?

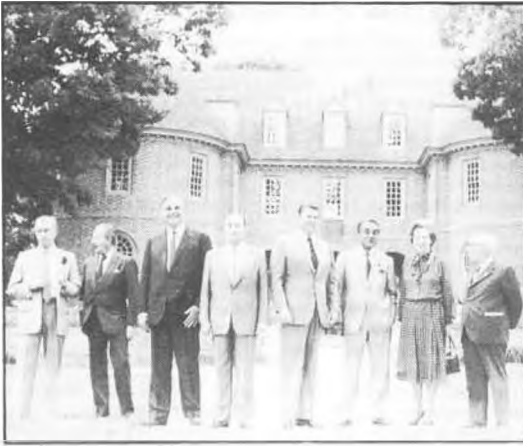
Hamburg'da Yapılan Basın Toplantısında Yurtsever Kitlemize Yönelik Baskılar Kınandı

FEYKA-KURDISTAN temsilcileri 3 Haziran 1987 tarihinde Hamburg'da yaptıkları bir basın toplantısında, polisin son dönemlerde yurtsever kitlemize yönelttiği asılsız suçlamalar ve baskıları kınayarak, bunun altında yatan gerçek nedenleri açıkladılar. Yapılan açıklamada ulusal kuruluş mücadelemizin yeni atılımları karşısında sıkışan faşist Türk devletine dolaysız

yardım anlamına gelen bu tür uygulamaları yapanların, faşizmin suç ortakları oldukları vurgulanarak, tüm ilerici-demokrat kişi ve kuruluşların bu uygulamalara karşı çıkmaları gerektiği belirtildi.

Çok sayıda gazete, radyo ve ajans muhabirlerinin katıldığı basın toplantısına birçok gazetenin yanı sıra radyoda da geniş yer verildi.

NATO TOPLANTILARINDA PKK TARTIŞILIYOR

Emperyalist-kapitalist sistem, NATO gibi savaş ve saldırı örgütlerinden tutalım en yüksek "zirve toplantılarına" kadar tüm etkili kurumları aracılığıyla "terörizmle mücadele" adı altında ulusal ve sınıfsal kurtuluş hareketlerine karşı yoğun bir faaliyet yürütmektedir. Dünyanın çeşitli alanlarındaki devrim hareketleri ve devrime yürüyen güçler arasında da giderek Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve öncü gücü PKK öne çıkarılmaktadır. Özellikle geçtiğimiz Mayıs ayı sonlarında ve haziran başlarında çeşitli alanlarda bu yönlü yoğun gelişmeler yaşandı.

Mayıs ayı sonlarında Kanada'da yapılan NATO ilkbahar dönemi toplantılarında gündemin başta gelen ve ağırlıkta olan maddesini "terörizm" teşkil ettiği gibi, aynı dönemde Paris'te bir araya gelen emperyalist-kapitalist ülkelerin İçişleri Bakanları ve "terör uzmanları" toplantısında da yine "terörizmle mücadele" sorunu ele alınıyordu. Daha sonraki günlerde, yani haziran ayı başlarında yapılan "Venedik Zirvesi"nde de "Sarıyilemiş 7 Batılı Ülke" dedikleri emperyalist-kapitalist sistemin başını çeken ABD, İngiltere, F. Almanya, Fransa, Japonya, İtalya, Kanada devlet ve hükümet başkanları toplantısının ana konularından biri de, yine "terörizm" sorunu oldu. Tüm bu toplantıların ardından da 5 Haziran 1987 tarihinde Kürdistan'da NATO askeri tatbikatı başlatıldı.

Tüm bunlar ne anlam ifade etmektedir? Emperyalizmin özellikle son dönemlerde giderek belirgin bir şekilde bağımsızlık mücadelemizi gündemleştirmesi neyin ürünüdür?

"Terörizm" Yaygarası Koparanlar Kimlerdir?

Bilindiği gibi emperyalizm, dünyanın en ücra köşesinde de olsa gelişen her devrimci hareketi tereddütsüz biçimde "teröristlikle" damgalamakta ve dünyada adeta bir "terörizm hayaleti" dolaşmaktadır. Bu konuda emperyalist-kapitalist sistem sözcülerinin öteden beri en çok üzerinde durduğu, fırtınalı

koparmaya çalıştığı alanların başında Ortadoğu gelmektedir. Ortadoğu manıtığa göre sistemin çıkarlarına hizmet etmeyen, ona karşı olan her kim olursa olsun mutlaka teröristtir. Bu ister devlet, ister parti ya da başka bir güç olsun, fazla farketmiyor. Kendi çıkarlarına şu ya da bu şekilde ters düşen Suriye, Libya, İran gibi ülkelerin "terörist devlet" olarak ilan edildiği bilinmektedir.

Fakat emperyalizmi tehdit eden büyük bir "tehlike" ve Ortadoğu'nun hassas dengesini her geçen gün daha fazla etkileyen bir gücün varlığı giderek daha çok hissedilmektedir ki, bu güç PKK önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesidir. Ve ulusal kurtuluş mücadelemiz sömürgeci-faşist Türk devletini köşeye sıkıştırarak geliştিকে emperyalizmi daha çok tehdit eder hale gelmektedir. Bunun en açık kanıtı da emperyalist kurum ve kuruluşların son günlerde yaptıkları toplantıların gündemine ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü PKK'yi direkt bu hedefi olarak almasıdır.

Kanada da yapılan NATO ilkbahar dönemi toplantılarında terörizm konusunda, incelenmek üzere hazırlanan raporlarda açıkça PKK hedef olarak gösteriliyor. Portekizli Jose do Amaral Nunes ve Amerikalı Lawrence Smith tarafından hazırlanan ve terörizm konusunu ele alan söz konusu raporda, "Milliyetçi ve azınlık terörizmi ile ideolojili terörizmi arasında fark vardır" deniliyor. Bununla neyin kastedildiği oldukça açıktır. Emperyalizmin sözcülerinin gözünde ulusal kurtuluş hareketleri "milliyetçi ve azınlık terörizmidir"; sınıfsal kurtuluş hareketleri ise devrim güçleri ise "ideolojili terörizmidir". Ve raporda ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz birinci tür "terörizme", yani "milliyetçi ve azınlık terörizmi"ne örnek gösterilerek, bununla vakit kaybetmeden mücadele edilmesi gerektiğinden söz edilmektedir. Aynı konuda, emperyalist efendilerinin, direniş savaşımıza ve onun öncüsü PKK'ye karşı mücadele kararını sevinçle karşılayan, Türk

faşizminin sesi durumundaki Tercüman gazetesi 17 Mayıs 1987 tarihi sayısında, "Yılan sızı de sokabilir" başlığı altında şunları yazdı: "... Milletlerarası terörizm konusunun ele alındığı raporda, Türkiye'deki PKK eşiyası da örnek gösterilerek, azınlık terörizminin sadece bulunduğu ülkeyi değil, diğer ülkeleri de tehdit edebileceği belirtiliyor".

Evet, açıkça görülüyor ki, ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelemize emperyalist-kapitalist sistem bir "yılan" gözüyle bakmaktadır. Bu bir nefretin ve korkunun çok bariz bir belirtisidir. Ve tek başına bu durum bile, PKK önderliğindeki kutsal bağımsızlık mücadelemizin nasıl doğru devrime bir rota izlediğini açıklıkla gözler önüne sermeye yetmektedir. Gerçekten de eğer emperyalist-kapitalist sistem bizi ve mücadelemizi böyle değerlendirmeye "sevgi ve anlayışla" karşılarsa oysaydı eğer, o zaman kendimizi gözden çıkarmamız gerektiği ve mutlaka doğru devrime hatın şu ya da bu şekilde dışına kaymış olduğumuz sonucunu çıkaracaktık. Günümüzde emperyalizmin ve her türden destekçi ve uşağının boy hedefi durumunda olmamızın gerçekliği, bir yönüyle doğru yol ve yöntem izlediğimizi gösterirken, diğer yönüyle de direniş savaşımızın gerek içte, gerekse uluslararası alanda varmış olduğu ileri boyutları en açık biçimiyle kanıtlamaktadır.

"Anti-terörist Enternasyonal" Toplantısı

Benzer içerikli diğer bir toplantı ise Fransa'nın başkenti Paris'te Mayıs ayının sonlarında gerçekleştirildi. "Anti-terörist Enternasyonal" olarak isimlendirilen toplantıya Federal Almanya, ABD, Kanada, İngiltere, İtalya, Japonya, Danimarka, Fransa ve Belçika İçişleri Bakanları katıldılar. "Anti-terörist Enternasyonal" isimli toplantı, esasında devrimci güçlere ve ulusal kurtuluş hareketlerine karşı alınacak yeni ek önlemlerin görüşülmesi amacıyla yapıyordu. Toplantıda ele alınan konular, hiç de yabancı olmadığımız meselelerdi. Toplantının diğer bir yönü ise, terörizm konusunda uluslararası işbirliğinin geliştirilmesi idi.

Yeri gelmişken birkaç noktayı daha belirtmek istiyoruz. Bugün başta TC, emperyalist çevreler olmak üzere, işbirlikçi Kürt küçük-burjuva reformistleri ve Türk tasfiyeci güçleri ulusal kurtuluş mücadelemize terörizm diye saldırılmaktadır. Son günlerde bu güçlerin, mücadelemizi dünya kamuoyu nezdinde terörizm safsatası ile damgalamak için yoğun bir çaba sergilediklerini görmekteyiz. Emperyalist çevrelerin terörizm konulu toplantılarını yoğun bir şekilde geliştirdiği bir dönemde, bu güçler de yoğun bir şekilde terörizm konulu

bildiri ve yazılar yayınlamaya başladılar. Her ne kadar bu güçlerin bu çabalarına emperyalist çevrelerden açık bir takdir gösterilmemiş de olsa, dikkate alındıkları bilinmektedir. Bu çevrelere biz baştan beri dürüst davranmaları için gerekli açıklama ve uyarıları yaptık. Ama illahi de kötülük yapmakta ısrarlı olduklarını söylüyorlarsa, "Anti-terörist Enternasyonal"ne katılmaları en doğrusu olacaktır. Çünkü, ulusal kurtuluş hareketlerine terörist diye saldırırlar bu cephede toplanmaktadır. Daha fazla ara yerde kalmadan gerçek kimliklerine bu yönlü de sahip çıkmaları her iki tarafın da yararına olacaktır.

NATO Tatbikatı Yeni bir Tehdit

5 ve 25 Haziran tarihleri arasında, Ağrı-Erzincan-Erzurum bölgelerinde, 7 NATO ülkesi askerinin katıldığı bir tatbikat yapılmaktadır. Herhangi bir gelişme karşısında, NATO kuvvetlerinin müdahalesi ve askeri birliklerin o alana sevkini içeren tatbikat, sözkonusu alanlara birliklerin sevk edilmesi ile başlatıldı. Esas hedefleri kamuoyundan gizlenmeye çalışılan tatbikat hakkında basına herhangi bir bilgi de verilmemektedir. Ama buna rağmen, böylesine kapsamlı bir plan ve yoğun bir askeri güçle yürütülen tatbikatın amaçlarını tespit etmekte, bugünkü bölge, Türkiye ve Kürdistan ger-

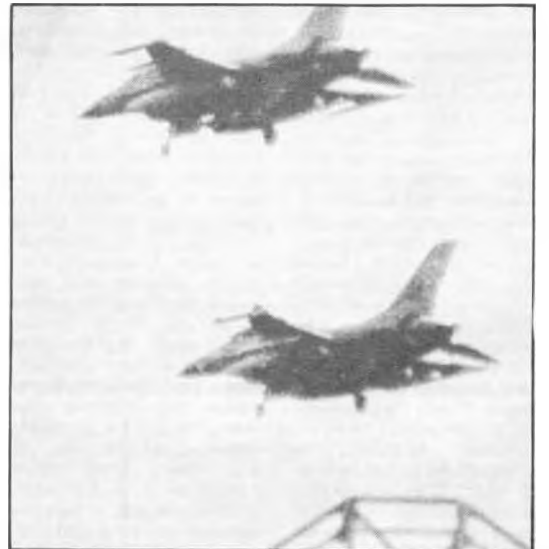
tün bu nedenlerden dolayı, tatbikatın öyle rasgele tercih edilen bir bölgede değil, tamamiyle NATO'nun uzun erimli planlarını hayata geçirmede önemli bir rol yüklenmek istenen bir bölgede yürütülmekte olduğunu belirtmeye bile gerek yoktur.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında TC'nin başa-rısızlığını gören NATO güçleri, bizzat kendi orduları ile devreye girmenin hazırlıklarını yapmaktadırlar. NATO tatbikatı bu hazırlıkların bir parçasıdır. En başta mücadelemiz hedeflenerek, bizzat NATO güçleri de devreye sokularak tehdit edilmek istenmektedir.

Tatbikatın başkaca da amaçları var: SSCB ile İran sınırında bulunan bir alanda yapılması, başta SSCB olmak üzere bölge halklarına karşı da bir amacı taşımaktadır. Nitekim tatbikat hakkında sınırlı olarak yansıyan bilgilere göre, SSCB'ye ve bölgenin diğer alanlarına müdahalede tatbiki olarak yapılmaktadır. Bütün bunlar da tatbikatın gerçek amacını ortaya koymaktadır.

Emperyalizm Ölümünü Hızlandırıyor

Son günlerde terörizm iddialarını yaygınlaştırarak, halkların vazgeçilmez hakkı olan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine saldırırlar emperyalistler. PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ise

çekiğinden haberdar olan çevrelerin zorluk çekmeyeceği de açık bir gerçektir.

Ağrı, Erzincan ve Erzurum bölgeleri Kürdistan'ın SSCB, İran ve Türkiye ile sınır alanlarını oluşturmaktadır. Bu nedenle bölge stratejik olarak önemli bir yere sahiptir. Bölgeye açılmakta olduğu kadar, başta Kürdistan Ulusal kurtuluş Mücadelesi olmak üzere, SSCB'ye yönelik saldırıları geliştirmek açısından da önemli bir üs alanını oluşturmaktadır. Bölgenin coğrafik olarak da taşıdığı özellikler dikkate değer niteliktedir. Bū-

gündemin baş maddesi haline getirdiler. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin bölgede önemli gelişmeleri beraberinde yarattığı dikkate alınırsa, bu kadar boy hedefi haline gelmesinin doğallığı da anlaşılacaktır.

Emperyalistlerin giderek yoğunlaşan saldırıları, onların ölümünü hızlandırmaktan başka bir sonuca yol açmayacaktır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı NATO orduları da seferber edilse, halkımız bu orduları yenme ve zafere ulaşma gücünü gösterecektir.

“Özgürlük Yolu” Türk Sömürgeci-Faşizminin İşbirlikçiliğini ve Emperyalist Çevrelerin Ajan-Muhbirliğini Yapıyor

“Dostunu söyle, kim olduğunu söyleyeyim” derler. Bu söz bugün en çok Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve yurtseverlere karşı durmadan suç işleyen “Kürt” Kemal ve çetesi “ÖY”na uymaktadır. Bunu “Özgürlük Yolu”nun belgelerinden izlemek, günahattan çamura dönmüş bu suç örgütünün durumunu kavramaya yetecektir.

Mayıs ayı içinde ÖY, Peşeng vb. bazı gruplar Almanya’da toplantı yaptılar. Döneklerden, kaynağı Türk istihbaratı olan, Türk gazetelerinden aldıkları sözde suç belgelerini rapor haline getirerek, Alman polisine vermeyi kararlaştırdılar. Bu kadarına cesaret edemeyen ve kabul etmeyen bazı grup ve kişiler toplantıyı terkettiler. “Özgürlük Yolu” ve “Peşeng,” defalarca yaptıkları gibi, bu defa da düzmece belgelerle oluşturdıkları raporu Alman polisine verdiler. Bu belgelere dayanarak Alman polisi, işviçre’de olduğu gibi, Almanya’daki yurtseverleri de rahatsız etmeye, ERNK’nin gelişmesini önlemeye çalıştı. “Özgürlük Yolu”, bununla da yetinmedi. Alman demokratik kamuoyundan soyutlanmış, Alman emperyalizminin karışık tekel politikalarının kararlık birer halkası olan, bu arada Türk faşizmiyle de ilişkileri kaçınılmaz olan sözde “demokratik kişilerle” teşhir toplantıları yaparak, Alman polisine ERNK sempatisanlarını hedef gösterdiler. “Kölnler Appell” gibi karanlık kuruluşlar, “Der Spiegel” gibi emperyalist basın ve bazı sapık Alman politikacıları ile işbirliği halinde, muhbirlik ve ajan faaliyetini sürdüren “Kürt” Kemal ve şuresasına, onun hünerleri temel alınarak, Türk faşizminin Almanya’daki sesi “Köln Radyosu” ve Tercüman gazetesi eşlik ettiler. “Özgürlük Yolu”, bu beraberliğin kapalı kapılar ardında ortak toplantılarda yapıldığını gizleyemedi.

“Özgürlük Yolu”, 29.05.1987 tarihli “Denge Komkar”da ve Mayıs ayı içindeki muhbirlik bildirilerinde, “Alman polisinin elinde suç belgeleri var, PKK’nin üstüne gitmiyor” diyor. Peki, suç belgesi dediniz, o düzmece belgeleri Alman polisine kim verdi. Yapılan, Türk Mit’çiliği değil midir? Kürdistan halkına ihanet değil midir? Alman polisinin, vasitanızla tespit edilen yurtseverlere Kürtçe ve Türkçe olarak gönderdiği tehdit mektupları neyin nesidir? Ajanlığınızın gizlenecek bir yanı olabilir mi? Eğer, “Biz Mit’in değil, Alman emperyalizminin ajanlarıyız” diyorsanız, arada fark olma-

dığını ve herkesin bunu bildiğini bilmelisiniz.

Düşünleşme ve ihanetin bu kadarına halkımız tahammül edemez. “Özgürlük Yolu”nun yaptığı, sefil bir yaşam örgütlemek sorunu da değildir. Türk faşizminin, cephesel varlığını ERNK’de bulan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı açtığı özel savaşında, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini karalama, teşhir etme, dünya halkları nezdinde itibar kazanmasını önleme faaliyetlerinde “Özgürlük Yolu” vb. güçler esaslı bir rol oynuyorlar.

“Özgürlük Yolu”, bu rolüne uygun hareket etmektedir. Bütün yayın ve pratik faaliyetleri bu doğrultudadır. 4 Mayıs ’87 tarihli “TKSP” imzalı bir suç bildirisinde, PKK “... tüm yurtsever, ilerici ve sol örgütleri düşman sayıyor...” diyor. Ajanlığın, soysuzluğun adı “sol” oldu. Belli ki, “Kürt” Kemal’in kastettiği Türk faşizminin ve emperyalizmin solu dur. Bir devrimci örgüt olarak PKK için kim düşmandır. Kürdistan halkına, Kürdistan ülkesine düşman, Kürdistan halkının kutsal bağımsızlık ve demokrasi savaşına düşman, Kürt halkının örgütlenme, silahlı mücadelesine ve bugün cephesel düzeyde örülen birlik mücadelesine düşman olanlar sadece PKK’nin, ERNK’nin değil, tüm Kürdistan halkının, hatta insanlığın düşmanıdır. Bu durumda “ÖY”, yerini koymalıdır. Bizce durumu açık. Kürt halkının bağımsızlık mücadelesine karşı, silahlı direniş, ulusal kurtuluş cephesi, ordulaşmasına karşı... Peki, geriye ne kalıyor? Belgeler “ÖY”nun yayınlardır. “ÖY”, 12 Eylül faşist darbesine PKK’nin neden olduğunu söylüyor. Doğrudur. Ama gerçek neden açıkça söylenmiyor. Türk ordusu, Türk sömürgeciliğinin belirleyici ögesidir. Türk egemen sistemi tehlikeye girince, emperyalist saldırganlıkla bütünleşmiş Türk ordusu olanca şiddetle devreye girer. PKK önderlikli Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi Türk egemenlik sistemini sarınca, gelişmelerle başedemeyen -ki 1980 öncesi karşıdevrim saldırılarında Türk burjuvazisinin en büyük yardımcısı “ÖY”nun baş mihmanı olduğu “UDG” oldu. Türk burjuvazisi faşist darbeyi gerçekleştirdi. 12 Eylül karşıdevrim hareketidir. PKK, Türk sömürgeciliğini bu kadar zorladığı için onur duyar. Bundan rahatsız olanlar ancak “ÖY” gibi, sömürgecilikten medet uman uşaklar olabilir. Nitekim zindanlarda ve dışarda “ÖY”nun

ihnet bilançosu ve PKK’nin devrimci sorumluluğu iyi biliniyor. Türk faşizmi bütün ağırlığını PKK’yi tasfiyeye vermişti. “ÖY” da aynı şeyi yapıyordu. PKK bu engelleri de aştı. Biliniyor ki, 15 Ağustos 1984 tarihi, Kürdistan tarihinde bir dönemektir. Uslu ayağa kaldırdı. “ÖY” atılımı provokasyon dedi. 15 Ağustos’a saldırıda Türk faşist basını ile yarıştı. Halkımızın ulusal kurtuluş kahramanları ve hazinesi şehitlerine durmadan hakaret etti. PKK’nin ulusal birlik çağrılarını ve çalışmalarını vargüçle sabotaj etmeye çalıştı. Gelişmelerle başedemeyen Türk faşizmi, özel savaşını geliştirdi. Hamidiye alayları deneyine dayanarak, aşiret reislerini, eşkiyalara dayalı milis-çete grupları örgütledi. “ÖY” ve otonom güçler milisçiliği desteklediler, oluşumuna zemin oldular. PKK savaşçıları onlarca şehit vererek çeteleri önemli oranda dağıttı. Çetelere vurulan her darbe Türk ordusunu kökerte. “ÖY” yine çetelere sahip çıktı. Türk ordusu çıkarmazın ürünü olarak Kuzey ve Güney Kürdistan’ın sınır alanlarına uçaklarla saldırı. Saldırının PKK’ye karşı yapıldığını dünya aleme ilan etti ve Türk faşizmini lanetletti. “ÖY” yine, Türk faşizminin yanında, PKK’nin karşısında oldu. Mantığı, “kim PKK’nin düşmanıysa, dostumdur” oldu. PKK’nin eylemlerinin “Türk ordusunu Musul ve Kerkük’ü işgaline zemin hazırladığını ve provokasyon yarattığını” durmadan bütün yayınlarında, özellikle de Mayıs ’87’de yoğunlaştırarak ilan etti. Peki, bunları yapanlara ne denir? Tek söz söylenebilir. Türk faşizminin uşakları. “Sol-Birlik”te bulunmak bile ajanlık için yeterlidir. TKP’nin Kemalizmin sol varlığı olduğu belli değil midir? Vargüçle faşizmin liberal maskeli SHP’si ile birlik halinde değil midir? Kürt halkının kasabı M. Kemal’in “reformlarını” yaşatmak peşinde değil midir? Faşist Türk ordusunu “demokratlaştırma” ne demektir? TKP’nin, Kürt halkını inkarının kurumsal ve belgesel varlıkları olan “Türk Tarih ve Dil Kurumları”nın yıldönümünü kutlamasına katılan “ÖY” değil midir?

“Özgürlük Yolu”, sahtekar bir demagoji yaparak “Türkiye Kürdistan’ında mücadele kitlelesiyor” diyor. (Riya Azadi - Aralık ’86, syf. 8) Doğrudur. Ama kim kitlelesiyor. Her yerde PKK ve adı var. Şehit olan onlar, düşmana vuran onlar. Peki, “ÖY” nerede, nasıl, hangi mücadeleli yürütüyor. Zindanlarda PKK’nin

kitleleri ve direnişi ortada. Ortadoğu’da da, Avrupa’da da... “ÖY”, kendisi de dahil, PKK’ye karşı gördüğü dostları olan “sol” örgütlerin kitlesel gücünü kıyaslasın, PKK’nin hanesi nasıl kıyaslanamayacak ölçüde ağır basacaktır. İşçiler, köylüler, kadınlar, gençlik vb. bütün yurtsever emekçi kesimler, ulusal kurtuluş yolunda, ihaneti dışlayarak ERNK’de toplanıyor. Türk faşizmi ve “ÖY”nu çıldırtan bu gelişmeler değil midir? “ÖY”nun tek kitleli var. O da Türk basını, ipleri elinde tutan TKP, Peşeng vb. dostları ve emperyalist babalarındır...

“Özgürlük Yolu”, “PKK”nin eylemleri, Avrupa’daki demokratik kamuoyunu Kürt davasından soğutuyor” diyor. Acaba!.. Bu telaşın niye? Yoksa, uşaklığınız karşılığında size verilen paralar mı kesiliyor? “ÖY”na bir sır verelim. Rızgari, yerini alma yarışındadır. Söyledikleriniz ve marifetlerinizle yurtseverler alay ediyor ve lanetliyorlar. Eğer Kürdistan gerçeği, dünya demokratik-devrimci kamuoyunun gittikçe daha fazla gündemine giriyor ve destek alıyorsa bu, PKK’nin silahlı ve siyasal faaliyetinin sonucudur. Bir halk savaşarak kazanır. Savaşmayan bir halkın dostları olamaz. Savaşmayan bir halk, dostlukları da hakedemez. Kürt halkı bunun bilincindedir. Kaniyla gelişme yaratıyor. Kürt halkı, başka halkların haklarına saygılıdır. Onun savaşı bunun belgesidir. Hiç kimsenin Kürt halkının bu savaş tercinine müdahale hakkı olamaz. “ÖY” ne yapıyor? Dost dedikleri, Kürdistan’ı paylaşanlardır. Bugün Türk faşizmine her yönlü destek veren; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı ortak komplolar içinde olan malum çevrelerdir. “ÖY”nun dostları bu papazlardır. Şimdi, onlarla bile “ÖY”ndan el çekiyorlar. Rolünü yapamıyor diye para musluklarını kesiyorlar. “ÖY” artık Kürdistan’ı pazarlamamanın telaşı içinde.

Ajanlıkta tutarlı “ÖY” tutarsızlıkta da sahtekarlık yapıyor. Bunu yazılardan izleyelim:

“Apoculuk denen anarşist grubun durumu ise son derece ibret vericidir... Sözde ‘Kürdistan’ın kurtuluşu’ adına ortaya çıkan bu terörist grup, çok geçmeden pratikte tüm ilerici, yurtsever, devrimci güçlere karşı cinayet çetesiye dönüştü... Sömürgeci güçler Apoculuğun zafından yararlandılar, kısa sürede harekete sızdılar, ipleri ele geçirdiler... Apoculuğun hareketi iplerinin ajan-pro-

vokatörlerin eline geçtiğini gösteren yığınla olay vardır. Bu hareket, anarşizmin tarihinde bile az rastlanan, son derece tehlikeli ruh hastalarının ve burjuva ajanlarını birlikte yönettikleri bir hareket...” (Küçük-burjuva sapmaları ve tutarlı sosyalist politika, Roj yayınları-Temmuz 1979)

“Biz, halkın davasına, yığınlarla ve kadrolarımıza karşı duyduğumuz sorumlulukla hareket ediyoruz. Biz PKK’yi düşman olarak görmüyoruz, görmüyoruz. Siz de sorumlu davranın, kendinizi düşmanın konumuna düşürmeyin.” (Riya Azadi, Mart 1987)

.. 12 Eylül sonrasında PKK’nin ipleri, Ortadoğu alanında başka güçlerin eline geçti... Diğer yandan Mit’in PKK içindeki kolları boş durmuyordu.” (Denge Komkar, 29.05.1987 sayısı)

Peki, bu hırçınlık ve çelişkiye ne demeli... Önce ajan-terörist diyeceksin, arkasından “düşman görmüyoruz” diyeceksin, ardından da öncüsüne ajan terörist diyeceksin. “Kürt” Kemal şırmış, şaşırmanın da ötesinde çıldırmış. Bu kadar ideolojik-politik olarak tutarlılık, ancak mesleği ilkesizlik olanlara nasiptir. Milyonlarca emekçi terörist ilan etmek, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini terörist ilan eden Türk faşizmiyle aynı safta olmak değil midir? Tasfiye olan “ÖY”, hırçınlığından ne yapacağını bilmiyor. Provokasyonları açığa çıkan SÄPO’nun bile tükürdüğünü yalayarak; değerlendirmesini değiştirdiğinden habersiz olamaz bu baylar.

“ÖY”, PKK’nin III. Kongrede, kendisi dışındaki bütün sol güçleri düşman ilan ettiğini ve imha kararı aldığını utanmadan yazıyor (Denge Komkar - Nisan ’87 Özel Sayı, 10 Nisan 1987 tarihli komkar bildirisi vd.), bu yolla PKK III. Kongresinin tarihi anlam ve kararlarına gölge düşürüyor. Sadece “ÖY” değil, Ekim ’86’dan itibaren Türk faşizmi her yolla Kongreyi karalama, sonuçlarını çarpıtma faaliyetini yürütmekte, Kongre kararlarının pratiğe aktarılmasını için elinden geleni yapmaktaki, ajanlarını, kontrollerini, komplo güçlerini ve “ÖY” gibi uşaklarını seferber etmektedir. Ama nafile; III. Kongre kararları sekiz aydır, en büyük üretkenlikle hayata geçiriliyor. “ÖY” ve diğerlerinin bu denli karşı oldukları III. Kongre kararları nelerdir?

PKK III. Kongresi, on yıllık ulusal kurtuluş mücadelesinin zengin birikimine dayanmıştır. Türk faşist sö-

Devamı 22. sayfa

Konuya girmeden önce şunu yazmayı zorunlu görüyorum. Çünkü, bugüne kadar okumuş olduğum (gazetelerde olsun, dergilerde olsun) "Okuyucu Mektupları" hep bir veya iki cümleden oluşuyordu. Ben, bir okuyucu olarak bunun yanlış olduğunu ileri sürüyorum. "Okuyucu Mektupları" ile de bir veya iki cümlelik olacak diye bir kaide de yok. Kaldı ki, bir veya iki cümlelik insan neyi anlatabilir, neyi yazabilir. Ve hele o insan, bugünden kavgaçısı, yarının koruyucusu ise!.. Ve hele hele o insan, tarihten silinmek istenen ezilen bir ulusun, Kürt ulusunun savaşçısı ise!.. Artık okuyucuların bunu aşması gerektiğini düşünüyorum. Aşılmalıdır.

Ben Anadolu'da bir devrimci olarak ve bütün bunları göz önünde bulundurarak, bugüne kadar yazılan "Okuyucu Mektupları" lütfi dışında bir mektup yazmayı deneyeceğim. Kendi adıma da, biz okuyucuları "uzun mektuplar yazamayan, tembel insanlar" olarak görülmemizi de hiç kabullenmiyorum. Bunu diğer okuyucuların da dikkate alacaklarını umuyorum. Yeni bir dünyanın kurulması için, bizler sürekli konuşan, tartışan, yazan ve bunun sonucu olarak neleyen ve gelişen olmalıyız. Olacağız!

Bu girişten sonra esas olarak yazmayı düşündüğüm konuya başlamak mümkün. Konu başlıca iki nokta üzerinde düğümlenecek. Şöyle:

Birincisi, **PKK-ERNK-ARGK önderliğinde başlayan yeni süreç ve bu süreçte ilişkin "Türkleşmiş Kürtler"**, in takınımış oldukları tavır veya yer almış oldukları hat.

İkincisi de **"Sol Birlik"**in veya **"Türk ve Kürt kemalistlerin ittifakı"**nda oluşan **"Deklarasyon"** da Kürt ulusuna ilişkin getirmiş oldukları görüş.

Türkiye'de iki askeri faşist darbeden (12 Mart 1971 - 12 Eylül 1980) günümüze kadar geçen süre içerisinde şu gerçek iyice açığa çıkmıştır. Artık, Türkiye ve Kürdistan'da **'sosyalist bir niteliğin'** var olduğu, ve bu niteliği yok etmeye askeri faşist darbelerin de yetmediği, net bir şekilde belirlenmiş bulunmaktadır. 12 Mart 71'de de cezaevlerine doldurduk, idam sephalarına çıkarıldık. Ama, mücade-

Berxwedan Dergisine

lemiz tekrar 1974'te başladı. 12 Eylül 1980'de de (ve 12 Marttan kat kat daha sert) cezaevlerine doldurulduk, idam sephalarına çıkarıldık. Fakat, gene mücadeleimiz 1984'te başladı. Lakin, bu seferki mücadele diğerlerinden çok daha farklı. Farklı yanı, hem 12 Eylül öncesi çocukluk döneminin artık gerilerde bırakılması, hem de kayıtsız kalmış bir ulusun Kürt ulusunun bağrından çıkaran bir siyasal hareketin (PKK) önderliğinde başlamış olmasıdır. Bu nokta çok önemlidir. Çünkü, ezen ulusun devrimcileri Kürt sorununa sahip çıkmaları bir yana, ezilen ulusun devrimcileriyle dayanışma göstermekten kaçınmıştır. Yani açıkçası şudur. Yüldür ezilen, tarihten silinmek istenen bir ulusu, Kürt ulusunu reddetmiştir.

Fakat, ne zamanki ezilen ulus devrimcileri kendi ulusuna sahip çıktılar, böyle bir ulusun var olduğunu 'eylemleriyle' bizlere ezen ulus devrimcileri öğrettiler, o zaman **'Kürt vardır, onlarda bizim vatandaşlarımızdır'** demeye başladılar. Burada yine dikkat etmek gerekir. Onların **'Kürt vardır'** demekle yine Kürtleri bir ulus statüsünde değil de 'azınlık statüsü'nde göreyerek söylediler. Programlarına da geçti. Şöyle ki: **"Türkiye'deki azınlıkların (Laz, Çerkez, Arap, Kürt) üzerindeki baskılar sosyalist devrimden sonra kaldırılacaktır."** Buna ilişkin düşüncemi daha sonraya bırakarak, aynı ezilen ulusun bağrından çıkan diğer Kürt örgütlerinin: **PKK-ERNK-IRK önderliğinde başlayan eylemlere karşı takınımış oldukları tavır veya yer almış oldukları hat** üzerine bir kaç söz de söylemek gerekiyor.

Bilindiği gibi, Kürdistan tarihi geçmişten günümüze kadar süren bir direniş tarihidir. Her ne kadar direnişler, isyanlar kanlı bir şekilde bastırılmışsa da Kürt halkını direnişten hiç bir güç vazgeçirememiştir. Tüm Kürt örgütleri **'tarih dersi'**ni alarak böylece örgütlenmeye başladılar. Programlarını buna göre yazdılar. Hepsi de **'Ulusal Kurtuluş Savaşı'** stratejisini pratiğe geçirmeye koyuldular. Hepsi de eylemine geçmişteki tüm isyanların birer **'Ulusal Kurtuluş Hareketleri'** olduklarını anlattılar. Geçmiş tarihe sahip çıktılar.

Fakat ne acıdır ki, geçmiş karşısında sert tutum takınan aynı ezilen ulusun **'devrimcileri'**! Türk kemalistlerini binlerce kilometre uzakta bırakacak şekilde, **PKK-ERNK-IRK önderliğinde başlayan eylemlere karşı çıktılar. Ortaklaşa "Eylemlerinizden vazgeçin!"** şeklinde özetlenecek tehditvari bildiriler dağıttılar.

Bu telaşın kaynağı ne? Veya Türk kemalistleri varsa, Kürt kemalistleri de olmaz mı?

Olur Bu telaşın içindeki 'giz' de budur.

Alçılmanın yazıcı kalemleri: **"Eylemlerinizden vazgeçin!"** tehditvari bildirilerini teorik olmaktan çıkarıp, bunu pratiğe de yansıtmaya başladılar. Ama, o zamanlar da bulundukları bölgede buna güçleri yetmeyince, Avrupa sosyal sosyalistlerinden ve Türk kemalistlerinden destek almak için Avrupa'ya 'hiçret' ettiler. Bu arada **PKK-ERNK-IRK önderliğinde başlayan eylemlere sempati duymaya başlayan herkese de düşman kesildiler. Böylece Özgürlük için mücadeleyi hırakıp, ahıksızlaştılar.**

Sol Birlik: Ahıksızlık Belgesi (İttifakı)

Burada **'Sol Birlik'** üzerine uzun uzun yazmayı gerekli bulmuyorum. Yalnızca **'Sol Birlik'**in kuruluşunda **'TKP'nin Türkiye Postası'**na göndermiş olduğum eleştirinin tekrarı olacak bir kısa özeti yazacağım. Zira o dönemde göndermiş olduğum eleştiri **'Türkiye Postası'**nın sansüründen geçmediği için yayınlanmamıştı. Hatırlayabildiğim kadarıyla şöyle

— Yaşasın Türkiye ve Kürdistan Halklarının Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm Mücadelesi!
— Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

yazmıştım:

Demokrasinin olmazsa-olmaz ölçütlerinden bir tanesinde ulusal sorunun çözümüdür. Ulusal sorunun çözümü, Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı üzerinde düğümlenir. Dolayısıyla, yalnızca **'ulusal baskıya son'** veya **'kültürel özerklik'** demek bu sorunun çözümüne yetmiyor. Burada Anadolu'da gerçekçi sosyalistlerin atması gereken şart şu olmalıdır: **"Ayrılma ve ayrı devlet kurma!"** hakkı. Yine: **"Ulusal sorunu yalnızca Sosyalist Devrimler Çözer"** şeklinde bir yanılığa da düşmemek gerek. Lenin'in ulusal sorunu daha başlangıçta çarlığa karşı da savunması tesadüfi olmasa gerek.

Oysa oluşturduğunuz **Sol Birlik** de Kürt ulusal sorunun çözümünü konusunda hiçbir şey getirmiyor. **"Güncel görev faşist diktatörlüğün yıkılmasıdır"** başlığı altında, **"Kürt Halkı Üzerindeki Baskıyı Kaldırmak..."** **"Demokratik Güçbirliği Platformunda"** (son derece karışık ve muğlak ifadelerle) **"ulus ve ulusal azınlıkların dil ve kültürleri gelişmelerinin önündeki engelleri ortadan kaldırmak"** deniliyor.

1) Kürt halkının ulusal ve demokratik hakları yalnızca **'basın, yayın veya sanat**

'faaliyetleri' veya **'kültürel özerklik'** değildir. Ki, bunlar dahi bir ulusun üzerindeki ulusal baskıyı ortadan kaldırmaya yetmiyor.

2) Dolayısıyla **'Ulusal Baskıya Son'** veya **'Kültürel Özerklik'** demek, marksist-leninist bir tutum olmadığı gibi, ulusal sorunu azınlıklar sorunuyla aynılaştırmak demektir.

3) Ulusların kendi kaderlerini tayin etme, ayrılma ve ayrı devlet kurma hakkını tanımayan bir iktidara demokratik iktidar demek mümkün mü?

4) Yine, ulusal sorunun çözümünü bilinmez bir bahara erilemek böyle bir sorunu savunmamak demek değil mi? Kaldı ki, gerçekçi sosyalistler 'her hal ve şartta' kurulacak olan iktidardan içeriğine bakmadan ulusal sorunu **'kayıtsız, şartsız'** savunurlar. Ve onlar, **"ezilen ulus işçilerinin ezen ulus işçileriyle birleşmesinin görevi ve yolu buradan geçtiğini"** çok iyi bilirler.

Tüm gerçekçi proleter Enternasyonalistler, **PKK-ERNK-ARGK önderliğinde gelişen eylemlerle birlikte başlayan sallaşmada doğru safta yer alıp, proleter enternasyonalistliğini var edelim** gösterelim.

F. Cebiroğlu

Danimarka'dan bir Berxwedan okuyucusu

Yurtsever Bir Ozanın Çağrısı: "PKK Saflarında Birleşelim"

Ozan Dilgeç

Sömürgeci Türk devletinin zulmünden şikayeti olan Kürdüm, Kürdistan vardır, diyen ve diğer örgütlerin olumsuzluğundan umutsuzluğa kapılanlara ve her yurtsevere, devrimciye içinden gelen sesle haykırarak istiyorum.

Faşist Türk sömürgeciliğini yıkıp, yerine bağımsız, birleşik ve demokratik bir Kürdistan'ı yaratmak için, **PKK saflarında birleşelim!** Mevcut sömürgeci rejimin yıkılması, toplumsal ve ulusal bir devrimi gerçekleştirmek için **PKK'yi güçlendirelim!** Çünkü, **PKK gerçek kurtuluşumuzdur!**

Yoldaşlar, enerjimizi boşa ve başka yerlere harcamayalım! Ancak ve ancak **PKK'nin** siyasi ideolojisi, takiti, mücadeleye araç ve yöntemleriyle Kürdistan'ın gerçek kurtuluşuna ulaşsın. Bunun dışında başka herhangi bir yolla ülkemizin kurtuluşunu gerçekleştirmek imkansızdır. Çünkü bilmemiz gerekir ki, ne rahat bir şekilde kendimizi yormamakla ve ne de tüm halkın marksist-leninist olmasını beklemekle, gerçek kurtuluşu ulaşsın.

1978-79 yıllarında süyün gözlerimizin önünde bulanıklaştırıldığı bir dönemde, devrimci iddiası ile ortaya çıkan bazı güçlerle ilişkile-

rimiz oldu. Fakat bunlarda gördüğümüz şey ne oldu? Bırakalım olumsuz durumu karıştırdık. Bunlar hep, "zamanı gelmemiştir" diyerek, devrimci mücadeleyi ertediler. Şiir, hikaye vb. yazdılar, ama düşmana, işbirlikçilerine ve ajan-muhbir yapıya karşı tek bir eylem bile geliştirmediler. 12 Eylül faşist cuntasının iktidara gelmesinin ardından, olumsuzluklarını daha da artırdılar. Bir-iki yazarları kalmışsa, bunlar da Avrupa ülkelerinde dolaşıp durdular ve yaptıkları tek şey bildiri çıkarmak oldu.

Evet, kardeşler, yoldaşlar! Bir söz vardır: **"Zararın neresinden dönersen kârdır."** Şimdiye kadar enerjimizi, bu güçlere harcamışsak da bundan sonra **PKK için** harcamayacak taptaze enerjilere de sahibiz. Korkaklık, örgütsüzlük, dağınıklık, eylemsizlik **PKK'nin** felsefesinde yoktur. Düşman ne kadar güçlü olursa olsun, bugün **PKK**, düşmanı paramparça edebilecek bir güçtedir. Her geçen gün de bu gücünü arttırmaktadır. Çünkü, **PKK** daha doğusunun ilk günle-

rinde bile, sömürgeci düşmanı yok etmeyi önüne hedef olarak koydu. Şunu da belirtmek istiyorum. **PKK'yi** sadece düşmana karşı eylemler geliştiriyor diye desteklemiyorum. Aynı zamanda doğru marksist-leninist bir önderliğe sahip olduğundan dolayı da destekliyorum.

Kahraman Kürdistan halkı! **PKK'nin** verdiği kavgaya şeref ve namus kavgasıdır. Var olmanın, bağımsızlığın ve eşitliğin kavgasıdır. Aynı zamanda zulüm ve zorbalığın sonunu getirmeye kavgasıdır.

Dersimlerin, Koçgirilerin, Palu-Genç-Hanlilerin, Haki-lerin, Mazlumların, Kemalistlerin, Delillerin, Hayrilerin, Mehmetlerin ve Ağillerin intikamını alma kavgasıdır.

İşte, bütün bunlardan dolayı halkıma karşı büyük bir sorumluluk duyuyorum. Hayatımda bir hoşluk teşkil eden ve **PKK'siz** geçen günlerime beisam, eksikliğimi duysam da bunun fazlası bir yararım olmayacağı kanısındayım.

Bundan böyle **PKK'nin** yürüttüğü mücadeleye destek olarak, halkıma, ülkeye ve devrime yararlı bir insan olmaya çalışacağım. Elimden geldiği kadar yararlı olacağım da söz veriyorum.

- Yurtsever insanımız **PKK'yi** Her Şeyinle Destekte!
- **PKK** Tek Kurtuluşumuzdur!
- Kahrolsun Sömürgeci-Faşist Cunta!
- Kahrolsun Emperyalizm ve Her Türden Gericiilik!
- Yaşasın **PKK, ERNK ve ARGK!**

KUTSAL ULUSAL

DİRENİŞ MÜCADELEMİZ

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Eylem planı tüm ayrıntılarıyla topluca tartışıldıktan sonra, müfrezemiz eylem sahasına doğru hareket etmek üzere yürüyüş biçimini aldı. Eylem sahasına ulaştığımızda karanlık artık çökmüştü. İlk iş hava saldırısına karşı koyacak olan grubumuzu, silahımızı yerleştirmekti. Çünkü grup aynı zamanda düşmanın gündüzdeki hareket tarzını izleyecek, biz de, askerler pusu noktasına yerleşmeden önce yerlerimize yerleşerek askerlerin gelişini bekleyecektik. Gözcülerimizle son olarak bağlantı kurduğumuzda durumun normal olduğunu söylediler. Bunun üzerine görünmemeye dikkat ederek arazinin en uygun yerlerinden gündüz yürüyerek eylem noktasından 10-15 dakika uzaklıktaki bir yerde durduk. Saat 16.30 olunca daha önce belirlenen noktalara tespit edilen gruplar hızla koşarak yerlerini alıp beklemeye başladılar. Tüm savaşçıların yerlerini son bir kez daha kontrol ettikten sonra, ben de hızla kendi noktama giderek yerleştim. Artık hepimiz büyük bir heyecanla "mehmetçigin" gelişini bekliyorduk. Tüm savaşçıların silahlarına hakim bir biçimde verilecek işareti beklerken, en üst pusu noktamızdan bir haber geldi. Haberde, yukarıda sivil ve silahlı dört-beş adamın görüldüğü ve bize doğru gelmekte oldukları bildirilmekteydi. Arkadaşlara, bu kişilere görünmeden beklemelerini, eğer pusuya düşerlerse teslim almalılarını, teslim olmazlarsa ateş açmalarını bildirdik. Çünkü devlet bu alanda hain çeteleri pusu, operasyon vb. işlerde sık sık kullanmaktaydı. Aradan bir süre geçince, ikinci haberi aldık. Haberde gelenlerin kaçakçıları oldukları ve koyun sürüsünü geçirmek istedikleri bildiriliyordu. Kaçakçıları, sürüyü geçirmek amacıyla pusu noktasına yakın bir yere yerleşerek pusuya gelen askerlere uzaktan ateş edecek ve askerlerin o gece pusu kurmasını engelleyerek sürüyü G. Kürdistan'a geçireceklermiş. Planlarını öğrenmiştik. Kendilerini hiçbir şey anlatmadığımız halde, bizim PKK (halk arasında Partiya Karker deniliyor) 'nin müfrezesi olduğunu anlamışlardı. Gelen-

ler, bizimle beraber pusuda bekleyeceklerini, gelen askerlerle çatışacaklarını ve bu işin her Kürdün diyenin görevi olduğunu söyleyerek bizimle birlikte pusuda askerlerin gelişini beklediler. Artık askerlerin geliş saati gittikçe yaklaşıyordu. Ama dakikaların sayılı olmasından ötürü beklenen saat çok zor doldu. Askerler görünmedi, biraz daha beklelik yine yok, akşama kadar beklelik gelmediler. Eylem alanında bulunan tüm savaşçıları öylesine öfkelenmişlerdi ki, o anda bırakalım yüz askeri, bin asker de gelseydi müfrezemiz onlarla çatışacak ve bozguna uğratabilecekti.

Artık akşam yaklaşmış, Türk askerlerinin pusuya gelmeyecekleri anlaşılmıştı. Verilen emirle her savaşçı mevzisini bozacak, çevrede hiçbir iz bırakmadan yerinden ayrılarak toplanma noktasına çekilecekti. Emir, gizlilik kuralları dikkate alınarak aynen yerine getirildi. Böylesi hallerde söylenen her şey bir askeri kural ve askeri bir emir olarak kabul edilerek, hiç tartışmadan yerine getirilir. Çünkü hiçbir zaman verilen kararın doğruluğu veya yanlışlığı eylem alanında tartışılmaz. Tartışmanın yeri ve zamanı seçilerek toplantı yapılır. Zaten her eylemden sonra bu yapıldığı gibi, haftada bir kez de her grubun toplantısı oluyordu. Yapılan toplantılarda her savaşçı konuşma, düşüncelerini belirtme, öneri sunma ve eleştiri yapma hakkına sahiptir. Verilen emir arazinin uygun bir yerine çekildikten sonra orada akşamı bekledik. Eylem sahası olarak ilan ettiğimiz sahanın yakın noktasındaki gündüz nöbetçilerimiz yaptıkları gözlemlere sonucunda, askerlerin gündüz hareket ettiğini, sınır boyu devriye gezdiğini bildirdiler. Biz bu devriyeleri vurmak istemiyorduk. Çünkü devriyeye çıkan askerler ile pusuya gelen askerlerin sayısı bir değildi. Pusuya gelen askerlerin sayısı daha kabarklı ve bundan da öte planımız gereği pusu noktasına darbe vuracaktık. Akşam pusuya gelecek olan askerleri bekledik. Daha önce belirlediğimiz saatte giderek tekrar mevzilerimizi onardık ve askerlerin gelişini beklemeye başladık. Ama askerler yine gelmedi. Artık herkesin öfkesi iyice artmıştı. Pusu yerlerimizi terk ederek geri çekildik.

Yeniden durum değerlendirilmesi yaparaki, gün boyu pusuda beklemek kararı aldık. Planımızda kısmi bazı değişiklikleri de yaparak sabahın erken saatinde mevzilerimize yerleştik ve

beklemeye başladık. Ne gelen vardı, ne de giden. Bu durum karşısında, bu noktada eylem yapmayı direktmek olumlu olmayacaktı. Araya belli bir zamanın girmesi gerekiyordu. Fakat bu araziye mutlaka eylem yapmaya kararlıydık. Ama bu sefer de diğer gruplarla görüşme tarahımız gelip çatmıştı. Arkadaşlarla buluşmak üzere bulduğumuz alandan ayrıldık.

Arkadaşlarla görüşme yerimiz, gizli bir askeri kampımızdı. Kampa ulaştığımızda diğer grupların da gelmiş olduklarını gördük. Buradaki işlerimizi kısa sürede bitirmek ve faaliyetlerimize dönmek istiyorduk. Diğer birlik komutanlarının da katıldığı bir toplantı düzenlendi. Toplantı, mevcut durumların değerlendirilmesiyle başladı. Bir arkadaş Partinin bu bölgeye özgü planını açıkladı. Açıklanan plan, içinde bulunduğumuz dönem tüm istemlerine çözüm getirecek güçte olmasına rağmen, biz bu planın uygulanmasında geç kalmıştık. Çünkü, planın belli bölümlerinden haberi olan bir alçağın mücadeleye imhnet ederek ilkel milliyetçilere sığınmasından hemen sonra düşman planları haberdar olmuş ve alanda yoğun tedbirler almıştı. Yine de planın bazı kararlarını uygulayabildik, ama bu sefer de kışa giriliyordu ve

yanlıştı. Bundan hareketle toplu olarak alınan kararları uygulayacaktık. Gruplar yeniden düzenlendi ve akşam yola çıkmak üzere tüm gruplar son hazırlıklarını yapmaya başladılar.

Hazırlıklarımızı tamamlayarak gece yola çıktık. Alanda gerçekleştireceğimiz iki-üç eylem vardı. Gerçekleştireceğimiz bu eylemler, geliştirilmiş gerilla savaşıyla desteklenerek savaşa süreklilik kazandırılacak ve mücadelede taktik bir aşama sağlanmış olacaktı. Yine, bu alanı destekleyen gerilla bölgeleri yaratılarak savaş alanları genişletilecekti. Çünkü, gerilla savaşını bir alana sınırlı tutmak, güçlenilmeyle ilgili, giderek imha olmasına yol açar ki, bu anlamda da seçilen gerilla bölgelerini destekleyen gerilla alt bölgeleri de mutlaka oluşturulmak zorunda. Düşmanın hareket edemez hale getirilmesi için bu gereklidir. İşte o zaman düşman attığı her adımda ürkecek, her yerde gerilla pususuyla karşılaşacakmış gibi korkacak ve konaklayacağı her alanda gerilla baskınıyla karşılaşacakmış gibi panik içerisinde yaşayamaz hale getirilmiş olacaktı.

Bundan hareketle, bu alandaki kitleler askeri örgütlenme temel alınarak örgütlendirilebilir ki, bu da, kitlelerin salt askeri örgütlenme etrafında toplanması anlamına gelmemektedir. Kitlelerin cephe örgütlenmelerini yaratabilmek, siyasi örgütlenmelere ulaşabil-

önüne alarak, daha sağlıklı sonuçlara ulaşmak için yeniden keşif grubu çıkardık. Keşiften dönen arkadaşlar, askerlerin pusu noktasına geldiklerini ve daha önceken saptadığımız tarzda hareket ettiklerini söylediler. Takımımız pusu eylemini gerçekleştirmek için akşamdan Nabur vadisine indi. Yapılacak ilk iş, gündüz gözçülerini yerlerine yerleştirmekti. Bizlerin de yapacağı, gündüz alanı kontrol altında tutarak askerlerin pusuya gelişlerini son kez görmek ve hiç zaman kaybetmeden eylemi gerçekleştirmek olacaktı. Ama son kez yaptığımız gözlemlerde askerlerin pusuya geliş biçimlerini tamamen değiştirdiklerini, hareket tarzlarının daha önceki gibi olmadığını gördük. Çok sıkı güvenlik tedbirleri alarak pusuya gelmişlerdi.

Meydana gelen bu değişiklik karşısında planımızı olduğu gibi uygulamaya şansımız yoktu. Planımızda yeni duruma uygun değişiklikler yapma zorunluluğu doğuyordu. Askerler yarım saatlik yolu güvenlik altına alıyor, en önde yürüyen üç asker silahları ellerinde yaklaşık 150-200 metre önde yürüyor, arkadan gelen askerler ise manga manga yürüyorlardı. Öndeki manga biraz ilerleyince duruyor, ikinci manga onlara yaklaşınca tekrar hareket ediyordu ki, bu yürüyüş biçimiyle askerlerin tümü bizim pusu kurmak istediğimiz alana yerleşmiyor, büyük çoğunluğu dışarıda kalıyordu. Aniden böylesine sıkı güvenlik tedbirleri alarak pusu noktasına gelmelerinin mutlaka bir nedeni olmalıydı. Gerçi Kürdistan'ın neresinde eylem yapılırsa yapılsın, devlet kendi askeri, siyasi ve ekonomik kurumlarını uyarak hemen sıkı tedbirler alıyordu. Ana alınan bu tedbir bugüne kadar hiç karşılaşmadığımız tarzda bir tedbir oluyordu. Aldığımız istihbarata göre, bizim diğer grubumuz panzer eylemini gerçekleştirmişti. Alanda yapılabilecek eylemlerden belli oranda haberdar olan sömürgeciler, böyle bir eylemin gerçekleşmesi ardından tedbirlerini çok sıklaştırmışlardı. Ama düşmanın başarılı olmadığı ortadaydı.

Pusu, önemli bir eylem biçimidir. Bir anlamda da şansa bağlıdır. Her zaman pusu kurulmaz. Çünkü düşmanın geliş-gidiş saatleri, yolları her zaman bir değildir. Buna rağmen, eğer pusu eylemi iyi örgütlenilirse kesinlikle sonuç alınacak olan eylem biçimlerinden biridir. Bunu anlayan düşman da devrime karşı eylem biçimi olarak pusuya basırmakta ve özellikle bundan vazgeçmemektedir. Çünkü pusu, kurandır. Coğrafyayı iyi tanıyan bir gerilla birliği çok az sayıyla da olsa, kendisinden katbekat fazla olan bir düşman birliğini çok rahat bir şekilde imha edebilir. Düşmanın bugün en çok korktuğu eylem biçimlerinin başında da pusu eylemleri gelmektedir.

DEVAM EDECEK

kiş hazırlıklarının yapılması da şarttı. Çünkü, Kürdistan'da kış koşullarına göre kendisini hazırlamayan örgüt, ağır geçen kış koşullarına esir düşmüş demektir. Kiş hazırlıklarımızın tamamlanması vb. konularda tartışmalar oldukça yoğunlaştı. Toplantıya tüm hazırlıklarımızı tamamlanmaya kadar kısa süreli bir taktik planı sunduk. Bu planı uygulayabileceğimiz vardı ve bu planla düşmanın planlarını altüst edebilecekti. Kendi hazırlıklarımızı da tamamlayıp esas planımızı uygulamaya koyabilecektik. Fakat karar altına alınmış bir planımız vardı ve bunun üzerinde tartışmak, direktmek çok

mek için askeri örgütlenme temelinde ancak faaliyetler geliştirilebilir. Alanın özgül koşulları bunu gerekli kılmaktadır.

Sabaha doğru alana ulaşarak arazinin uygun bir yerinde geçici olarak kampımızı kurduk. Araziyi gündüz iyice incelemek ve en uygun gördüğümüz hedeflerden ikisine yönelmek istiyorduk ki, bu da iki gruba ayrılarak peşpeşe eylem demekti. En uygun hedeflerden birincisi, panzeri imha etmek, ikincisi de, daha önce birkaç kez yönlendirdiğimiz ama bir türlü ulaşamadığımız pusuya noktasını ortadan kaldırmaktı. Son kez aldığımız istihbaratlarda da, askerlerin pusu noktasına gelmekte oldukları bildirilmekteydi. Bunu da göz-

HAPİSHANE GERÇEĞİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Nûhat

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

1980'nin sonlarına doğru faşist hapishane yönetimi aklı hayale gelmeyen işkence ve baskılara başladı. Görünüşte, "hapishaneye çekildim" vermeye çalışıyoruz. Bir disiplin, bir itizam gerekir" diyorlardı. Oysa ki meselenin gerçek yüzü hiçte öyle değildi. Amaç sadece hapishanede denetim sağlamak olsaydı 1981 sonlarında, 1982 de, 1983'deki uygulamalar yapılmazdı. Dayatılan askeri kuralları bir vesileyle. Hazırlanmış senaryonun ilk basamaklarıydı. Hele hele Diyarbakır askeri cezaevinin ilk uygulama alanı olarak seçilmesi de tesadüf değildi. Uygulamalar çok geniş kapsamlı olup kısa ve uzun vadeli hedefler gözletmek planlanmıştı. Daha önceki bölümlerde de değindiği gibi amaç Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini bastırarak ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine önderlik eden PKK'yi imha etmek, içerdeki kadro, sempatan ve taraftarlarını teslim almak, pısmanlık göstermek, ihanet emellerini bastırmak. Bunu sağlıktan sonra da gerek basında gerekse diğer yayın vasıtalarıyla kamuoyuna duyurmak, mahkemelerde resmi olarak teslimiyeti, pısmanlık ve ihanetleri belgelemekti. Özellikle önder ve kadrolara yönelen mahkemelerde seslerini kısımları içindi Mahkemelerde gösterilen bir pısmanlık ve bir ihanet kitleler üzerinde yapacağı etkiler ve tahribatları düşünülerek planları hazırlanmıştı.

İlk aşama kurallara uyum adı altında teslim alma ve diğer aşamalar için zemin yaratmaktı. 1981 başlarında pek baskı ve işkenceye maruz kalmadan ve direnmeden teslim olanlar, diğer yandan dayatılan kurallara uymayı kabul etmeyenler—ki bunları PKK'li teşkil ediyordu— olmak üzere ikiye ayrılmıştı. Hapishane kitleleri 2000 kişi kadardı. Direnerek kurallara uymayanlar (700-800 kişi) hücrelere konuldu. Hücrelerde uygulamalar Vietnam'ın Paula Kondor adalarındaki zindan uygulamalarının aynısıydı. Hatta daha metotlu, daha ince hesaplarla yapıldı. Bu uygulamaların daha iyi anlaşılması, faşist sömürgeci Türk devletinin uygulamalarını, baskı, işkence ve vahşetinin daha net bir şekilde ortaya konulması bakımından bu uygulama ve kullanılan yöntemlere değinmekte yarar görüyorum.

Hapishane idaresinin direnen koçuşlara eli sopalı, coplu, zincirli yüz-ikiyüz askerle girerek bir terör estirmesi, geliştiği güzel dayak atarak, bağırır, çağırır ve naralarla gerçek bir "orman ka-

nunu" uygulaması, direnenleri apar-topar hücrelere doldurması bir olaydu.

Hücreler iki blokta oluşmuş, her blokta dört kat ve her kat da on hücreden oluşmuş bir yapıydı. Hapishanenin orta blokunu oluşturuyordu. Her katın önünde bir metrelik genişliğinde, baştan başa uzanan bir balkon vardı. Katlar birbirini görmüyordu. Görüşü balkonlar engelliyordu. Hücrelerin önü de birinci kattan başlayıp tabana kadar uzanan genişliği ve uzunluğuyla kapalı bir spor salonu şeklindeydi. Bu alan genellikle işkence alanıydı. Direnenlere, tüm tutuklulara görsün diye burada işkence ediliyordu. Hücreler yanyana dizilmiş, üç tarafı kapalı, ön tarafı tümenden demir parmaklıklarıyla kaplı kafeslerini andırıyordu. Tuvaleti de içinde olan 2 metrelik daracık yerlerdi. Birer kişi için yapılmış olan bu hücrelere on on, yirmi yirmi, otuz otuz tutuklular üst üste yığılarak buralara dolduruluyordu.

Hücrelerde teslim alma, teslimiyet için her türlü yöntem kullanılıyordu. Bunlara kısaca değinmek istiyorum. Şöyle ki:

1- Bir kere hücrelerde yirmi otuz kişiyi üst üste yığmak en büyük işkenceydi. Tümünün oturacak yeri yoktu. Sıra ile oturuyor, sıra ile ayakta bekleniliyordu. Bunun sonucu yukusuz kalınıyordu.

2- Hücrelerde direnenler günlerce aç bırakılıyordu. Bazı günler hiç yemek verilmiyordu. Bazen beş kişiye bir ekmeğe, bazen de on kişiye bir ekmeğe veriliyordu. Bazen sabah çorbası olarak on kişiye bir kepçe çorba veriliyordu. Tabak olarak paslanmış helva kutuları kullanılıyordu. Çoğu kez otuz kişi bir kaşıkla idare ediliyordu. Zaten çorba da adam başına bir kaşık, bilemedin iki kaşık düşüyordu. Açlık son haddine vardırılıyordu. Aç bırakma hapishane yönetiminin en büyük silahıydı.

3- Susuz bırakılma! Bazen günde bir bardak su bile vermiyorlardı. Hastalar susuzluktan bayılıyordu. Yazın Diyarbakır sıcaklarının ne kadar yaman olduğu göz önüne getirilirse susuzluğun zorluğu da o kadar anlaşılır. Hele bazen arkadaşların bayılma ve fenalaşmaları sonucu bağırışlarına ne istediğimizi soran idareye "su" deyince hücrelerin önüne on yirmi asker diziliyor, pantolon düğmelerini açarak tutukluların üzerine işiyor ve "alın size su" diyerek kaha atıyorlardı. Susuzluktan bayılanları hücreden çıkarıp yüzlerine işiyerek ağıltmaya çalışıyorlardı.

4- Kışın ortasında bidonlarla su boşaltılmak suretiyle hücreler su ile dolduruluyor, direnen tutuklular

islatılıyordu.

5- Alt hücrelerden birkaçı lağım suyu ile doldurularak bu pis suya tutuklular batırılıp çıkarılıyordu. (Buna banyo deniliyordu)

6- Tutuklular hücrelerden çıkarılıp kapıya asılarak işkence ediliyordu.

7- Tutukluların cinsel organlarına ip bağlanarak asılıyorlardı.

8- Dünyada faşist Hitler döneminde görülen ırza geçme olayı bu dönemde yaşandı. Bu olay hep şantaj olarak kullanıldı. Özellikle Diyarbakır PKK grubu mahkeme dönüşü sonrası faşist Yüzbaşı Esat Oktay Yıldırım'ın tüm tutukluları çıplak soyup, askerlerine emrederek: "Arkalarına geçi beğendiğinizi alın götürün" diyerek kaha atması biçimindeki adice şantajı Diyarbakır zindanlarında ünlüdür.

9- Vücutta sigara söndürmeye: "size mühür bastım" deniliyordu.

10- Avukat görüşüne, ziyaretçi görüşüne ve mahkemeye gidip gelişlerde sırta binmelerle "sizleri eşekleştirceğiz" deniliyordu.

11- Küfür, işkencenin, moral bozmanın bir diğer yanıydı. Çok küfürü bir laz gardiyana Kemal Pir "sen halk çocuğusun niye küfür ediyorsun? Biz sizin için savcıyız" demesine karşılık "beni kandırmaya çalışma. Benim hapishanedeki görevim sadece küfür söylemek, sizin moralinizi bozmaktır. Bak sana küfür söyledim ne kadar bozuluyorsun değil mi? Ben senin..." örneği ilginç bir örnektir.

12- Hücrede direnen tüm tutukluların eşyaları alınmış sadece üzerlerindeki elbiselerle bırakılmışlardı. Aylarca aynı elbiseyi giyen, aynı elbiseyle, pis suda banyo ettirilen ve aylarca yıkanmayan tutuklular korkunç bir şekilde bitlenirdi. Bitler öylesine çoğalmıştı ki artık ayıklanmayacak kadar olmuştu. Sürüler halinde elbiselerin dışında dolaşır olmuşlardı.

13- Hastalananlar doktora götürülüyor, dişleri, kolları, bacakları kırılanlar acı içinde kıvrandırılıyorlardı. Hele hele verem gibi bulaşıcı hastalıklara yakalanmış tutuklular diğerleriyle aynı hücreye koyarak, aynı kaşığı kullanma zorunda bırakmaları hastalığın herkeşe yayılmasını amaçlıyordu. O nedenle faşist yüzbaşı E. O. Yıldırım, "Hepini burada kendi ellerimle usacağım. Dışarıya çıkarılmaz bile dışarda fazla yaşayamayacak, en çok iki yıl içinde geberip gidecek" demesi de işi psikolojik yanını teşkil ediyordu.

14- Kaba dayanın her türlü yapıldı. Falakadan tutun, köpek saldırılarına, iğne batırma, saç

sakal çekme, ağza ve başka yerlere cop sokmaya kadar en aşağılık işkenceler yapıldı.

Daha yüzlerce sayılamak mümkün olan bu işkence ve vahşetin amacı teslim almaktır. İhanet ve pısmanlığı dayatmaktır. Nitekim hiç direnmeyen teslim olanlar kural dedikleri askeri kurallara uymalarına rağmen, onlar da benzer uygulamalara maruz kalıyorlardı. Kişiliğine, ailesine, halkına, ulusuna en aşağılık küfürler söylendiğinde "Emredersin komutanım" diyorlardı. Reformist seferlerin adilikleri anlatılabilir. Kısacası teslimiyet faşist yönetim için yeterli değildi. Amaçları ihaneti ve teslimiyeti dayatmak ve bunun ardından tutuklulara Kürdük ve Kürdistan'ın varlığını inkar ettirmek, kamuoyunda, dünya nezdinde böyle bir sorun olmadığını bizatihi tutukluların ağızından duyurtmaktır. Ama faşist yönetim bir gerçeği göremedi: başını Çağdaş Kawa Mazlum Doğanlar, Ortadoğunun Che Guevarası Kemal Pirlerin, Halk Lideri Hayri Durmuşların çektiği; yüzlerce kadrosu, yüzlerce sempatan ve taraftarlarıyla karşılarına dikilecek ve onlara zamanın ne 1925, ne 1930 ve ne de 1938 olduğunu anlatacak bir PKK'nin olacağını ve göstereceği direnişle büyük bir tokat atacağını pek kestirememişlerdi.

İşte 1980 sonlarında PKK zindanlarda ilk sınavını veremeye başladı. Düşmanın kenını en güçlü hissettiği bir ortamda uygulamalarına dur demek için tarihi direnme kararını aldı. Tarihi direnme kararını aldı. Tarihi barbarlık yeri olarak geçen Diyarbakır Hapishanesi; bir taraftan tankı, topu, polisi, jandarmasıyla devletin her türlü çarkını işletebilen, 60 küsur yıldır devlet olarak varlığını sürdüren, açlığı, susuzluğu, uykuyu, doktoru, hücreyi, ziyareti, mahkemeyi bir savaş aracı olarak kullanan Türk devleti, bunun karşısında inançlarından, halka, partiye bağlılıklarından başka hiç bir silahı olmayan PKK'nin mücadelesine sahne oldu. Faşist yüzbaşı Esat Oktay Yıldırım zaman zaman malum rollere girerek, "Bizim size düşmanlığımız yok. Kurallara uyun, size su verelim, yemek verelim, doktora götürelim, güzel güzel ziyarete gidin gelin. Sonunuzu düşünün. Biz size dayak atmadan bıraktık. Siz dayak yemekten, inadınızdan bıkmadınız mı? Kendinizi düşünmüyorsanız aylardır boykot ederek ziyaretlerine çıkmadığınız ailelerinizi düşünün. Annenizi, babanızı düşünün. Biz onlara acııyoruz" demesine karşılık, 1. Kat 4. Hücrede Kemal Pir'in, "Acıyoruz dediğiniz aileleri-

mize, annemize, babamıza küfrederek mi acıyorsunuz? Hergün sabahları akşama dek küfür neyin nesidir?" Yüzbaşı: "Biz halkın mutluluğu için sizi buraya getirdik. Biz Türk ordusu olarak sizin annenizin de ailenizin de namusunu korumakla görevliyiz." Kemal Pir: "İşkencehanelerde, baskınlar, aramalarda ayaklar altına aldığımız, namusuna yeltendiğiniz insanları namusunu nasıl koruyorsunuz?" Yüzbaşı: "Kemal Pir, kim olduğumu, namusu nasıl koruduğumu sana göstereceğim" Bunun üzerine Kemal Pir yerinden fırlayarak, "Yüzbaşı, yüzbaşı sen bir emir kulusun, sen, amirlerin dediğini yaparaksın işkence ediyor, bizi teslim almaya çalışıyorsun. Sen nasıl bu emirleri yerine getirmezse mecbursan, biz de düşüncemize, halkımıza ve partimize karşı sorumluyuz. Biz de sizin uygulamalarınıza karşı direnmek zorundayız. Bu da bizim görevimizdir" demesi hapishanede mücadelenin nasıl dışı dış bir şekilde cereyan ettiğinin en güzel bir örneğidir.

1981 ilkbaharında mahkemelerin başlamasına doğru işkenceler son haddine vardırıldı. Hergün gözü patlayanlar, kolu, eli, ayağı kırılanların yanı sıra insanlar öldürülüyordu. (Ali EREK in şehit edilmesi bu zamana rastlar.) Hücreler tıpkı bir cehennemi andırıyorlardı. Gardiyanlar cehennem zebanileri gibi sabahları akşama dek cop, zincir, kasma ve kürek saplarıyla işkence ediyorlardı. Panik yaratmak üzere hücre kapılarını açarak üç beş tutukluyla 100-150 asker düşecek şekilde tutukluları araya alarak topla oynar gibi birbirlerine atıyor, bayıltıncaya dek dayaklıyorlardı. Bayıltıncaya sürüklenenler hücrelerde üst üste atılıyordu. Böylece bir an önce teslim almaya ve mahkemeleri bir günah çıkarma yeri, pısmanlık ve ihanet yeri haline getirmeye uğraşıyorlardı. Panik, korku, telaş, açlık, susuzluk, işkencenin etkisiyle düşenler oluyordu. Aslında direniş tüm fedakarlıkla, kahramanlıkla her an ölümü göze alan unsurlarla devam etmesine karşın bir takım eksiklikler ve yetmezlikler de içinde taşıyordu. Teslimiyet ve ihanet için hiç bir mazaret öne sürülmiyeceği gibi bunun bir gereksesi de olamazdı. Bununla beraber hapishanedeki yanlış yaklaşımlar, düşmana terk edilen unsurların ne kadar zararlı unsurlar haline getirildiği bilinmektedir. Açıkça söylemek gerekirse bunlara karşı tedbir alınmadığı gibi karşı saflara itilen de olmuştur.

DEVAM EDECEK

OKUYUCUYA;

Ulusal Kongre toplamanın güncel-pratik bir görev olarak ortaya çıktığı günümüzde, Kongre toplamaya yönelik faaliyetlerde daha yoğunluk kazanmaktadır. Kürdistan halkının yurtsever birliklerde örgütlenerek yürüttüğü çalışmalar, çeşitli toplantı vb. faaliyetler biçiminde sürdürülmektedir.

Gazetemiz Berxwedan yayın ikkesinin de bir gereği olarak, baştan beri bu faaliyetlerin geliştirilmesi için çaba harcamıştır. Pratik bir görev olarak kendisini dayatan Ulusal Kongre çalışmalarına gazetemiz de daha güçlü katılmak için bir köşe açmaktadır. Bu köşede Cephe örgütlenmesinin çeşitli sorunlarına yer vermekle birlikte, yurtsever birliklerin faaliyetlerine ilişkin haberleri de yayınlamaktadır.

Berxwedan

Dünyadaki en meşru ve ulusal hedefler emekçi sınıf ve halkların; sınıf ulus ve ülke çıkarlarıdır. Nasıl insanlık tarihi sınıf mücadelesi tarihi ise bunun diğer yönü ezilen halkların dış baskı ve sömürgecilik karşı verdikleri ulusal kurtuluş savaşlarıdır. Uluslar; dil, toprak, iktisadi yaşam ve kültürde somutlaşan ruhi şekillenme beraberlikleri olan tarihsel olarak oluşmuş istikrarlı insan topluluğudur. Uluslar, kapitalizmle doğarlar. Pazar sorunu nedeni ile ilk ulusal hareketlere burjuvazi öncülük ederdi. Emperyalist sömürgecilerle, sömürge ülke burjuvalarının işbirlikçi duruma gelmesi ve Ekim sosyalist devriminin yol açtığı gelişmeler, sömürge ülke devrimlerini, dünya proletar devrimlerinin bir parçası haline getirerek, sömürge ülkelerde proletarya önderliğinin objektif zeminini oluşturdu. Emperyalist sömürgecilik ve işbirlikçisi yerli feodal-komprador sınıflara karşılık; sömürge ülkelerde ulusal kurtuluş cephesini proletarya ve müttefikleri oluşturdu. Bağımsızlık ve demokrasiden yana olan bütün sınıf ve tabakalar halk kategorisini oluşturmaktadır. Bunlar işçiler, köylüler, yurtsever küçük-burjuva yığınları, aydınlar ve yarı-milli burjuvazi oldu... Proletarya, bu sınıf ve tabakaları örgütleyebildiği ve savaşta bildiği ölçüde ulusal kurtuluş savaşını yükseltebilir. Proletarya ideolojik tutarlılığı, politik sağlamlığı, örgütsel

Bağımsız, Özgür ve Demokratik Bir Kürdistan için; TÜM HALKIN CEPHE BİRLİĞİ TEMELDİR

yeteneği ile öncülük yapar... Birkaç istisna dışında çağımız ulusal kurtuluş devrimlerinin tümü ya proletarya, ya da direniş hattını temel alan radikal devrimci küçük-burjuvazinin öncülüğünde gerçekleşti. Doğru devrimci çizginin öncülük etmediği, ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisini hedeflemeyen hiçbir hareket başarıya ulaşamayacağı gibi, halk kategorisinde olan sınıf ve tabakaların örgütsel, siyasal ve savaş birliğini sağlamayan hiçbir hareketin de başarısı olamaz... Ulusal kurtuluşta otonomi ve reformlar köleliği aşmayı değil, iyileştirmeyi hedefleyen; halkı oluşturan sınıfların değil, bir avuç egemenin ve küçük-burjuva reformistinin çıkarlarını dile getirmektedir. Otonomi ve reformculuk taktik çözümdür. Düşmanla halk arasında aracılık yapmak, çıkarları uyandırmak demektir. Halkın mücadelesi yükselince kaçınılmaz olarak düşmanla bütünleşir.

Ulusal kurtuluş cephesi ise tüm emekçi yurtsever sınıf ve tabakaların kurtuluş yolunda bilinçlendirilmeleri, örgütlenmeler ve savuşturılmalarıdır. Siyasal birlik ve siyasal mücadele, ulusal kurtuluş için örgütlenme ve savaşma bilinci

Uzun bir sömürgeci tarihten sonra 1914-18 emperyalist paylaşım savaşında ülkemiz dörde bölündü. Her dört parçada da direnmeler gelişti. Direnmeler haklıydı. Halkımız sömürgeci egemenlik nedeni ile geri bir sosyal yapıyı yaşıyordu. Modern sınıf ve düşünceler yoktu... Önderlik feodal aşiret egemenlerinin elindeydi. Onlar sınıf anlayışları, örgütlenme ve savaş taktikleri nedeni ile ulusal kurtuluş savaşına verecek yetenekte değillerdi... Feodal sömürgeci dönemden kalma otonomi statüsü peşindeydiler. Bastırılan direnmeler ardından, Kürdistan'da askeri, siyasal, kültürel, ardından ekonomik sömürgecilik tesis edildi. Dört parçada da bu süreçler, ülkemizin inkarı ve halkımızı asimile ederek; gerçekliğini ortadan kaldırmayı hedefledi. Burjuva sömürgeci kapitalist gelişme sonucu Kürdistan'da sosyal ayrışma hızlandı. Kürt egemenleri, varlıkları sömürgecilere bağlı olan feodal-komprador ajan sınıf haline geldiler. Onlara ve sömürgeci kapitalizmin olanaklarına bağımlı olarak gelişen elit küçük-burjuvazi, ulusal kurtuluşu formüle edemedi. Bu güce olamadı. Uzlaşıcılığı, reformculuğu aşamadı. Dört parçada, par-

çalanmışlığın ardından gelişen kapitalist sömürgeciliğin yol açtığı sosyal-ayrışma farkı sınıfsal gelişmeler yattıysa da, genel sınıfsal görünüm bu oldu. Kürdistan ulusal sorununun politik ve örgütsel muhtevası güçlendi. Milli ve demokratik yönü bütünleşti. Milli yön; sömürgeci egemenlik ve feodal komprador düzeni yıkılarak ulusal bağımsızlığın tesis edilmesi idi. Demokratik yön; ülke insanımızı ortaçağ yaşam ve gelenekleri içinde tutan modern düşünce ve örgütlenmeye vermesini önleyen; feodal-aşiretçi mezhepsel, yerel, etnik, ekonomik, sosyal, kültürel-enlaşık ve ilişkilerin tesfiye edilmesiydi. Bu gelişmeler Kürdistan'da halkın potansiyel, istem ve direnişine rağmen yaşanan utanmanın nedeni bu politikadır. En bilinci köylünün bile yurtseverlik bilinci ve savaşı bağımsız ve özgür bir Kürdistan'da hedefler. Ancak köylülük tek başına sosyal düşünce üretmemekte, örgütlenememektedir. Aşiret reisleri ve Kürt burjuvaları; ezilen sınıfların birliğine, bilinçlenmesine, ulusal kurtuluşa düşmandırlar. Halkımız, sömürgecilere kadar Kürt egemenlerinden ve otonom politikalarından da çekmektedir. Otonomi, ulusal kurtuluş cephesi kuramaz. Çünkü, o ulusal kurtuluşu değildir. Otonomi, bölge halklarının da çıkarına değildir. Kürdistan devrimi, dünya devrim ve karşı-devrim çatışmasının en yoğun yaşandığı Ortadoğu'nun en ağır devrimidir. Kürdistan devrimi, ancak dünya devriminin bir parçası olarak basatiye ulaşır. Otonomi, Kürdistan potansiyelini, bölge devriminden koparıyor, bölge ve dünya gericiiliğinin bir parçası haline getiriyor. Bugün otonomi için savaştan güçlerin ilişkilerine bakılırsa bu rahat görülür; İran, Irak, Avrupa emperyalist çevrelerine, hatta ABD emperyalizmine dayanıyorlar.

Ulusal Kurtuluş Cephesinin Örgütlenmesinde ve Ulusal Kurtuluş Savaşının Geliştirilmesinde Sınıfsal Önderlik Esastır.

Toplumlar sınıflara bölündüğünden beri her ulusal ve sosyal hareket belli bir sınıfın damgasını taşır. Sınıflar ve uluslar pratik alanda; ideolojileri, politikaları, örgütleri ile temsil edildiler. İlk ulusal savaşlara burjuvazi öncülük ediyordu. Burjuvazi pazar sorunu nedeniyle sınıf çıkarlarını ulusun çıkarıymış gibi göstererek, tüm ulusal sınıfları önderliğinde birleştirdi. Sonradan bu bayrağı proletarya üstlendi; Çin'de, Vietnam'da, Afrika'da onurluca taşıdı. Ulusal kurtuluş toplumal kurtuluşa vardır. Çünkü, ulusal kurtuluşta proletaryanın çıkarları, diğer emekçi sınıf ve tabakalarla birdir. O ideoloji, politika, örgüt ve eylemle en çağdas, modern ve devrimci sınıftır. O, ulusu kurtarmadan sınıflı kurtarmaz. Onun görevi, ulusu kurtararak, egilici ve yönetici rolüyle toplumsal kurtuluşa varmaktır. Proletaryanın doğuşuna kadar Kürdistan'da ulusal direnmelere feodal-aşiretçi egemenler öncülük ettiler. Onlar, toplumsal sınıf konumları gereği, ulus çıkarı düşünce, onun örgüt, eylem ve ittifaklarını geliştirecek güte değiller. Kürdistan tarihinde bunların rolünü iyi biliyoruz. Her dış güçlere bağımlı olduklar. İç çatışmalarla toplumu böldüler, yaraladılar. Kürdistan tarihinde dönem dönem yakalanan kurtuluş olanaklarını bu sınıf dağıttı. Başına geçtikleri direnmelerin en önemli yenilgi nedenlerinden birini oluştur-

dular. Feodal-aşiretçi ideoloji-politika; sınıf karakteri gereği; bölünmeden yana, dış güçlere bağımlı olmak zorundadır. Emperyalist sömürgecilik ve sosyalist devrimler döneminde halen artık olarak kalan yarı-burjuva-kompradorların sürdürdüğü bir otonomi mücadelesi var. Otonomi programı ve mücadelesinin halkın çıkarları ile alakası yoktur. Aşiret reislerinin, Kürt feodal-kompradorlarının çıkarlarının ifadesidir. Dışa bağımlı olduğu için, sonuna kadar kapitalizmin çerçevesinde çözümü hedeflediğinden, sömürgeci güçlere, emperyalizme bağlanmakta, onun taktik uzantısı olmaktadır. Bugün Güney ve Doğu Kürdistan'da halkın potansiyel, istem ve direnişine rağmen yaşanan utanmanın nedeni bu politikadır. En bilinci köylünün bile yurtseverlik bilinci ve savaşı bağımsız ve özgür bir Kürdistan'da hedefler. Ancak köylülük tek başına sosyal düşünce üretmemekte, örgütlenememektedir. Aşiret reisleri ve Kürt burjuvaları; ezilen sınıfların birliğine, bilinçlenmesine, ulusal kurtuluşa düşmandırlar. Halkımız, sömürgecilere kadar Kürt egemenlerinden ve otonom politikalarından da çekmektedir. Otonomi, ulusal kurtuluş cephesi kuramaz. Çünkü, o ulusal kurtuluşu değildir. Otonomi, bölge halklarının da çıkarına değildir. Kürdistan devrimi, dünya devrim ve karşı-devrim çatışmasının en yoğun yaşandığı Ortadoğu'nun en ağır devrimidir. Kürdistan devrimi, ancak dünya devriminin bir parçası olarak basatiye ulaşır. Otonomi, Kürdistan potansiyelini, bölge devriminden koparıyor, bölge ve dünya gericiiliğinin bir parçası haline getiriyor. Bugün otonomi için savaştan güçlerin ilişkilerine bakılırsa bu rahat görülür; İran, Irak, Avrupa emperyalist çevrelerine, hatta ABD emperyalizmine dayanıyorlar.

Sömürgeci kapitalizmin olanakları üzerinde feodal-komprador sınıfa bağımlı olarak oluşan Kürt küçük-burjuva sınıfı, ulusal bağımsızlığa öncülük yapamaz. Bağımsızlığa ve silahlı mücadeleye karşıdır. O kadar cılız ve bağımlıdır ki, aşiretçi-burjuva önderliği bile aşamıyor. Onların gölgesinde onların sözcülüğünü yapıyor. Bugün Rızgari'nin I-KDP'nin; ÖY'nün YNK sözcülüğünü yapması gibi. Küçük-burjuva önderlik, reformcudur. Ulusal kurtuluş cephesini örgütleyemez. Ulusal bağımsızlıktan yana geniş emekçi küçük-burjuva yığınlarının yeri ulusal kurtuluş cephesidir.

Küçük-burjuva reformculuğu, yüzüne ulusal kurtuluş maskeleri takıyor. Fakal o, dünyanın çeşitli yerlerindeki radikal küçük-burjuva devrimciliğini de sergileyemez. Onun sınıf kaynağına, pratik ve ittifaklarına bakıldığında ve Kürdistan sorununun ağırlığı gözönünde bulundurulduğunda, önderlikten ne kadar uzak, hatta karşı bir rol oynadığı rahatlıkla görülür...

Kürdistan proletaryası, Kürt burjuvazisinden önce doğdu. Sayı ve nitelik bakımından ondan güçlü oldu. O, bir Kürt burjuvazisi ile değil, sömürgeci kapitalizmin devlet işletmelerinde onunla çelişki içinde oluştu... Kürdistan proletaryası, en erken Kuzey-Batı Kürdistan'da doğdu. En kalabalık ve nitelikli sınıf oldu. Bütün sorunlarına rağmen, proleter önderlikli ulusal kurtuluş siyasetinin, örgütlenme ve eyleminin zeminini oldu. Deneyebilir ki, Kürdistan proletaryası güçsüz ve sorunları çoktur. Doğrudur. Onun sorunları, sömürgeci egemenlik, uşak feodal-kompradorlardan, otonom ve reformist politikalarından ileri gelmektedir. Ona bilinç getirecek, onu örgütleyecek rillerinin olması gerekirdi. Bunu da ancak onun çıkarlarıyla bütünleşmiş devrimci aydınlar yapabilirdi. Evet, proletarya henüz yarı-köylüydü, işsizdi, yerel, aşiretçi, mezhepsel etkileri yoğun yaşıyordu, dağılmıştı, buradan suraya savruluyordu; Türkiye metropollerine, Ortadoğu'ya, Avrupa'ya sürülüyordu, dinli konuşamıyordu, ulusal kimliğini anlamıyordu, örgütlenemiyordu, üzerinde korkunç bir ekonomik sömürü gerçekleştiriliyordu, siyasal ve askeri baskı altında tutuluyor, yoz sosyal-kültürel ortamda tutularak kitlesel lümpenliğe itiliyordu, milyonluk göçmen ordusuna dönüşülüyordu... Bunlar sorunlarıydı. Sömürgeci egemenlik bu sorunları yaratmıştı. Bu sorunlar bilinçlenme, örgütlenme ve mücadele pratiğinde yığınla subjektif engeller yaratıyordu. Yine de, bu sınıfsal gelişme, örgütlenmeye zemin oldu. Çünkü, proletaryanın varlığı; ideolojik, politik, örgütsel olarak dayanılacak tek zemindi... Proletarya, mülkiyet tutkusunun olmayışı, feodal-aşiretçi bağlardan sıyrılması ve sömürgeci egemenlikten en fazla çeken sınıf olmasından yene öncülük etmek durumundaydı...

Sosyal ayrışmanın en erken yaşandığı, en büyük Kürdistan parçası olan Kuzey-Batı Kürdistan'da proletaryanın örgütlenmesi 1978-

de politik-örgütsel düzeyde gerçekleşti. Diğer parçalarda objektif zemin bu denli ileri gelişmeye Kuzey-Batı Kürdistan kadar uygun değildi. Ayrıca o parçalarda var olan otonom güçlerin bilinçli tahribatı, ciddi bir objektif engeldi. Ulusal kurtuluş cephesi, artık proletaryanın öncülüğünde gerçekleşebilirdi. Proletarya öncü örgütü ile sınıfsal gerçekliğini ve diğer halk sınıflarının gerçekliğini gözardı etmeden, öncü olarak onların çıkarı ile bütünleşmeli, onları bilinçlendirmeli, örgütlemeli, savaşlarını yönetmelidir. Kürdistan'da ulusal kurtuluşun ideolojik, örgütsel öncüsü proletaryadır. Devrimin temel gücü köylülük ve işçi sınıfidır. Devrimin temel fiziki gücü en fazla ezilen, ulusal değerleri en fazla koruyan geniş yoksul köylü yığınlarıdır. Temel iki sınıfın ittifakı ancak diğer bütün yurtsever halk kesimlerini toparlayabilir.

Ulusal Kurtuluş Cephesi - ERNK - Örgütlerin Birliği Değil, Sınıfların Mücadele Birliğidir

Bütün halklar gibi, Kürdistan toplumu da sınıflı bir toplumdur. Sınıf üretim faaliyetleri aynı üretim araçları karşısındaki durumu aynı ve bundan kaynaklanan sosyal, kültürel ilişkileri aynı olan insan topluluğudur. Bu nedenle her sınıfın ulusal kurtuluş talebi aynı olamaz. Ulusal kurtuluşa katılım, fedakarlık düzeyi bir olamaz. Kültürel egemen sınıfı olan feodal-kompradorlar, sömürgeci politika ile bütünleşmiş düşman bir güçtür. Sömürgeci politikalar bir millî burjuva sınıfın doğmasına olanak tanımamıştır. Burjuvallaşma ancak sömürgeci olanaklar içinde, sömürgeci politikaya tabi olarak mümkündür. Feodal-burjuva sınıfın en radikal örgütlenme ve eylemi otonomluktur. Ara sınıf olan küçük-burjuvazinin yox-üsan ve palazlanan aristokrat-bürokrat kesiminin politikası reformculuktur. Sınıflar politik alanında, sınıf örgütleriyle temsil edilirler. Sömürgeci egemenlik, ülke ve halk varlığını inkar ettiğinden, onun siyasal partilerinde onun politikası doğrultusunda örgütlenen feodal-kompradorlar ve zaman zaman tanıdık dernekçilik etrafında örgütlenen küçük-burjuva reformculuğu dışında; nüfusun %90'ını oluşturan emekçi yığınların örgütlenmesi yasaklanmaktadır. Emekçi sınıf ve tabakaların devrimci amacı, onları illegal örgütlenmek zorunda bırakmaktır.

Kürdistan'da sınıflar net değildir. Çok çeşitli bağlarla iç içe geçmişlerdir. Ay-

rica varlıkları yadsınmakta, örgütlenmeleri ise yasaklanmaktadır. Bu objektif zayıflık ve bilinç geriliği, her sınıfın ideoloji, politika, örgüt ve eylemle ilgili olarak ortaya çıkmasını özel mekledir. Yine de sınıflar ve sınıfların çıkarları doğrultusunda ulusal soruna ve Ulusal Kurtuluş Cephesine bakış açıları ve pratikleri nettir. Aşiretçi-burjuva sınıfın otonom ve küçük-burjuvazinin yozlaşan kesiminin reformcu politika ve pratikleri ortadadır. Halkın çıkarlarıyla alakası yoktur. Geriye ezilen yığınlar kalıyor. İşçiler, köylüler, aydınlar, esnaf, memur, öğretmen vb. emekçi küçük-burjuva yığınlarının örgütü otonomi ve reformcu örgütlenme değil; ulusal bağımsızlık! Ulusal Kurtuluş Cephesidir. Eğer, Kürdistan'da sosyal yapı çok ileri, sınıflar net olsaydı, ve bu denli baskı olmasaydı, belki de işçiler, köylüler ayrı ayrı örgütleri ile ortaya çıkarlar, o zaman da onların örgütlerinin ittifak yapma, cephe birliğine girmeleri zorunlu olurdu. Fakat bugün böyle bir şey yoktur ve kolay olmayacaktır da. Bu sınıfların çıkarı ulusal kurtuluşa olduğuna göre, aynı örgütün çatısı ve pratiği içinde ittifak yapabilirler.

Örgüt sözkonusu olduğunda, sınıfsal gerçeği, politikası nedir? sorusu sorulmalıdır. Eğer otonomist ve reformcu ise, onlarla Ulusal Kurtuluş Cephesine gidiyoruz. Çünkü, onların politikası ezilen sınıfların politikası ile taban tabana zıttır. O halde, bunların, cephe, örgütlerin birliğidir. şeklinde ortaya atıkları sahtekarlıktan başka bir şey değildir. Her sınıfın bir politikası vardır. Ulusal kurtuluşu siyasî olarak, otonomiyi siyasî olarak temsil edemez. Otonomi genelde bin yıl, özdele kırk yıldır örgütlüdür. Halkımızın kurtuluşu önünde temel engel olmaktan başka bir şey yapmadı. Sormak gerekir. I-KDP ve YNK niye birleşmiyorlar? Birincisinde aşiretçi öge, ikincisinde küçük-burjuva etki fazladır. Amaç, örgüt ve ittifak anlayışları berridir. Sınıf karakterleri, halka karşı sorumluluk olmayışları, ve dış güçlere bağımlı oluşları birlik olmalarını önlemektedir. Küçük-burjuvazinin feodal-aristokrat geleceğini temsil eden Rızgari, bürokrat kesimini temsil eden ÖY ve feodal-kompradorluğa oynayan DDKD niye birleşmiyorlar? Çünkü, her biri bir gücün sekiyonluğunu yapıyor, halkın devrim yapacağına inanmıyor, ayakları üzerinde durma gücü göstermiyorlar. Eğer, Ulusal Kurtuluş Cephesi, örgütlerin toplamı olsaydı, 1979'da ÖY, DDKD ve KUK "UDG"yi kurdular. 1981'de ÖY, DDKD, KUK, Ala-Rızgari, Tekoşin beşli birlik kurdu-

lar. Üstelik, Kürdistan'daki bütün otonom ve küçük-burjuva örgütleri onları destekledi. Neticede bir arpa boyu yol alamadılar. Günümüzde Türk sosyal-sövenilerle ÖY ve DDKD-Peşeng'in kurduğu Sol-Birlik var. Bu örgütlenmelerin tümünün dağıtılışı, birlik ve ulusal kurtuluş düşmanlığını temsil ettiği net olarak ortaya çıktı. Küçük-burjuva politikacıları sömürgeci olanaklar içinde eğitilmişler, demagoji, sahtekarlık ve "örgüt" kurma yetenekleri var. Günde on "örgüt" kurup dağıtıyorlar. Eğer, onların örgüt ve birlik sahtekarlıklarına bakılırsa, büyük bir saflık ve yanlılığı olur. Kaldı ki onların örgütlenmeleri öyle kendiliğinden örgütlenme değil, çoğunun altında sömürgecilik, otomonicilik ve emperyalist düşmanlık yatmaktadır ya da sınıf karakterleri, dönemlik, kararsızlıkları ve ulusal kurtuluş karşılığı onları süreç içinde karşı devrimle bütünleştirmektedir.

► Ulusal Kurtuluş Cephesi, proletaryanın ideolojik, politik, örgütsel öncülüğünde, ezilen yığınların: işçilerin, köylülerin, gençlerin, kadınların, memurların, öğretmenlerin, esnafın vd. bütün yurtsever kişi ve katmanların bilinçli ve örgütlü mücadelesidir. Bunu anlamak için PKK mücadelesine bakmak yeterli olacaktır.

1970'lerin ortalarında ulusal kurtuluşun öncüleri, bir küçük grup olarak işe başladıklarında adeta içine işi dağıtıyorlardı. Dayanacakları bir örgütsel gelecek yoktu. Sosyal ortam geri, muazzam engeller vardı. Tek sermayeleri, dayandıkları objektif sınıf zeminleri, halkın tarihsel direniş geleceği, rehber aldıkları ideolojinin devrimciliği ve halkımızın yüce kurtuluş davasına duyulan yüksek sorumluluk ve bu yolda sergilenen inanç ve fedakarlıktı. Grup ilk günden iradi ve fiziki engellerle karşılaştı. "Bu yolda fazla ilerleyemezsiniz" dendi. "Sizi biçerler" dendi. "Kürdistan'ın bağımsızlığı Ağrı dağının yerinden oynatmaktan daha zordur" dendi, komplo geliştirildi. Ama grup gelişti. Kısa sürede aydın gençlik ve işçi yığınları arasında yer etti. 1978'de partileşti. Mücadele gençlik, işçi ve köylüleri sardı. Yığınsallaştı. En kararlı kesimler bu üç sınıfın oluşturduğu blokta. Sömürgecilik ve feodal-kompradorların saldırıları ve reformculuğun engelleri aşıldı. Teşhir ve teorileştirildi. Ulusal kurtuluş cephesinin pratiği yaşanıyor. Her sınıf ve tabaka, sınıfsal çıkarına göre mücadeleye tavır gösteriyor, ulusta derin bir bölünme yaşanıyor, emekçi sınıf ve tabakalar PKK'nin açtığı mücade-

le yolunda saf tutuyor, halkımızın düşmanları yüzlemede sahte yurtseverlik maskesini atarak sömürgeciliğin yanında saflaşıyorlardı. PKK sadece ezilen yığınları bilinçlendirmede, diğer sınıf ve tabakaların da örgütlenmelerine zemin yarattı. O halde, Ulusal Kurtuluş Cephesi, "örgütlerin birliği" tezi, PKK pratiğinde açıkça çürütülüyor. Türk sömürgeciliği, 12 Eylül '80 faşist askeri darbesiyle cephesel gelişmeyi durdurmak istedi. Faşist saldırılar altında Kürt küçük-burjuva örgütlenmelerinin çoğu dağıldı, tasfiye ediltiler. Faşizmle uzlaştılar. Direnen ve devrimi yaşıtan PKK ve PKK'de somutlaşan işçi, köylü, gençlikten gelme kadrolar, savaşçılar, yurtsever kitleler oldu. Şehitler verdiler. Kitleler olarak zindanlara atıldılar. Ulusun sempati ve desteğine dayanan PKK, emekçi sınıf ve tabakaların öncüsü oldu. Bu sorumluluğuna bağlı kaldı. Çalışmalarını 1981'de yurtdışına yaydı. Dünyanın her tarafına yayılan emekçilerimizle bağ kurdu. Onları bilinçlendirdi, örgütledi, kaynağa dönüş hareketi başlattı. PKK, politik koşulların uygunluğundan ve halkın birlik, mücadele arzusunun hareketle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi -ERNK- programını oluşturdu. Eleştiriyi ve değerlendirmeyi sundu. Örgütlere ilkesel ve esnek yaklaştı. Ancak mültecileşen küçük-burjuva örgütleri, çalışmalarını engellemeyi tek faaliyetleri haline getirdiler. PKK, onları iyi tanıdığından onlarla oyalanmadı. 1982 II. Kongresiyle mücadeleyi ülkede geliştirmeye başladı. Ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimine ve halkımızın birlik istemlerine uygunluğu nedeniyle I-KDP ile taktik ittifak geliştirdi. I-KDP bu ilişkide çizgisinden kaynaklanan tutarsızlığı ile düşmanlık yaptı. I-KDP faydacılık ve tasfiyeciliği esas aldı ve Türk sömürgeciliği ile çoğu konuda uzlaştı. İttifaklı fiilen ortadan kaldırdı. PKK, 15 Ağustos '84'te cepheselleşmeyi doruğa vardırdı. Ulusal kurtuluş düşüncesi ve politikası yığınları sardı. Yurtsever sınıflar, başta yoksul köylülük olmak üzere, savaş birliğine koştu. Bu kitleleşme 21 Mart 1985'te ERNK'nin kuruluşu ile örgütsel varlığını buldu. Sadece Kuzey-Batı Kürdistan'da değil, Doğu ve Güney Kürdistan'da da yüzyıllık otonomi seddi aşılıyor, bağımsızlık hattı, kitlelerin içine nüfuz etti, tarihte ilk defa ülkesi ve nüfusu parçalanmış Kürt halkının ulusal mücadele birliğinin olanakları güçleşti. Yine Ortadoğu ve Avrupa'da Kürdistanlı emekçi yığınları arasında bağımsızlık hattı yaygınlaştı.

ERNK, Bağımsızlıktan Çıkarı Olan Yurtsever Sınıfların Siyasal ve Askeri Savaş Birliğidir

Savaşı zafer kazanılmaz. Hem dünya halklarının pratiği, hem de ulusal kurtuluş savaşımızın pratiği bu evrensel gerçeği bir daha göstermiştir. Bir halkın kurtuluşu o halkın eseridir. Kansız dextim, kazandı-mayacağı gibi, kansız bağımsızlık kolay yitirilen bağımsızlıktır. Birlik de iki günde sağlanamaz. Ülkemiz emperyalizme bağımlı, faşist karakter kazanan vahşi Türk burjuva sömürgeciliğinin egemenliği altındadır. Sınıfların örgütsel geleceği yok, bilinçleri geridir. Toplumumuz örgütsüz bırakılmış, parçalanmıştır. İnsanlarımız ülkesinden kovulmaktadır. Toplumumuz ekonomik, sosyal, kültürel, sağlık sorunları altında yümektedir. Toplumsal-sınıfsal durumda birlik nasıl sağlanacaktır? Tabii ki, otonomi ve reformcu politika ile değil, devrimci ulusal kurtuluş savaşıyla sağlanacaktır. Kürdistan'da ulusal kurtuluşun ideolojik, örgütsel öncüsü proletaryadır. Devrimin temel gücü köylülük ve işçi sınıfidır. Devrimin temel fiziki gücü en fazla ezilen, ulusal değerleri en fazla koruyan geniş yoksul köylü yığınlarıdır. Temel iki sınıfın ittifakı ancak diğer bütün yurtsever halk kesimlerini toparlayabilir.

sever, bu denli geniş bir savaşı ve Ulusal Kurtuluş Cephesi ve Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin saflarında yerini alabilir.

Ulusal Kurtuluş Cephesi, Her Sınıf ve Tabakanın Öz Örgütlenmesi ile Yer Aldığı Örgütlü Bir Yapıdır

Sınıflar, tabakalar ve çeşitli mesleki gruplar objektif olgulardır. Yine her sınıf ve tabakanın sınıf gerçekliğinden kaynaklanan ekonomik, sosyal, kültürel özellikleri farklılıklar arz etmektedir. Her sınıf ve tabakanın sınıf özelliklerine göre bilinçlenmesi, örgütlenmesi, gücü farklı olacaktır. Ulusal kurtuluş savaşımızın ve cephesel örgütlenmesinin temel hayata geçirilme alanları dağlık alanlardır. Halihazırda ilk başta köylülükle ilişkidir. Yoksul köylü ve işçilerin savaştan çok yitkin olmaları, faşist sömürgeciliğin özel savaşına; yıkımına, sürgün ve pasifikasyon politikasına en fazla maruz kalmaktadır. Köylülüğün cephe örgütlenmesinin egemen yönü askeri olmak zorundadır. Bilinçlenmeye ve örgütlenmeye en yakın olan işçi sınıfının şehirlerde oluşu, adeta sömürgecilikle iç içe oluşu, güncel ekonomik, sosyal, kültürel, konut, sağlık vb. sorunları, dağıtılmış birliği üzerinde örgütlenmeyi geliştirme vb. sorunları vardır. İşçi sınıfı askeri örgütlenme ve mücadele kadar grev, boykot, yürüyüş, protesto, işi sabotaj ederek ekonomik talanı durdurma, dağıtma politikalarının önüne geçme, yoğunlaştığı yerde kol örgütlenmesini geliştirme, kaldığı her yerde işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş mücadelesini temsil etme, enternasyonalist dayanışmaları sağlamak, destek sağlamak vb. görevleri vardır. Sömürgeciliğin en fazla oyununa maruz kalan, toplum geleceğinin güvencesi olan, tutarlı bir sınıfsal konum olmayan, sosyal, iş, kültürel koşullarıyla oldukça değişiklik arz eden, birliği dağıtılmış, ama ö düzeyde dinamik olan gençlik; okul gençliği, işçi gençlik, köylü gençlik olarak bölünmekte, bu durumyla örgütlenmede oldukça farklı özellikleri ve yaklaşımları gerektirmektedir. Onun sorunlarıyla ilgilenmek, onun durumuna uygun örgüt ve mücadele biçimlerini oluşturacak birliğin olması gerekir. Yine, onlar olmayan ulusal kurtuluşu sağlamayacağı kadınlarımız vardır. Çağdışı katı bir baskı ve sömürü altındadırlar. Bugünkü durumları insanı ölçülerle izah edilemez. Bilinçleri karartılmıştır. Kadının kölelikten kurtarılması, sadece bir kararname sorunu değildir. Bir sınıf, bir

kesim; bilinç, örgüt ve eylemiyle vardır. Kadın bilinçlendiğinde, örgütlendiğinde, mücadeleye atıldığında örgütlenmeye adım atacaktır. Onun kurtuluşu, Kürdistan'ın kurtuluşudur. O halde kadınlar da özgün konum ve özgül sorunlarından birlik örgütü ile ERNK'de yerini alacaktır. Değişik bir sınıfsal konum, örgütlenme ve mücadele biçimleri olan geniş esnaf yığınları, memur, öğretmen vb. çok çeşitli kesimler vardır. Bunlar da birlikleri ile cepheye yer alırlar. Sınıfların özgül gelişimi, ERNK içinde bir birlik, örgütlenme ve mücadelelerinden geçer.

ERNK, işçi, köylü, gençlik, kadın yurtsever birlikleri temel olmak üzere bütün yurtsever sınıf, tabaka ve kesimlerin sınıfsal örgütlenmelerinden oluşacaktır. ERNK, hepsini toplayan, yönlendiren örgüt ve mücadele çatısı olacaktır. Bütün birlikler ERNK'nin program, siyasal ilke ve yönetmeliklerini temel alırlar. Bu ilkeler, Kürdistan'ın bağımsız ve demokratik bir ülke olmasından yana olma, Kürdistan'ın birliğinden, kurtuluş için silahlı ve siyasal mücadeleden yana olma, bunun için de cephe birliğinde yer alarak, gerçekliğine göre, örgütlü bir güç olarak maddi-manevi desteke bulunarak, cephenin siyasal ve askeri mücadelesinde aktif yer almak ilkelileridir. Her sınıf ve kesiminin özgül sorunları olduğuna göre; her birliğin cephe program ve yönetmeliğine bağlı olarak özgül yönetmelik ve örgütlenme anlayışı olmalıdır. Bu örgüllük sınıfın gerçeklerinden hareket ederek, bu gerçekliğe uygun örgüt ve mücadele biçimlerini tespit edecek ve geliştirecektir. Her sınıfın gerçekliğine göre biçimlenecek bu örgütlenmeler, tüm yurtsever halkımızı örgütlemeyi hedeflediğinden katı biçimlerden esnek biçimlerine kadar bu zenginlik içinde olacaktır.

Bu zenginlik halk gerçekliğimizin ortaya çıkarıldığı bir özellikler, ulusun gerçekliğidir. ERNK'de kaynaştırılacak bu zenginlik, halkımızın muazzam geleceğini tayin edecektir. Birlik örgütleri, sınıf ve güncel sorunlarını cephe program ve siyasal ilkelerine, cephe örgütlenmesi ve savaşına tabi kılacaktır.

Karmaşık gibi gelen bu sorunda en önemli husus, bu birliklerin nasıl koordine edilip, mücadelelerinin birleştirileceği sorunudur. Bunu, PKK önderliğindeki ERNK örgütü yapacaktır. Birlikler, ERNK program-yönetmeliğini temel alacaklar, kongrelerinden, merkez, bölge, yerel komitelerine, askeri örgütlenmesi olan milis, gerilla, gittikçe büyük birliklerinden, ve her türlü siyasal,

askeri savaşında beraber yer alacaklardır. Birliklerin bir koordineli çalışması, birbirinin örgütlenmesini özendirerek, zemin hazırlayacaktır. Bir sınıf birliği, örgütlenmeye eylemlerde aktif olabilir, ileri olabilir. Bu kaçınılmazdır. Ama, tek başına kaldırımla fazla yol alamaz. Her birliğin müttefiklerinin birliğinin gelişmesine yardım etme görevi vardır. Cephe organları ve mücadele pratiği birliklerin birliği ve ortak eylemini formüle edip yönetecektir.

Birden bire bu gelişmelerle varılmaz. Salt program ve yönetmelikleri oluşturmakla birlikler kurulamaz. Asıl pratik yetkinlik sorunudur. Pratiğin birliktir. Birlikleri yaratacağı. Birlikler bilinç, mücadele, deney, deneylerin algılanması, inanç ve fedakarlığın ürünü olacaktır. Evrensel deneyler vardır. Her ülke deneyimleri bir avuç olarak başladılar, yılmadılar. Gecleceklerini savaş içinde yaratarak, zaferi kazandılar. Parti tarihine bakalım, küçük bir grup faaliyetinden bugün ordu doğdu. Önemli olan dayanılmaz zeminin gücü olması, örgütlü ve inancılı çalışmadır. Pratik canlıdır. Gelişmez, değişmez, idomoz. Yığınla terslikler, insanlığın kabul edemeyeceği şeylerle karşılaşılır. Koşullar mücadele ve örgüt biçimleri değişebilir. Bugüne bakalım. Mücadelede bir bilinç, örgüt ve yığınsallık patlaması yaşanıyor. Gelişme politik ortamı etkiliyor, politik ortam gelişmeleri daha olanağı kılıyor. Özgür bir toplumun geleceği, özgürlük savaşına atılacak adımlar ve örgütlenmelerle yaratılır. Bugün ne kadar küçük ve problemi de olsa cephe birlikleri yolunda atılacak adımlar, binanın temel taşları olacaktır. Özgür toplum savaşın ürünü olacaktır. Bu nedenle mekanik, pratikten uzak, hazırlanmış anlayışlar yanlış. Uzun süreli halk savaşı gerçeği, örgütlenme sürecinin en yalın ifadesidir. Örgütlenirken savaşı yoluyla kısıltabiliriz.

Birlikler, ERNK'nin; ERNK, Ulusal Birlik ve Ulusal Kongrenin Zemini Olacaktır

Kürdistan'da sosyal ayrışmadan doğan sınıf önderliği sorunu vardır. Proletarya hattı öncüdür. Sosyal koşulların ürünü olarak Kuzey-Batı Kürdistan en ileri sosyal yapıyı ifade eder. Proletaryanın ilk örgüt ve eylemi burada gerçekleşerek, öncülüğünü kabul ettirdi. Dört parçalı ülkemizin bu durumundan kaynaklanan parça önderliği vardır. En büyük coğrafya, nüfus ve ileri sosyal yapıyı temsil eden Kuzey-Batı Kürdistan, Kürdistan'ın ulusal bağımsızlık ve birlik mücadelesine öncülük

etmek zorundadır. Bilimsel ve pratik gerçekler bu zorunluluğu ortaya çıkarmaktadır. Her parçadaki halkımızın ulusal kurtuluşu asıl olarak onun özgüçü üzerinde şekillenecektir. Mücadelede birlik ve dayanışma zorunludur. Gerçek böyledir diye otomomiler meşru mu görülecektir? Elbette hayır. Kürdistan işçi, köylü, öğrenci, kadın, emekçi, aydın vb. birlikleri ulusal kurtuluşu gücünü otomom örgütlere terk etmek cinayettir. Halkımızı bu aşak politikalar vasıtasıyla köleliğe mahkum etmek demektir. Kuzey-Batı Kürdistan halkı, öncüsü PKK, cephesi ERNK, ileri sosyal bilinç ve örgütlenmelerine dayanarak diğer Kürdistan parçalarında yığınların bilinçlenme, örgütlenme ve ulusal kurtuluşu cephelelerini özendirerek, özendirmenin de ötesinde öncülük etmek zorundadır. Bu öncülüğü yanlış anlamamak gerekir. Öncülük ideolojik, politik, örgütseldir, pratiktir. Sımdiden her parçadan yoğun bir bilinçlenme ve direniş yaşanmaktadır. Yığınlar otomomiyi aşmak istiyorlar. Otomom yığınlar bastırıyor. Müdahale tarihi görevidir. Her parçada ulusal kurtuluşu siyaset ve örgütlenmenin koşulları vardır.

Nasıl ki, birlikler, Kuzey-Batı Kürdistan'ı temel alarak, Kürdistanlı emekçilerin, aydınların olduğu Türkiye, Ortadoğu, Avrupa vb. kollar sahıyor, ve kol örgütlenmelerine gidiyor, bunları Kuzey-Batı Kürdistan'a, genelinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine tabi kılıyorlarsa, birlikler her şeyden önce çalışmaları diğer Kürdistan parçalarını yansıtarak, oradaki emekçi yığınlarının uyanmasına ve örgütlenmesine öncülük etmelidirler. Bu onların görevidir. Bu amaçla çok çeşitli çalışmalar içinde olmalı, her fırsatı değerlendirmeli, dış alanlarda bir araya gelmeyi bir şans görmeli, en küçük ilişkiden propagandaya, yayına, fiili örgütsel ilişkiye kadar bir çalışma içinde olmalıdırlar. Kürdistan'ın kurtuluş ve birleşme biçimlerine ipotek konulamaz. Önce suya da bu parça kurtuluşu sonra diğerleri vb. kalıplar otomominin kalınlarıdır. Sorun bağımsızlık stratejisini izlemek, birlikten yana olmak, koşulların uygun olduğu her yerde, her araçla mücadeleyi yürütmektir. Belli ki birlikler ERNK'nin, ERNK'de Kürdistan'ın son ferdine kadar bütün yurtsever yetenek, destek, örgüt ve mücadele gücünün toplamı ise, ERNK Kürdistan genelinde ulusal birliğin örgütsel ifadesi olacaktır. Ulusal Kongre, ERNK'nin bu öncülüğünün platformu olacaktır. Güncel görev olan Ulusal Kongreyi örgütlerken, yanlışlardan sakınmak gere-

kir. Ulusal Kongreye yol gösteren temel ilke, Bağımsız ve Demokratik Kürdistan olacaktır. Ulusal Kongre, bu inisiyatifle örgütlerin temsil edildiği platform olacaktır. Fakat bu örgütler, ulusal bağımsızlık ve demokrasiyi hedeflemeyen, bunun için savaşmayan otomom ve reformist örgütler olmayacaktır. Kongrede temsil edilecek örgütler, ulusal bağımsızlıkçı sınıf temeline dayanan cephesel yurtsever-ulusal birlikler olacaktır. ERNK'de toplanan işçi, köylü, gençlik, kadın, esnaf, aydın vb. birlikler olacaktır. Kongre birlik halinde katılım organı ve platformu olacaktır. Bu demek değildir ki, birlik halinde olmayan güç katılmayacaktır. Ulusal bağımsızlığı hedefleyen, onu destekleyen, mücadelesine katılan, katılımına hazır, yurtsever sınıfların etkin öge ve grupları katılacak, katılmaya teşvik edileceklerdir.

Ulusal Kongre, ulusal kurtuluş ve birlik mücadelesinin çözümlenmiş stratejik siyasal-askeri hattı doğrultusunda; pratik gelişme, dayanışma ve birlik sorunların çözümlenecek, bunu örgüt kayıtlarına bağlayacaktır. Kürdistan'ın diğer parçalarından katılım belirlenen ilkeler doğrultusunda mutlaka olmalı ve olacaktır. Fakat var olan pratik gerçekler nedeniyle bu katılım ilk planda fazla olmayabilir. Bu durum Kongrenin özdünü zayıflatmayacaktır. ERNK'nin öncülük inisiyatifini iyi kavramak gerekmektedir. Kongrenin gerçekleştirilmesi, bir örgütsel hamle olacaktır gibi, halkımızın tarihi birlik emrini yerine getirmiş olacak, ulusal kurtuluş mücadelemizin uluslararası etkinliğine hız kazandırarak ulusal kurtuluş savaşına, cephe örgütlenmesi ve birlik mücadelesine atılım sağlayacaktır.

Her parçasında sıcak direnmelerin, yoğun bir bilinç ve örgütlenmenin yaşandığı, Ortadoğu'nun anahtarı, devrimi haline gelen Kürdistan'ın büyük direniş potansiyelinin örgütsel-siyasal biçimlenmeye kavuşturulması geç bile kalan bir görevdir. Hiçbir engellemeden ve hiçbir engeli tanımadan ulusal kurtuluş mücadelesini yükseltme ve birlik organı olan Ulusal Kongre görevlerine sarılacak gerekir. Bütün cephesel birlikler ve yurtseverler, çalışmalarını bu hedefe doğrultmalı; ilişki, propaganda, bilinç, örgütlenme ve mücadele ile kalıcı biçimlerden kurtulacak; Cephe ve Kongre görevlerine sarılmalıdırlar. ERNK'nin Kongresi olarak hayat bulacak Ulusal Kongre'yi gerçekleştirmek, ulusal kurtuluş ve birlik yolunda tarihi bir hamle olacaktır.

ERNK'yi Örgütlerken Yanlış Anlayışlar Mahkum Edilmelidir

Birincisi; yurtseverliği yerel milliyetçilik düzeyine indirgeyerek ya da ondan etkilenerek, cephe birliği içinde otom ve reformist güçleri görme anlayışıdır. Ya da onların bu yönlü propagandasından etkilenmedir. Cephe ve devrim yığınların gücü ve eseridir. Yığınlar, öncü ve örgütüne kavuştuğuna göre, ulusal ve ülke değerlerini kimseye peşkeş çektiirmemeliler. Buna izin vermemelidirler. Otom ve reformist politikanın halkımızın ulusal saflarında yerleri olamaz. Onlar teşhir ve tecrit edilmeliler. Tahrifatlarına izin verilmemeli, kitlelerden soyutlanmalıdır. Hala onlara katanlar varsa, cephesel faaliyetlerimizle bunları da kazanmak zorundayız.

İkincisi; Cephe ve Partiyi, görevlerini birbirine karıştırmaktır. Parti sınıf bilinci ve ulus sorumluluğu ile hareket eden, sosyalist ilkelere donanmış öncünün birliğidir. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin önderidir. Parti bilinç, örgüt ve disiplini ile ayırır. Yığınların en ileri ögelerinin ilkesel-örgütsel birliğidir. Cephe, yurtseverlik bilinci ile hareket eden, ulusal bağımsızlık ve demokrasiyi hedefleyen, tek sınıfın değil, bütün yurtsever sınıf, tabaka ve bireylerin mücadele ve örgütsel birliğidir. Bilinç, örgüt ve disiplini yüce bağımsızlık tutku ve sorumluluğuna dayanır. Cephe ortamına ya da yığınları parti bilinci ve ölçütleri dayatmak yanlış, kitleleri uzaklaştıran sekte bir anlayıştır. Ters durumda partiyi cephe ile bir düşünmek, öncüyü yığın durumuna düşürmek olur. Parti ile cephe birbirinden ayrılmazlar. Cephe örgütü ve yığınları partinin mevzilenme alanıdır. Uyumlu bir birlik vardır. Ama ayrı ayrı örgütler. Ölçütleri, iç disiplinleri ayırır. Partinin görevi, yığınları eğiterek, örgütsel ve eylemsel deney kazandırarak, saflarından gittikçe daha çok kişiyi öncü durumuna getirmektir. Ama kendini cephe örgütü ile bir tutamaz. Bir cephe üyesi de kendini hemen partili ilan edemez. Sorun ilan edip etmeme sorunu değildir. Tanımları teorik olarak tekrarlamak fazla anlam taşımaz. Sorun, pratiğini kavramak, iki olgunun ayrılığını-beraberliğini, ölçülerini, tartışmalarını kavramaktır.

Üçüncüsü; Cephe faaliyeti yürütürken, cephe çalışmasının özünü kitle çalışması olduğu gerçeğinden hareketle sınıf bakış açısını yitirmek, sağ-liberal bir pratik tutmak yanlışlığıdır. Cepheye sınıfların varlığı

gerçek olduğuna göre sınıf eğilimleri, dolayısıyla sınıf mücadelesi de olacaktır. Bu mücadele uzlaşmaz bir mücadele değil. Kürdistan'ın bağımsızlığı ve halk demokrasisini hedefleyen uzlaşır bir mücadele olacaktır. Kürdistan işçileri, yoksul köylüleri, yurtsever aydınları, geniş emekçi küçük-burjuva yığınları arasında çıkar çelişmesi olamaz. Çelişki, onların özgünlüğünü bulmak, buna göre örgüt ve mücadele biçimlerine çekmek, koordinelerini sağlamak üzerinedir. Bu ayrılığı yitirmek lazım. Özellikle öncü yığınlarla kaynaşarak diye, bilinç, disiplin ve eylem ölçülerini yitirirse öncülüğünden bir şey kalmaz, artçı durumuna düşer.

Dördüncüsü; tek düze çalışmadan, örgüt ve eylemden sakınmak gerekir. Cephenin sınıfsal zenginliği, örgütsel ve eylemsel zenginliğe yol açmalıdır. Temel mücadele yöntemimiz silahlı mücadeledir. Cephenin temel koşulu bu ilkeyi benimseme ve desteklemektir. Silahlı mücadeleye nasıl, silahlı propagandanadan gerillaya, ayaklanmalara kadar çeşitlilik içindeyse, özel eylemlilik, sabotaj, ekonomik sabotaj vb. eylemler de yaygın olacaktır. Siyasal mücadelede bildiri, afiş, broşür gibi yazılı propagandanadan, toplantı, grev, protesto, yürüyüş vb. çeşitlilik içinde olacak; direniş, askeri, siyasal, kültürel, ekonomik, sosyal vd. alanların tümünde olacaktır. Her türlü olanakla, her yerde cephesel görev ve eylemlilik sergilenecektir. Cephe bilinci, örgütlenmesi ve eylemi budur. Bunlar yapıldığında tek düzelikten kurtulur. Mücadele sadece dağda silahla verilen mücadele değildir. Mücadele, dağda, ovada, şehirde, okulda, fabrikada, evde, dışarda her yerde; uygun düşün her araçla verilmelidir.

Beşincisi; Cephe görevlerine ve birlik örgütlenmelerine bürokratça yaklaşmamalıdır. Cephe faaliyeti salt bir yayın, dernek vb. sosyal bir faaliyet değildir. İlegal örgütlenen, legal, yarı-legal olanakları değerlendiren bir siyasal ve askeri örgütlenme ve mücadele faaliyetidir. Günün artık birkaç saatinde yürütülen bir çalışma değildir. Bütün zamanın, olanakların, gücün sarfedildiği bir çalışmadır. Gevşemek, işin diplomasiğine dalmak, propaganda ile yetinmek yurtseverlik görevlerine yabancısıdır. Cephe olanaklarına sürüklenip, sendikalar bir mantıkla cephe faaliyetlerini yönetmek bürokratizmdir. Cephe çalışmaları yığın insiyatifiyle, açıklıkla, demokratik merkeziyetçilikle, yığınların de-

netimiyle, uygulamanın tartışma ve kararlarına yığınların katılımıyla yürütüldür. Bu çalışmada da, katılımın kitlesel karakterine göre, eyleminin kitlesel karakteri yükselebilecektir. Kendini kitlelere denetletmeyen, teşhirleri kitlesel toplantılarda yapmayan bir cephecilik cephe faaliyetini daraltır, bürokratizme kaydırır.

Altıncısı; Cephe, ulus ve ülke çakırları bilinci ve sorumluluğu ile yürütülen bir çalışmadır. Cephe ortamında aileci, dinsel, mezhepsel, hemşehrilik, aşiretçi ayrımlar; cephe çalışmalarını zayıflatır, çoğunluğun çıkarlarına hizmet etmeyen, ulus öncesi anlayışlar olup, birkaç kişiyi, dolayısıyla düşmana yarayan anlayışlardır. Cephe ortamı; bu tür anlayışların aşılacağı zemindir. Cephe ortamında eğitim, ikna ve örgütlü davranış esas alınmalıdır. Örgütsüz yaşam, bireyl de, cepheyi de güçsüz bırakır. Cephenin gücü; kolektif bir organ olmasındadır. Cephe bir örgüt olduğuna göre, bir disiplini olmalıdır. Cephe disiplini; bilinç, sorumluluk ve gönüllülüğe dayanır. Herkesin sorumlu olduğu bir disipline, kurallar bütünlüğüne varılmadı çalışmaya yürütülmez. Cephenin disiplini halkımızın ulusal bağımsızlık ve demokrasi çakırlarının otoritesidir. Cephe üyeleri kendilerini bu otoriteye karşı sorumlu hissetmek ve çalışmalarını disipline tabi kılmak zorundadırlar.

Yedincisi; her cephe üyesi, sempatizanı, cephe çalışmaları ve kazanımlarını göz nuru gibi korumalıdır. Faşist Türk sömürgeciliği özel savaş geliştirir. Giremediği Parti ortamına, geniş cephe ortamını kullanarak sızabilir. Sadece o değil, emperyalist çevreler ve reformistler de, cephe faaliyetlerimizi yozlaştırmak için çeşitli yollarla Cephe ortamına sızmak isteyeceklerdir. Bilincimiz, örgütsel sağlamlığımız, eylemsel heybetimizle gedik vermeyen bir duvar olmalıyız. Bu gücümüzle onların üstüne üstüne gitmeliyiz. Kölelik zincirlerini kırmak için bu zorunludur.

Sekizincisi; Cephe görevleri yanlış anlaşılmalıdır. Cephenin kitlesel karakter, siyasal, askeri, ekonomik, kültürel, sosyal çalışma ve eylem tarzı açık olduğuna göre, görev anlayışı çok çeşitli olacaktır. Her yurtsever bu çalışmalarda yerini alabilir ve almalıdır. Toplum gerçekliğimiz, bölünmüş yapımızı, kitlelerimizin bilinç, örgütlenme yeterliliklerini, yığın sorunlarını unutmamalıyız. Muazam bir sabır, bir o kadar yaklaşım, eğitim, ikna ustalığı, görev verme ve çalıştırma ustalığı gerekir. Herkesin koşulları silahlı savaş

yetmeyebilir. Herkes filli çalışamaz. Başta herkesi aktif cephe kadrosu yapma anlayışı kitle gerçekliğine ters düşer. Kitlelerin, günlük yaşam faaliyetleri vardır. Bundan hareketle, cephe çalışmalarına çekilirler. Giltikçe bilinç, örgüt ve eylemin ürünü olarak profesyonelleşme artar. Cephenin askeri-siyasal faaliyeti, örgütlenme anlayışı var. Askeri örgütlenme cephenin bir koludur. Cephenin en önemli

faaliyeti onu güçlendirmek ve katılımı hızlandırmaktır. Cephe örgütçülüğü; kimi propagandacı, kimi yazar, kimi kültürel faaliyet, kimi örgütlenmede, kimi dış dayanışmalarda, çalıştıracağı bilme ve bu çalışmalarını koordine edebilme gücüdür. Cephe bilinci ve örgütçülüğü; halkımızın yüce bağımsızlık ve demokrasi savaşı yolunda, birleşmek ve mücadele etmektir.

Halkımızın, Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK'yi Örne ve Ulusal Kurtuluş Kongresinde Taçlandırma Çalışmaları Yoğunlaşarak Sürüyor

Faşist Türk sömürgeciliği, ardındaki emperyalizm ve Kürdistan'daki işbirlikçilere karşı, halkımızın siyasal ve savaş birliği olan Ulusal Kurtuluş Cephesini geliştirmenin politik-pratik koşulları, her yönüyle olgunlaşmaktadır. 21 Mart 1985'te örgütsel kuruluşuna adım atan ERNK'nin geliştirilmesi, PKK'nın III. Kongre kararlarıyla güncel kaçınılmaz devrimci, yurtseverlik görevi olarak konmuş; cephe çalışmalarının örgütsel bütün sorunlarını çözüme araçları oluşturulmuştur.

ERNK, ülkemiz Kürdistan'da savaşın ürünü olarak doğup gelişmiştir. Ulusal birlik ve mücadele, halkımızın tarihsel talebidir. Ulusal Kurtuluş Cephesi, bir avuç işbirlikçi dışında, halkımızın tüm yurtsever sınıf ve tabakalarının ulusal bağımsızlık bilinç, birlik ve savaş örgütüdür. Ulusal Kurtuluş Cephesi; dün olduğu gibi, bugün de savaş içinde ölümlücektir. Sadece ülkemiz Kürdistan'da değil, sömürgeci politikalar sonucu dünyanın her tarafına dağılan yurtsever Kürdistanlı insanların bilinçlenme, birleşme, örgütlenme, olanaklarını savaşa seferber etme, kaynağa dönüş hareketi ERNK'de ifadesini bulmaktadır. ERNK, ulusal kurtuluş örgütlenme gücüyle, Kürdistan'ın diğer parçalarında; ulusal kurtuluşçu bilinç ve örgütlenmeyi taşıma, dörde bölünen ülkemizin ülkesel ve ulusal birlik insiyatifidir. ERNK; Ortadoğu'nun anahtar devrimi olan Kürdistan devriminin, dünya devrim ve demokrasi cephesiyle organik bütünleşmesi olacaktır. Bu tarihsel sorumlulukla, PKK önderliğinde, ERNK siyasal ve savaş kollarıyla —temelinde Kürdistan olmak üzere— her tarafta örlmektedir. Geniş yurtsever yığınlar Cephe çağrısını coşkuyla karşılamışlardır. Cephe ve Cepheye

zemin olan sınıf ve tabakaların cephesel birliklerinin program ve yönetmelikleri yurtsever işçi, köylü, gençlik, kadın vb. emekçi yığınların yoğun tartışma ve değerlendirmelerine sunulmaktadır. Söz konusu program ve görevler, tarih karşısında kaçınılmayacak sorumluluğu ilgili bütün güçlerin değerlendirme ve eleştirisine sunulmuştur. Faşist Türk sömürgeciliğinin; (ordu, basın) saldırıları ve siyasal oyunları ile işbirlikçilerini de kullanarak bu gelişmeleri durdurma faaliyetleri, yurtsever yığınların kararlı direnişleriyle boşa çıkarılmaktadır. Halkımızın birlik faaliyetleri önünde engel olma konumlarını sürdürmede ısrarlı olan Kürt otom ve reformist örgütleri ve anlayışları, yurtsever yığınlardan tecrit olmaktadır.

Bildiri, afiş, gazete, dergi, toplantı, eyleme kadar her türlü araçla büyük bir kararlılık içinde sürdürülen Cephe birliklerinin örlmesi, örgütlenmelerinin oluşturulması; ileri bir bilinçlenme, örgütlülük ve savaşın gelişmesini ortaya çıkarmaktadır. Örgütlü Cephe çalışmaları ilgili sosyalist, yurtsever, demokratik güçlerin desteğini görmekte, halkımızın kutsal bağımsızlık savaşına olan dayanışmalarını arttırmakta, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi uluslararası platforma daha fazla yansımaktadır.

ERNK'yi örne ve güçlendiren çalışmaları, halkımızın diri, bilinçli önderliğiyle, dolayısıyla bir ulusal kolektivizmle sürmektedir. Ulusal Kongresinde zirveleşecek ERNK çalışmaları; halkımızın kurtuluş mücadelesine, birleşmesine, uluslararası ittifaklarını geliştirmesine atılım kazandıracaktır.

Bütün Kürdistanlı yurtseverlerin Cephe birliklerinin oluşturulması faaliyetine bütün benlikleriyle katılmaları; tek yurtseverlik görevidir.

Kerami Cinayeti: LÜBNAN'DA YENİ BİR ÇÖZÜMSÜZLÜK MÜ?

de etkisi olan bir liderdi. Aynı zamanda, Suriye'nin Lübnan'da barışın sağlanmasına yönelik girişimlerinin en yakın destekçisi olan Kerami, hükümetinin, halkın ekonomik sorunlarına çözüm getirememesinden dolayı, 4 Mayıs 1987 tarihinde istifa etmişti. Ancak istifası —2 yıla yakın bir süredir görülmeyen—, Cumhurbaşkanı Emin Cemayel tarafından kabul edilmemişti. Bunun üzerine başbakanlık görevine devam eden Kerami, Suriye'nin Beyrut'a müdahalesini destekleyerek, çatışmaların önemli oranda durdurulmasını sağlamıştır. Fakat, Lübnan'da bütün çabalara rağmen, zaman zaman çeşitli olaylar gündeme gelmektedir. Barışın sağlanması öünde, engel olarak ortaya çıkan bu olayların önemli bir kesimi İsrail ve Hristiyan Falanjistler tarafından çıkarılmaktadır.

10 yılı aşkın bir süredir savaşa sahne olan Lübnan'da, son dönemlerde barışın sağlanması yönündeki umutlar daha da artmıştır. Bazı olaylar meydana gelse de barışın sağlanması doğrultusunda adımların atılmaya devam edildiği bekleniyordu. Böylesine hassas bir dönemde Kerami'nin öldürülmesi bazı soru işaretlerinin oluşmasına da yol açtı. Lübnan Başbakanının öldürülmesi, Lübnan'da barışın sağlanmasına ne kadar etkide bulunacak? Çatışmaların ve anlaşmazlıkların artmasını mı birlikte getirecek? Bu ve benzeri daha birçok soru kafalarda dolaşmaya başladı. Kerami'nin ölümü

Öldürülen Başbakan
Raşit Kerami

lanjistlere yönelikler. Peşpeşe geliştirilen birçok eylemde İsrail ordusu ve işbirlikçi güç küçümselemeyecek darbe aldı. Bunun üzerine İsrail, uçak ve helikopterlerle bombalamalara girişiminin yanı sıra, geçtiğimiz günlerde askeri güçleri ile karadan Güney Lübnan'a girdi. Bu saldırının Kerami'nin ölümü ile aynı dönemde gerçekleşmesi dikkat çekicidir. Görülen odur ki, Lübnan gericiliği ve İsrail, son gelişmelerin aleyhlerine olan yönünü tehliye çevirmek istemektedirler; bunun için de bir dizi saldırıyı gündemleştirmektedirler. İç barışı olumsuz yönde etkileyen birçok olayın gelişmesi ardında İsrail ve Lübnan gericiğini görmek mümkündür. Diğer bazı güçlerin de bu yönlü çabaları olmakla birlikte, esas olarak söz konusu ettiğimiz güçlerin rolü başatdır.

Şu anda başta Beyrut olmak üzere, Lübnan'ın birçok bölgesinde Lübnan ulusal güçlerinin arasında var olan çatışmalar durulmuş gözükmemektedir. Suriye ordusunun Beyrut'ta çatışmalarla müdahalesi ardından, Filistin mültecileri kampları etrafındaki kuşatma kaldırıldı ve çatışmalar son verilmesi için ateşkes imzalandı. Uzun bir zaman geçmesine rağmen, yer yer bombalama ve öldürme eylemleri gerçekleşse de, barış durumu devam etmektedir. İşte Kerami'nin öldürülmesi, Lübnan'da yeni çözümsüzlüklere yol açabilir mi? Ya da giderek sağlanan barışın bozulmasını ve Lübnan ulusal güçlerinin kendi aralarında ve Filistinlilerle çatışmasını yeniden yaratabilir mi? Önümüzdeki günler bunları daha açık bir şekilde gösterecektir.

Şimdiden söylenebilecek diğer bir şey ise, bugün Lübnan'da çözüm olasılığının daha büyük olduğudur. Ayrıca, Lübnan ulusal güçlerinin birliği korumaya, iç barışı sağlamaya ve Lübnan gericiği ile İsrail'e karşı mücadeleyi sürdürmeye büyük önem verdikleri de bilinen bir gerçektir. Buna rağmen, yaşanan gelişmelerin Lübnan'a neler getireceği konusu önümüzdeki günlerde daha da aydınlık kazanacaktır.

Körfez'de ABD Saldırganlığı Artıyor

87 yazının ilk ayına girdiğimiz şu günlerde, genel olarak Ortadoğu'da, özel olarak da bunun doğu kısmı olan ve "Körfez" olarak adlandırılan bölgede çelişki ve çatışmaların en üst noktaya doğru tırmandığı gözlenmektedir. Bu duruma, giderek artan ABD saldırganlığının yol açtığı gün gibi açıktır.

İran, Irak ve diğer bazı Arap ülkelerini içine alan ve Türkiye'nin de dahil edilmesi gereken Körfez bölgesinin zaten çok çeşitli çelişki ve savaşları yaşadığı göz önündedir. Bazı son gelişmeler ise, bunun daha da tırmandırılması ve daha büyük savaşların patlaması için ortamın hazırlanması olmaktadır. Durumu daha iyi anlamak için olaylara şöyle bir göz atmak gerekir. Mayıs sonlarına doğru Körfez de seyretmekte olan bir ABD gemisi havadan açılan bir füze ateşiyle vuruldu. Fazla gizlenemeyerek füzeyi alan uçakın Irak'a ait olduğu kısa sürede ortaya çıktı. Ancak olay üzerine, bizzat taraflarca yapılan açıklamalar oldukça ilginçti. Pentagon yetkilileri, füzeyi ateşleyen uçakın, henüz ateşlemeden önce geminin ABD'ye ait olduğunu bildiğini, geminin ise uçağa hem sinyal verdiğini, hem uçağın ateşleme yaptığını bildiğini, hem de istese füzeyi isabet almadan etkisiz kılacak silahlara sahip olduğunu açıklıyorlardı. Fakat bunların hiçbirisi yapılmamıştı. Buradan, açıkça geminin isteyerek ateş aldığı sonucu çıkıyordu. Zaten olay üzerine Irak özur dilemekle yetinirken, ABD de de sadece tazminat ödenmesini istiyor ve devamla ABD'nin Kuveyt gemilerini kendi bayrağı ile Körfez den geçireceğini açıklıyordu.

Bulmaca fazla uzamadan "sır" çözüldü. Olaydan bir kaç gün sonra Reagan ve diğer Pentagon yetkililerinin yaptıkları açıklamalar her şeyi ortaya koydu. Bu açıklamalarla, ABD'nin, Körfezin İran tarafından "tehdit edilmesine" izin veremeyeceği ve İran'ın yeni aldığı "ipekböceği" füzelerine saldırı yapabileceği belirtiliyordu. O halde, ABD gemisine yapılan uçak saldırısı bu amaca ortam hazırlamak için düzenlenmiş bir komploydu. Açıkça ABD tarafından düzenlenmiş yeni bir "özel savaş" girişimiydi. Böylece ABD bölgeye yönelik saldırganlığını ve askeri tehditini artırmaya çalışıyordu.

Ve daha sonraki gelişmeler bunu açıkça doğruladı. Zayıf da olsa, belli bir ıstıkrar arayan Lübnan'da, bu doğrultuda çalışan başbakan Raşit Kerami öldürüldü. Haziran başından itibaren NATO, Erzurum, Muş ve Ağrı'da, yani Kürdistan'ın en stratejik bir alanında bir ay sürecek olan geniş bir askeri tatbikata başlandı. Türkiye-İran ilişkileri aniden gerginleşti ve en sosyal-demokrat yazarlar bile faşist yönetimin İran'a karşı daha saldırgan olmasını ve Kürdistan'da daha büyük askeri operasyon yürütmesini istedi. En son "Venedik Zirvesi"nde, Ortadoğu ve Basra Körfezi, emperyalist devletlerin ilk gündem maddesi oldu. İlk açıklama "teröre karşı mücadelede görüş birliğine varıldığı" biçiminde yapıldı. Bunlar birbirinden kopuk değil, çok yakından bağlı olaylardı. Belki her şey Reagan planı doğrultusunda gelişmedi, ama ABD'nin bölgeye yönelik saldırgan tutumundaki artışı gözler önüne serdi.

Bütün bunlar, bölgede gelişen ABD karşıtı tutumun, ABD'yi daha da sıkıştırdığının işaretiydi. Zira Mayıs ayı boyunca bölgeye yönelik Sovyetler Birliği'nin de bazı çalışmaları olmuş. Filistin, Suriye-Irak ilişkileri gibi sorunlarda bazı değişiklikler ortaya çıkmıştı. Sovyetler Birliği, Kıbrıs'tan Filistin ve İran-Irak savaşına kadar bazı planlar önermişti. Pratik olarak bundan daha önemlisi, Suriye bazı sorunlarını çözüp Arap dünyası içinde durumunu daha da güçlendirir olmuştu. İran ise, çeşitli yollardan silahlanmasını artırıyor, yeni füzeler alıyor, kuzey ve orta cepheden Irak'a karşı yeni saldırılar geliştiriyor ve diğer Körfez devletlerini açıkça tehdit ediyordu. ABD tehditlerine karşılık, "Batı'nın dışlarını söktüklerini" açıkladı. Diğer önemli bir olgu da, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesindeki gözle görülür gelişme ve yeni atılımlar. Bu gelişme, Türk faşizminin sınırlarını aşarak doğrudan emperyalist çıkarları tehdit edecek düzeye ulaşıyordu. Bunu, emperyalist devletlerin "Kürt terörü" uydurmacasını ortaya atarak sorunu toplu görüşmelerinin gündemine almaları ve bir yandan Türk faşizmini daha çok desteklerken, öte yandan da hep bir ağızdan ve beslemelerini harekete geçirerek saldırı olmaları açıktan gösteriyordu.

Sonuç olarak, bölgedeki gerginlik daha çok artmış, bölgenin yeni olaylara gebe durumu iyice gelişmiştir. Bölge güçlerinin gelişen mücadeleleri karşısında etkinlik tehdit edilen ve zayıflayan ABD, bölgeye yönelik askeri tehdit ve saldırganlığını artırma çabası içindedir. Türkiye, İsrail, Mısır gibi bölge güçleri bu saldırganlığın "truva atı" olma görevlerinin başındadırlar. Fazla belli olmasa da, Sovyetler Birliği'nin bölgeye yönelik yeni bazı çalışmalarının olduğu gözlenmektedir. Suriye, İran gibi güçler, ABD tehditleri karşısında direnişlerini daha da geliştirme çabalarını sürdürür gözükmemektedirler. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi, bu ortama devrimci gelişmeleri dayatma ve ilerici çözümleri gündemleştirme rolünü pratik olarak daha etkin oynar hale gelmiştir ve bunu daha da geliştirme yolunda ilerlemektedir.

Güney Lübnan halkı, İsrail birliklerine karşı protesto gösterileri düzenliyor

Hareket Emel ve Filistinliler arasındaki çatışma ateşkesi imzalanarak durdurulmuş, ulusal güçler arasında birlik güçlendirilmiştir. Kerami'nin başbakanlık görevini üstlenildiği Ulusal Birlik Hükümeti, ulusal güçler arasında birliği güçlendirmede önemli bir rol oynamış, Lübnan ulusal güçlerinin birçok konuda ortak hareket etmesine yol açmıştır.

Kerami'nin herhangi bir örgüt gücü olmamakla birlikte, Lübnan ulusal güçlerinin yanında tavrı alması ve bağımsız kişiliği ile halk üzerin-

nün, şimdiden hangi tür sonuçlara yol açacağını kestirmek pek mümkün olmasa da; bilinen bir gerçek var ki bu suikast, Lübnan'da barışın sağlanması çabalarını baltalamaya yöneliktir.

Son birkaç ay içerisinde meydana gelen gelişmeler, bunun böyle olduğunu göstermektedir. İsrail'in Lübnan'dan askeri birliklerini çekmesinin ardından Lübnan ulusal güçleri ile Filistinli gerillalar, saldırılarını bu kez İsrail'e ve Güney Lübnan'da İsrail'in denetiminde hareket eden Fa-

Kürdistan'a giden bir gazeteci ile yaptığımız röportajı yayınlıyoruz

“Politikayla İlgisi Olmayan Köylüler Dahi Tüm Umudunu PKK'ye Bağlamıştır”

Soru: Avrupa'da “Türkiye'nin demokrasiye döndüğünden bahsedilmektedir. Siz Türkiye'ye ve özellikle Kürdistan'a çok sık gittiniz; bu konuda izlenimlerin nelerdir?

Cevap: Demokrasiye dönüşten kesinlikle söz edilemez. Tamamen Türk toplumuna hakim olan bir ırkçılık mevcuttur. İdari makamların uygulamaları 2. Dünya Savaşı zamanındaki uygulamalardan bilinmektedir. İnsanların kesinlikle hakları yoktur. Polisin ve askerin varlığı o kadar güçlü bir şekilde yansımaktadır ki, bir sivil 3 üniformalı düşmektedir. Hatta belirli köylerde köylüler yeterince yiyecek maddesi bulundurma hakkına sahip değildir. Basının da bildirdiği gibi, her köylü günlük yaşamını karşılayacak yiyecek maddelerini bulundurabilir, aksi halde o bunu bazı “teröristlere” ya da “bölücülere” verebilir düşüncesiyle bu uygulamaya başvurulmaktadır.

Özellikle bir aydır güncellik kazanan sürgünler hemen hemen 2 yıldan beri uygulanmaktadır.

Soru: Zorunlu göç nasıl gerçekleştiriliyor? Bu konuda ne tür izlenimleriniz var?

Cevap: Bunun gerektirdiği tamamen abestir. Bu uygulamayı hükümet 1932'de yapılan bir yasa maddesine dayandırmaktadır. Buna göre orman yakınındaki köylülere belirgin bir şekilde nerede yaşayabilecekleri, ormanı korumak için bildirilir.

İnsanlar jandarma ve asker tarafından tekrar ve ebediyen geriye dönmeleri için kendi evlerini kendi elleriyle yıkmaya zorlanmaktadır.

İki hafta önce Cumhuriyet gazetesinin yazdığı, “9 milyon kişi zoraki göç ettirilecek” haberi, büyük olasılıkla doğru değildir. Ama tahmin edildiği kadarıyla yüzbin insan zoraki göçe tabi tutulacak.

Türkiye şimdi, Irak sınırı boyunca “güvenlik kordonu” için ölü bir bölge yaratmak istemektedir. Tamamen üst üste yığılı bir şehir olan Van'da surları gözetleyebildim. Pazar günü vardım. Pazar sabahı büyük askeri helikopterler alçak uçularla şehrin üzerinde uçmaya başladılar ve gürültü evlerin içinde korkunç bir şekilde kulakları çınlattı. Bu saatlerce devam ediyor, insanlar birbirleriyle konuşmıyordu.

Pazartesi sabah erken den büyük askeri araçlar şehre geldi. Gürültü bütün

şehirde kulakları çınlattı. Biz, bu arada bize, “bakın ne kadar çok asker var. Siz arkasında 6 polis olmayan iki Kürdün yanı sıra görüş göremeyeceğinizi deneyebilirsiniz” diyen çok dostane bir Kürt'le konuştuk.

Van'da direnişin kendine has bir yanı var. Sivil halk devlet gücünü tanımıyor. Bu da kendini şöyle yansıtıyor: İnsanlar resmi bir evrak ihtiyacı duyduklarında direkt yetkili memura gidiyorlar ve ona para teklif ediyorlar. Memur parayı aldıktan sonra, ne isterlerse onu yapıyorlar, aksi halde memur, askere şikâyetle tehdit edilmekte. Böylece devlet tanınmamakta. Bu da diğer şehirlerde tanık olmadığım bir direniş şekliyd.

Soru: Avrupa'ya Kürdistan'dan bir çok iltica gelmekte; resmi makamlar bunları, “ekonomik iltica” olarak tanımlamaktadır. Örneğin, bir parti üyesi olmayan Kürdün yaşamı nasıldır?

Cevap: Avrupa'da “ekonomik iltica” bahsedilmekte. Ben bu konuda şunu söylemek istiyorum. Tamamen yoksullaştırılan Kürdistan halkını ve onun varlığını yönelik her türlü imkanı ortadan kaldırmak da Türk hükümetinin bir politik kararını oluşturmaktadır. Burada herhangi bir partiye bağlı olmak bir şey değiştiriyor. Bu, hepsi için geçerli olan bir durumdur. Ben bir sene önce Atatürk Barajının yapılacağı yer olan Samsat (Adıyaman'ın bir kazası) daydım Burada jandarmamız ve polisin varlığı özellikle belirgin. Ve sivil halka karşı davranışları tamamen keyfidir. Bunu ben kendim de yaşadım. Bütün gün polisler ateşe hazır silahlarla gezmektedirler. Bizi gör-düklerinde yanımıza gelecek emirlerini bildirirler. Bunu bütün halka karşı da yapıyorlardı. Köyde bana anlatılana göre jandarma subayı insanların özel yaşamı ve işi hakkında keyfi emir ve kararlar vermektedir. Örneğin, polisler gelip şunu söylüyor: “Sen PKK'lisin bunun için dükkânını elinden alıyoruz.” Polisler gereksiz olarak insanları tutuklamakta. Birisinin Kürtler için çalıştığı söylenirse, tutuklanmasa için yetmekte ve artmaktadır. Ya da Kürtçe bir türkü söylemek bile tutuklanmaya yol açmaktadır. Bir kere biz bir Kürtçe türkü söylenmesi için bir Kürt ozanı aradık. O da buna hemen hazır. Türküyü söylerken bir kaç kez kesmek zorunda kaldı. Bu durum bir kaç kez tekrarlandı. Sonuçta Türkçe söyle-

mek zorunda kaldı. Kürt dili yasaktı. Fakat Türkçe sözler de melodiye uymuyordu. Bu tür keyfi uygulamalar partili olsun yada olmasın herkese uygulanıyor.

Soru: Bazı bölgelerde sıkı yönetimin kaldırıldığı söylenmektedir. Buralardaki uygulamalar hakkında neler söyleyeceksiniz?

Cevap: 3 ay önce 1500 üzerinde özel komando bölgeye götürüldü. Türkiye'de bunlara “süper komando” deniliyor. Bunların bir kısmı F. Almanya ve ABD'de eğitilmiş modern silahlara sahiptirler. Ayırmak kurt köpekleri de var.

Akşam saat 22.00 ya da 24.00'den sonra -köyün yerine göre- sivil insanlar evlerini terk edemezler. Böylece gündüz boyu hiç yemek verilmeyen köpekler geceleri köylere salınmakta, herhangi birisi, evini terk etmesi halinde bu köpeklerin saldırısına uğramaktadır.

Soru: İnsanlar nerelere sürgün ediliyor?

Cevap: Bunun için büyük bir plan var. Buna göre halk havadan ve yerden kontrol için etrafında dağ, tepe ve orman olmayan düzlük şehirlerde toplanacak. (Stratejik köy, ya da köy-kent kastediliyor b.n.) Ev olarak ise, içinde yaşamı imkansız olduğu sac kulübeler düşünülmekte. Diğer bir planda da insanlar İzmir, İstanbul, Ankara, Adana gibi Türkiye metropollerine gidip lümpen proletaryaya zorlanmaktadır. Onlar için burarlarda yaşam olanağı da yoktur. Neşbulabilirler (Resmi işsizlik oranı %20 dir), ne de ev. Hiçbir şeyleri yok. Yapabilecekleri tek şey bitkisel hayat yaşamaktır.

Soru: Köylerde baskınlar oluyor mu? Nasıl yapıyor?

Cevap: Baskınlar hala var. Sabahları jandarmalar gelip köyün etrafını sarıyorlar. Tüm köylüler köy meydanına toplatılmakta bir kısmına işkence yapılmakta, kadınların ırzına geçilmekte, köylülerin ürünlerine el konulmakta, neleri varsa ellerinden alınabilmektedir. Karşılaştığımız bir Kürdün anlatışına göre, kendilerine ailelerinden kalan miraslarına bile el konulmuş. Ve bu talan askerler tarafından, az olan ücretlerine ek olması için yapılmaktadır. Baskınlar; işkence, ırza geçme ve talan şeklinde. Ben kişi olarak bu köylere giremedim. Çünkü bu yörelerde yabancı olarak dolaşmak yasak ve ben adım adım polis tarafından gözletleniyordum. Ama şehirlerde bu tür uygulamalara maruz kalmış köylü-

lerle görüşüldüm.

Soru: Kürdistan'daki cezaevleri hakkında da izlenimleriniz var mı? Örneğin şu anda cezaevlerinin durumu nasıldır?

Cevap: Kötü yönüyle şöret kazananlarına Mardin cezaevi örnek gösterilebilir.

Bu şehir tümsekte bulunmakta, bu tümseğin altında Suriye zeminini bulunmakta Tepenin en üstünde NATO üssü vardır. Burada Suriye zeminini kontrol edilmekte ve Irak'ın büyük kesimi gözetlenebilmektedir. Bu üs geçen Ağustos ayında PKK partizanları tarafından saldırıya uğradı. Bu üssün hemen altında cezaevi bulunmaktadır. Bunun etrafında tek bir ağaç bile yoktur. Yazın sıcaklık +50 dereceye kadar yükseliyor. Kışın ise dondurucu bir soğuk var.

Cezaevi hücreleri 1 m genişliğinde 2 m uzunluğundadır. Tutuklular böylece koşullar altında yaşamaya mecbur tutulmaktadır. Çok kısa bir süre önce Kürdistan da yeni bir işkence merkezi olacak olan ve kimse için şimdiye kadar bahsetmediği yeni bir cezaevi Siirt'te yapılmıştır.

Şimdiye kadar bu yönüyle tanınan Diyarbakır Cezaevi, bu fonksiyonu görüyordu. Fakat bu arada Diyarbakır Cezaevi bir çok Avrupa delegasyonu tarafından ziyaret edildi. Bu vesileyle şimdiye kadar bilinmeyen bir işkence merkezi aşağı yukarı 6 ay önce Siirt'te açılmıştır. Siirt Suriye sınırına yakındır. Bu bölgedeki Kürtlerin buna anlatışına göre bu cezaevinde 3000 üzerinde tutuklu var. 360 kişi için yapılan Diyarbakır Cezaevinde şimdi 4000'e yakın tutuklu bulunmakta.

Soru: Halkın direniş olan münasebeti nasıl?

Cevap: Şu dönemde halkın içinde kök salan parti PKK'dir. Politikayla hiç bir ilgisi olmamış sıradan köylüler dahi umutlarını, buradan Apocular olarak adlandırılan PKK'ye bağlamakta ve onun askeri yönetimin işkencelerine hakim olan keyfi uygulamalarına nasıl karşı çıktıklarını görmektedirler.

Gerçekten de bugün direnen tek grup budur. Diğer gruplar besbelli ki, cuntanın saldırısından sonra kendilerini yaşatamadılar.

Türk basını sık sık sivilin PKK tarafından öldürüldüğünü belirtmekte. Geçen yıl yine PKK'nin sözümüne katliamlarından bahsedilirken bir taksî şoförüyle konuştum. Taksî şoförü o yöreden gelmekteydi ve kendisi olayı çok daha değişik biçimde yaşamış. Kürdistan'da temel taşıma araç-

ları dolmuşlardır. Böylesi bir dolmuş içerisinde çok sayıda kadın-çocuk ve bir de Türk subayı varmış. Yolculuğu esnasında birden Türk subayı yolda bir tavşan gördüğünü söyleyerek ateş açmaya başlar. Ancak yakında bulunan karakoldaki polisler ve askerler korkmaya başlarlar. Onlar da geri ateş açmaya başlarlar. Bu tek yönlü çatışma sonucu dolmuşta buluna sivil halktan 10 kişi ölmüş, bir gün sonra Türk basını PKK'nin sivil halktan 10 kişiyi öldürdüğünü yazmıştı. Bu nedenle PKK'nin sivil insanları katlettiğini dile getiren haberlere dikkatli yaklaşmak gerekir. Kanımca PKK şu anda sivil halktan insanları katletmeyi amaçlamıyor veya onun çıkarına değildir. Bilindiği gibi PKK, sömürgeci güç olarak Türk ordusunu görmekte ve bundan dolayı eylemlerini ağırlıklı olarak Türk ordusu mensuplarına yönelmektedir. Eylemler aynı zamanda Türk ordusu tarafından teçhizatlandırılmış milis güçlere yönelik oluyor. Buradaki amaç bu güçleri imha etmektir. Bu milisler mecburi askerliğe tabi tutularak eğitilmektedirler. General Evren, 1985 yılında bölgeye gelmiş ve yöre halkının kendisini “PKK teröristlerine karşı savunmak” üzere silahlandırılmasını emretmiştir. Bunun nasıl gerçekleştirildiği oldukça ilginçtir. Bunun için “milletine sadık insanlar” seçilmektedir. “Milletine sadık vatandaş” olarak hükümet, Kürt olmak istemeyen ve kendisini Türk olarak, “dağ Türkleri” olarak gören Kürtleri anlamaktadır. Bugüne kadar bu, daha çok feodal ağaların özel birliklerinin devlet tarafından milislere dönüştürülmesi biçiminde olmuştur. Bunlar ise halka, özellikle yoksul köylülüğe saldırmaktadırlar. Burada aynı zamanda tarımın modernize edilmesi de bir rol oynamaktadır. Çünkü böylelikle yoksul köylünün toprak kaybı meydana geliyor. Yani bu tür durumlarda ağa köylüden toprağını geri vermesini talep ediyor.

Eğer küçük köylülük toprağını terk etmeyi red ederse, ağanın bu modernleştirilmiş ordusu gelmekte, köylüleri toprağından sürgün etmekte, öldürmekte ve her türlü saldırıya maruz bırakmaktadır. Resmi olarak muhtarların silah alan kişileri tespit ettiği söylenmektedir. Böylece de kan davaları güçlü bir şekilde kızıştırılmaktadır. Her halükarda, bu milislerin hepsinin rejim tarafı insanları olduğu kesindir.

Soru: Avrupa basınında, Türkiye'de NATO askeri u-

Devamı 22. sayfada

PKK önderlikli Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesi gelişip boyutlandıkça, cephesel ve gerilla ordusu karakteri kazanıp: Kürdistan'ın her yerinde faşist sömürgecilik ve işbirlikçilere darbe vurdu. Türk sömürgeci ordusu acizleşmekte; acısız savunmasız halktan almaktadır. Türk ordusunun, ARGG gerillaları karşısında girdiği çaresizlik ve üst üste aldığı yenilgiler, her gün dünya kamuoyuna yansımaktadır. Türk ordusu; devrime! savaşımızın temel kaynağı olan halkımıza saldırmakta, onları tutuklamakta, sürgün etmekte, zavalıhlığını örtmek için "terörist yakalamadım", "terörist öldürdüm" oyunları ile uydurduğunda teşhir etmekte, suçsuz yere öldürmektedir. Türk ordusunun Kürdistan'daki varlık ve işlevi budur. Onun cinayetlerini belgelemek her şeyden önce tarihin, katliamlarını sıralamaktır.

demektir.

Son olarak Dersim'in Süt-
lûce köyünde 1 Mayıs'ta çeş-
meden su almaya giden Na-
dire Masya, İladiye Kuran,
Fadime Korkmaz, Emine
Korkmaz ve Kadire Duran
adlı bir grup Kürt genç kadın-
nın üzerine yayılım ateşi
açan sapık faşist Türk asker-
leri İladiye Duran ve Nadire
Masya'yı ağır yaraladılar.
Ölmeleri için her şey yaptılar.
Ancak, köylülerin diren-
mesi üzerine yaralıları hasta-
neye kaldırmak zorunda kal-
mışlardır. Faşist subaylar, o-
layın duyulmaması için, köy-
lülere işkence etmiş, köyde
happetmiş, "bir kaza oldu,
herkese böyle diyeceksiniz,
olay köyden dışarı çıkmayac-
ak" tehditinde bulun-
muşlardır. Olayın duyulma-
sı ve halktaki tepkinin geniş-
lemesi üzerine bir yandan
baskı tedbirleri artırılırken,
diğer yandan faşist burjuva
basını olayı "alevi tepek-
çiliği", "devletin Dersim'i
ve vatandaşları ihmal" olarak
çarpıtıma çalışmışlardır.
Güneş balıkla sivanmaz..

Dersim-Sütlüce de olanlar, her gün Kürdistan'ın dört bir köşesinde olan yüzlerce öldürme ve yaralama olayından sadece biridir. Türk ordusuna, Kürdistan'

Sırnak'ta Bir Yurtsever Daha Katledildi

Direniş savaşımızın en çok yoğunlaştığı alanlardan biri olan Şırnak, aynı zamanda faşist TC'nin de talancı katliamcı ordu sürülerine vs olarak seçtiği bir alandır. Kürdistan'da savaş sürdürülen sayıları yüzbinleri bulan ordu birliklerinin "Harekat Merkezi"ni burada komutanlırdan sömürgeci-faşist düşman, her türlü "özel savaş" taktiklerini de bu merkezden yürütmektedir.

Fakat yurtseverliğin yaygın olduğu Şırnak'ta, düşman büyük bir güç biriktirmesine ve merkezi olarak üslanmesine rağmen sürekli gelişen direniş savaşımızın önünü alamamıştır. Aksine 15 Ağustos Atılımından bu yana gerilla birliklerimiz düşman güçlerine en ağır darbeleri bu alanda vurmuş ve vurmaya devam etmektedir. Ve devrimci savaş engel tanımadan alevlenmekte, bu ise Türk faşizmini her geçen gün daha beter boğmaktadır.

Bu gerçeklik karşısında acizleştikçe acizleşen faşist Türk devleti tarihi meziyetlerini yeniden icraya koyuyor, yani yurtsever halk kitlelerine yönelik işkence ve katliam uygulamalarına hız veriyor. Bu amaçla 15 Ağustos Atılımı sırasında

Şırnak'da kurulan işkence merkezinde yüzlerce yurtteseverin "PKK'yı desteklediği", "Gerillalara yardım ettiği" gerekçesiyle katledildiği biliniyor. Bunların çok cüzi bir kesimini de kapsasa bazı örnekleri çeşitli zamanlarda dile getirildi: İlerici kamuoyuna duyuruldu. Halkımızın günlük yaşamının bir parçası haline gelen sömürgeci vahşet altında birçok insanımız katledildi veya sakat bırakıldı. Şırnak'da bunların çok canlı örneklerini tanık olundu. '85 Nisan-ında Değış Lalo (Kırkkuşu) köyünde Bahri Aslan adlı yurtteseverin işkenceyle katledildikten sonra cesedinin panzer altına atılarak gömülmesi, Talha köyünde

larak ezilmesi, halka koyundan Yusuf adlı bir yurtsaver köylünün kafası kesilip Siirt valisinin de bulundugü açık hava toplantısında "ibret için" halka teşhir edilmesi, yine Deşta Lalo köyünde 7-8 yaşlarındaki çocuklara günlerce işkence yapılması, devrimcilerin yerlerini göstermediğı için birçok yurtsaverin helikopterlerden atılarak katedilmesi bu vahşet örneklerinden sadece birkaç tanesidir.

TUNCELI

Kaza mı kurşunlama mı?

Tufek sesleriyle bolundu çeyme bazı vahdeti. Çeyme başındaki hey kırdın (iki) kanlar içinde yerde yatıyordu. Hediye Duran'ın yerinden ameliyat edildi. Yetkililer "kaza" diyor. Halk ise "İslamdarmanın hedef göstererek ateş estirgi" görüşünde. Kall, 2000'e Doğru'ya bir İslamdarmanın tutuklandığını söyledi.

Hediye, Kadriye, Fadime, Emine ve Naciye çeyre bu yıl işbirliğini kardi hastaları için merdeden bulundurlar! Tunceli'nin Sütlüce (Tuluk) bucagında bey kütleni dundukları yer kara-

koldun 200 metre kadur uka Kadriye ve Fadime Duran ka zaman almaya girmeler, diğer kataların orada bulundurlar den bir uka son duydık. K-

EĞİTİM KURUMUZ İHTİYE DÜHAN VE EMINE KURUMUZ

daki her insanı istediği an tutuklama, işkence ve öldürme emri verilmiştir. Türk ordusu, bunu yasal hakkı kabul etmektedir. İzahı da "kolya" olmaktadır: "yasak bölgede dolaşıyordu", "teröristlere yataklık ediyor", "teröristi" yalanlarıyla olayı kapatıyordu... Türkiye'de sergilenen burjuva parti sahtekarlığının, demokrasi oyunlarının, sahte solun oynadığı bütün rol faşist ordunun bu işlevini gizlemektedir

a Katledildi

Açık ki bu, Kürdistan'daki varlığı talan ve katliam temeli üzerine oturtulmuş olan sömürgeci Türk egemenlerinin ne ilk ne de son vahşet örneğidir. Ölkemizde her gün bunun sayısız örnekleri yaşanmaktadır. Fakat bir gerçek daha var ki, halkımızda karşılaşılan suçlar artık karşılıksız kalmıyor. Halk Ordumuz ARGK'ye bağlı gerilla birlikleri bugün karakollar, askeri konvoylar imha ederek bunu kanıtıyor, yarın sömürgeci alay ve taburları bozguna uğratarak acılı yüz yılların hesabını daha iyi soracaktır.

★

KOYU K

● Nüfusunun büyük bölümü köyünde yaşadığını belirttikçe, iki kızın yaşadığını öğrendik.

*** Ayhan AYDEMİR**

[illegible]

Türk egemenlik sistemi, Türk ordusu demektir. Türk ordusu demek; katliamlar demektir. Türk egemenlik sistemi, tarih boyunca Kürdistan'ın köleleştirilmesi üzerine yükselmiştir. Türk ordusunun katliamlarının çoğunluğu Kürdistan halkı üzerine geliştirilmiştir. Bu ordu, bugün emperyalist çıkarlarla bütünüleşmiş, evahşi karakterini almıştır. Faşist-sömürgeci bir ordudur. Ordunun dört üç katliamlarla Kürdistan'a yayılmıştır.

Dersim, sömürgeci Türk ordusuna karşı; Kürtlüğün onur kalesi, direniş kalesi olmuştur. Osmanlı ordusu Dersim'e sokulmamıştır. Dersim, 1918-18 Osmanlı-Rus savaşına girmemiş, Dersim'i savaş alanı yapmamıştır. Dersim, 1918-18 Köçgiri'nin cephe gerisi olmuştur... 1920-40 döneminde Ermeni, Rum halklarını ardından Kürdistan'ı katletmeye başlayan Kemalist Türk sömürgeci ordusu, 1938'e kadar Dersim'i zaptedememiştir. 1938'de Direniş ve onuru büyük, fakat ordusu küçük Dersim'in üzerine Türk ordusu binlerce asker, tank, top, uçakla saldırmıştır. Dersim'de Kürdistan, Kürt halkı, insanlık katledilmek istenmiştir. 1919-23 Kurtuluş Savaşında ancak onbin askerlini yitiren Türk ordusu; Dersim'de yirmi bin Kürt insanını; kadın, çocuk, yaşlı demeden katletmiştir; Dersim insanı, hayvanı, dağı, ormanı, suyu, toprağı, yağlık, ıstımarı...

Türkiye şehirleri, tüm Kürdistanlılardan olduğu gibi Dersimli halkın oluşturduğu mahallelerle dolmuştur. Dersim'in bu şekilde nüfusunun yarısından fazlası, toprağın dan sürülmesiyle. Askeri birlikler in konumlandırılmasıyla Dersim bir kıyıda çevrilmiştir. Bu da yetmemiş, asimilasyon ürünü aydınlar ve tarikatın ürünü olan sosyal-sosyalist sol ile halkın geleceği

İçerik

• Tuncel

[illegible]

tümyle karartılmak istenmiştir.

Türk burjuva sömürgeciliğinin gücü, tarihi durdurmaya yetmemiş, Kürt halkını Dersim'in imha edememiştir. PKK hareketiyle Dersim Türk sömürgecilğine karşı ulusal intikam kaleisi olmuştur. Dersim özünü sermiş kaynağın kurumadığını göstermiştir. Ali Şer lerin, Seyid Rıza'ların torunları bilimsel sosyalizmi donanımlı olarak der Cağdas bir öncülükle sa-

vaşa atılmışlardır. Dersim
Kürdistan'ın tümünün sara-
ulusal kurtuluş ateşinin sönmeyen bir ocağı olmuştur.
Dersim dağları, PKK parti-
zanlarıyla dolmuştur. Başal-
tılan dağlar, yıkılan köyler
tekrar yeşermiştir. Mezara
konan her Kürt insanının be-
deli olarak on-yirmi daha fa-
la Türk askeri mezarına gömül-
mektedir. Dersim'in bugü-
yaşadığı gerçek budur. Faşis-
orunun hazmedemediği tu-
dur. Asimilasyon, göç ve açlı-
ters tepmiştir. Dersim tekrar
askeri birliklerle takviye e-
dilmiş, yasak bölgeler oluşt-
rılmış, sürgünler artırılmış
sürgün köylerin listesini ale-
nen ilan etmişlerdir.

Dersim'de yaşanan tarih-
ve son olay, şunu açık göster-
miştir ki, Türk ordusu acizdir
içinde kıvrınmaktadır. Halkın
artan oranda kurtuluş sava-
şına destek ve katılımını ön-
leyememektedir. Halkımız
karşı sistematiği bir vahşet ve
soykırım içindedir. Onun

sayışın içinde. Onun asıl işlevi budur. Türk ordusunun bu işlevini gizlemeye çalışarak her değerlendirmeye, faşist orduya uşaklık yapma, insanlık suçu işlemektedir. Madalyonun diğer ve asıl olan yüzü; Türk ordusunun Kürdistan'da bir tür tükensiz içinde bulunduğu PKK önderliğindeki ARGA gerillaları, cephesel birliğinde bilinçlenen ve birleşen halkın katliamıyla, bahardaki ekim gibi, durmadan daha güçlü olarak üremekte ve güçlenmektedir. Kazanan Bağımsız ve Özgür Kürdistan; kaybeden doktükü kan içinde boğulan Türk ordusu ve Türk sömürgeci egemenliği olacaktır.

Ulusal-Yayıncılık Adına Ulusal Kurtuluş Düşmanlığı: "Kurdistan Press"

Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin günlük politik konumu ve karakteri, mücadelenin bir yığın sorununu ortaya çıkarılmaktadır. Her sınıf ve tabakanın, sınıf konumuna göre örgütlenmesi, bu doğrultuda örgütlenmesi, ideolojik, politik, örgütsel sorunlarını mücadelenin bir alanı olan yayında sürdürmeleri kaçınılmaz olmaktadır. Eğer, bu yayıncılık halkımızın bağımsızlık ve özgürlük savaşını doğrultusunda olsa yapıcındır. Fakat sergilenen pratik acıdır. Ulusal kurtuluşçu maske takarak devrim safılarında halk düşmanlığı yapanlar hiç de az değildir.

Bu yayınlardan biri de malum yaşı, başı ve modası geçmiş avukatlar gürhünu-nun çıkardığı, gangster yayıncılığı geride bırakan "Kurdistan Press"tir. Rızgari -ki biz bunu hiçbir zaman politik bir örgüt olarak görmedik-, şimdiye değin birçok yayın çıkardı. Hiç biri kitleler tarafından benimsenmedi. Çoğu dağıtılmadan daha ilk sayılarında iflasla sonuçlandı. Altında Kürt hakim sınıflarının sömürgeci varlıktan ayrıştı-şınilemeyecek ottonomi çıkartları yatan bu grup ve yayıncılığının çirkefliliği "Kurdistan Press"te doruğa çıkmaktadır.

Önce çikış amacına bakalım... Sözkonusu yayının malum başyazarı ilk sayıda gazetenin ulusal-demokratik yayın olduğunu, devrim ve birlik sorunlarını temel alacağını, okuyucuların eleştir ve yönlendirmelerine göre politikalarını biçimlendireceklerini, bilinen beylik ve şiirane sözlerle diyor. Hemen aynı sayıda başlıyor ottonomiye. I-KDP'yi pohpohlamaya, ottonomi için mücadeleyi, birlik için temel sorun olarak almaya... Barzani'yi Ortadoğu'nun Stalin'i, ulusal kahraman yapmaya, Güney Kürdistan direnişini Barzani ile özdeşleştirmeye vd... Ottonom hanedanın uşak kalemlerini, ottonomiye desteklemeyenleri, ottonom hareketin şeflerini ulusal kurtuluş liderleri olarak almayanları ağır suçluyorlar... Kemalistler, Türk halkının direnişini inkar ederek, Türk ulusal kurtuluşunu M. Kemal'in dehşetinin ürünü yapıyorlar... "Kurdistan Press" in uşak takımı bunları da alıyor... Halkımızın yıllarca döktüğü kana hakaret ediyorlar. Genel olarak Kürdistan tarihinin, özel olarak 1960-75 Güney Kürdistan mücadelesinin temel yenilgisinin ottonomist aşiret-feodal önderlik olduğunu, Barzanilerin halk hareketini İran Şahlığına ve ABD emperyalizmine kiradadığını, günümüzde de halkımızın bağımsızlık ve ulu-

sal birlik mücadelesi önündeki temel engelin ottonomi olduğunu göz göre göre inkar ediyorlar. Gazetelerinin daha ilk sayısında Mesut Barzani ile yapılan röportajda, "Kuzey-Batı Kürdistan'daki bağımsızlık mücadelesi hayal getirilerek, bütün Kürtlerin desteklerini Güney'deki ottonomi mücadelesine vermesi" isteniyor. Mart '87 sayılı "Tarihin Gündemi" başlıklı yazısında ottonomi şairi Kotan, utanmazlığını Kuzey-Batı Kürdistan mücadelesinden "Fedakarlık" isteyecek düzeye kadar vurduruyor. Yine emperyalist basından yaptığı çeşitli alıntılara dayanarak Kuzey Kürdistan'daki eylemleri Türk ordusunun Güney'e saldırısına vesile edildiğini, Musul ve Kerkük'ü işgal için araç olarak kullandığını söylemektedir. Bu, Türk faşizminin ağız değil midir? "Eylemler olursa Irak'a girerim", "eylemler olursa Musul-Kerkük'ü alırım." Faşist basın ve sol uşakları ERNK'nın silahlı birliklerinin eylemlerine karşı durmadan, I-KDP ottonomiciliğini ve ahım şahımlığını özellikle Ağustos '84'le yoğun olarak işlemeye başlamadılar mı? I-KDP de vargüçyle Kuzey-Batı Kürdistan'daki bağımsızlık mücadelesini önlemeye çalışıyor mu? PKK'yle taktik ittifakını sahtekar gerekçelerle bozmasının özü de bu değil midir? Tarihte de I-KDP hep bunu yapmadı mı, hem de en sinsi komplolarla... TC-I-KDP ilişkisi 1985 görüşmeleri ile pratik işbirliğine dönmüdüğü mi?.. Ardından gelen milislik ve komplolar neyin ürünüdür?.. Konu derin, ama basit anlaşılıyor. "Kurdistan Press" verilen bir rolü yerine getiriyor mu? Türk faşizmi ile I-KDP'nin Kuzey-Batı Kürdistan bağımsızlık mücadelesi ve öncüsüne düşmanlık işbirliğinin ürünü değil midir bu rol? Bu durumda bir taraf-sızlıktan söz edilebilir mi? Sizler bırakalım, Kürt örgütleri arasında tarafsızlığı, TC ile Kürt halkı arasında bile tarafsız değilsiniz. Pratiğiniz Türk sömürgeci faşizminden yana ağır basmaktadır.

Gelelim okuyucuların ve eleştirilerin gazetenin politikasını biçimlendirme sorununa: sözde serbest kürsüler açarak, değişik isimler altında içeriksiz yazılarla, güya Kürdistan devriminin stratejik sorunlarını tartışıyor sunuz... Peki, 1970'ten beri aynı sorunla uğraşıyor sunuz, halen çözümlenemediniz mi?.. Kürdistan sömürge değil midir? Ulusal kurtuluş onun en doğal hakkı değil midir, kurtuluş halkın örgütlenmesini yaratması ile proletar ideoloji-politikanın öncülüğü, silahlı savaşın yöntemi ve bütün ulusal

devrimcilerin, yurtseverlerin cephesel savaş birliği ile olmayacak mıdır?.. On yıldır çözümlenmiş bu sorunlar, bugün ortaya yeni birlik ve mücadele sorunlarını çıkararak gelişkin bir pratik sergilemiyor mu?.. Kürdistan bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm pratiği herkesin kabul ettiği bir gerçek değil midir? Her devrimcinin, yurtseverin görevi bu gerçeği desteklemek ve içinde yer almak için sizleri ne yapıyorsunuz?.. Bunların tümünü reddediyor, onca kanı ve fedakarlığı görmüyor, onbeş yıl öncesine getirme alçaklığını yapıyorsunuz. Bu ajan faaliyeti, tasfiyecilik değil midir?.. Altında ottonomicilik ve Türk faşizmi yatıyor mu? Hem kimlerle yapıyorsunuz?.. Ne idüğü belirsiz, teşhir olmuş, tasfiyeci, reformist örgütler de bile barınmayan düşkün, uşak Troçkist demagoglarla... Ya da ajans ve muhabir sahtekarlığı ile. Kutsal Kürdistan adını kirleterek ajans kurdugunuzu söylüyorsunuz. Kitleler arasında olmayan, savaşmayan, devrime inanmayan bir gücün muhabirlerinin kimler olacağı belli değil midir?.. Ottonomistler, Türk faşist basını ve emperyalist basını... Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde Örsan Öymen'leri, ve Tercüman yazarlarını çok geride bırakıyorsunuz. Hapisten boşuna salınmadınız doğrusu...

Ya milliyetçiliği suistimal ederek, sergilediğiniz enternasyonalizm düşmanlığı... TKP ve Tercüman'ın "nerede bir Türk varsa TKP ve Tercüman oradadır" ırkçılığını geride bıraktınız. İsrail'in siyasi kişiliği ile bütünleşmiş, Kürdistan gerçekliği ile alakası olmayan bir avuç insan için İsrail'i şirin göstermenin anlamı nedir? I-KDP'nin 1970'ler ilişkilerinin devamı değil midir? TC-İsrail işbirliğinin size düşen payı değil midir?.. Emperyalizmin bu ırkçı karakolu, tarihsel ve güncel olarak Türk sömürgeciliğinin en büyük destekçisi değil midir? Türk faşizminin Güney ve Kuzey Kürdistan'a olan uçak saldırılarını açık olarak destekleyen İsrail değil midir? Buradan kalkarak ve örgütlerinin bazı zaafalarını suistimal ederek Filistin direniş ve halkına saldırımanızı, kanla yaratılan iki halk arasındaki zorunlu anti-emperyalist, anti-sömürgeci dayanışmaya saldırı değil midir?.. Yaptığınız açık olarak faşizm ve emperyalizm uşaklığıdır.

Ya emperyalist çevrelere uşaklığınıza ne demeli?.. "Kültür abidelerimiz" diye sunduğunuz uşaklar, bayan Mitterrand'ları çok iyi eğlen-

diriyoğ doğrusu... "Western" derginizin değirmen suyunun nereden geldiği belli değil midir? Kürdistan halkı ile bir alakanız olmadığına göre, İsveç'ten, Fransa'dan gelen hibe klonlar, franklar durumunuzu sergilemiyor mu? Tarihi araştırıyor sunuz. İsveç'te Kürt uşaklığını ve sınıf temelini neden koymuyorsunuz? Abdullahmid'in Stockholm elçisi büyükbabanız Şerif Paşa'dan başlayınız... İsveç'in Türkiye'de artan yatırımlarına, SAPO-MİT-CIA işbirliğine varırsınız. Bu işbirliğinde yeriniz belli olmuyor mu?.. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine terörist dediğiniz, istihbarat örgütüne PKK aleyhine raporlar vermede, bunu alenen gazetelerde açık muhabirlik düzeyinde çıkarmada ÖY'nu geride bıraktığına göre size ne demek lazım. Şeyh Sait hareketini inceliyorsunuz. Ayaklanmanın kuşatmasını Fransız emperyalizminin sağladığını, 12 Eylül'ün başmimarlarının Fransa'dan geldiğini vd. neden açık koymuyorsunuz? Yoksa frankların yolu mu kapanır ÖY vb.'leri ile rekabetiniz uşaklık rekabeti değil midir?

"Kurdistan Press" sahtekarlıkla tarihi inceliyor... İhanetli tekle indiriyor... Kürdistan'da ihanet sınıfsaldır... Kürdistan'ın bugünkü durumunun baş sorumluları Kürt egemenleri, yani aşiret reisleri, feodaller günümüzde onlardan türeme komp-rador burjuvalar, küçük-burjuvalar ve onlardan kaynaklanan ottonom politikalarlardır... Bu politika İslami Arap egemenliği ile başlamış. Şeyh İdris-i Bitlisi'de statüleşmiş, değişik tarzdaki Kürt Taali Cemiyeti, DDKO'lardan günümüz ottonom, reformist politikalara kadar devam etmiştir. Kürdistan halkının soylu direnişlerini boşa çıkaran, hakim ve ara sınıflardan kaynaklanan bu uşak politikalar olmuştur. Rızgari bayları, halkın direnişini inkar etmekte, bunun derslerini gizlemekte, uşaklık tarihini geleceğe miras yapmaktadır. O uşaklar ki, en tarihi dönemlerde halka ihanet etmiş, sömürgecilerden medet ummuş, ellerinde Kürdistan haritaları, emperyalist elçiliklerin kapılarında dilenmişlerdir. Feodal aristokrat aydınların özerkliği bile formüle edemeyen DDKO'ların ulusal-demokratik örgütlenmeler olarak getirilmeleri boşuna değildir. Şerafettin Kaya'nın İttihatı Terakki'nin ön kurucusu, melezeleşmeyi ileri süreceğ kadar "Avrupai", Kürdistan'dan aydın-Türk devşiren, M. Kemal'in akıl hocası, Abdullah-i Cevdet-i

nerede büyük ulusal Kürt filozofu getirmesi boşuna değildir. Bu meşhur İngiliz ajanı, hizmetlerinin karşılığı olarak M. Kemal tarafından bir mezarlık toprakla mukafatlandırılacaktır... Ş. Kaya herhalde A. Cevdet'ten boşaltan İngiliz ajanlığını doldurma yarışındadır... Boşuna çaba avukat eskisi, çünkü o yer Sami Abdurrahman tarafından çoktan tutuldu

Rızgari, aman bana Rızgari demeyin, çünkü ben "Kurdistan Press" im diyor Hangisine inanalım. Önce Komal'dınız. Sonra Rızgari oldunuz. Arkasından senatör olmayı, Doğu Partisi kurmayı hedeflediniz. Arkasından tek kişi olarak dört partide Kürdistan Komünist Partisi kurma "saçmalığı" ile ortaya çıktınız, bu amaçla üç-dört sayıklı "Yekiti"yi yayınladınız. Şimdi de kendinize başka ad takıyorsunuz... Adınız önemli değil, mesleğiniz önemli: hep ihanet ve uşaklık. Devekuşunu taklit etmenin gereği yok. Onursuz bir geçmişin sahibi yazar müsveseleri resimlerini de basıyorlar. Bravo doğrusu, halkımızı iyi eğitiyorsunuz... Direniş kadar, İhanet bu denli açık olana da eğitici. Körebe oyununu gibi aranızda sol "sosyete" oyunu oynuyorsunuz... Söyleyin bakalım: "Kürt" Kemal hariç sizden büyük sosyete var mıdır? Barzani'yi kendilerini dört Kürdistan parçasının hükümdar hanedanı ilan ediyorlar, ve buna karşı gelenleri en sinsi yollarla dışlamaya çalışıyorlar. Peki, sizlerin farkı ne? Şuna buna uşaklık eden feodal aristokratlar değil misiniz? Kendiniz uşaklığın sultanı görmüyor musunuz?.. Kendiniz Rızgari'nin, bütün örgütlerin anası olduğunu söylemiyor musunuz?.. Birtarikat üyeleri olarak üstelik hep aynı yerelin akraba papazları değil misiniz. O, sosyete tanımlamalarının altında da bu sahtekarlığınız yatıyor mu? Tabi sizden büyük I-KDP, Türk faşizmi ve SAPO var...

Rızgari bütün bunları neden yapıyor? Bir politik örgüt ya da bunun yayın organı olsaydınız, sizleri ideolojik-politik yönleriyle eleştirirdik. Ancak böyle bir şey yapmak sizlere hakmettiğiniz paye vermek olacaktır. Zaten kapatılan bütün gürültünün altında kendini büyük gösterme ve gerçeği saptırma yatmaktadır. Özüde çok tehlikeli bir işler yüklenen, kendini şuna buna kiralayarak, ağızları laf, kalemleri zehir saçan eskimisi bir müzik aristokrat politika eskilerisiniz. Yaptığınız da, bu yerinizi net olarak göstermektir. Türk boyalı basını devlet yardımı ve reklam

almak için tirajını yüksek gösterir. O, abone sahte-karlığının altında da kron, TL ve frank aşkı yatmıyor mu?..

Gelelim, günümüz Rızgari'sinin ve "Kurdistan Press"-in asıl işlevine. Bütün sayılarındaki ortak tema, Kuzey-Batı Kürdistan'da verilen PKK-ERNK-ARGK öncülüğünde ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini karalamak, gerçeğini çarpıtmak ve ona saldırmaktır. Diyorsunuz ki, Kuzey-Batı Kürdistan'da mücadele var. Peki nasıl bir mücadeledir, kim veriyor, neler pahasına veriliyor, ne kadar şehit düşüyor? Bu mücadelenin ortaya çıkardığı yurtseverlik ve insanlık görevleri nelerdir. Yurtseverseniz; neden bunları yazmıyorsunuz?.. Otonominin yalan haberlerini alayıp-pullayacağımıza, neden ulusal kurtuluş eylemlerini yazmıyorsunuz?.. Hani, zindanlarda kalmış, işkence görmüşünüz, neden intikam almıyorsunuz?.. Ya da o gücünüz yoksa bile, neden intikam alanlara saldırıyorsunuz... Açıkça faşist zulmün sorumluluğunu PKK'nin haklı mücadelesine bağlama alçaklığı değil midir? Türk faşizmine sessizce küfredenim bile büyük risk olduğu ve mertlik bilindiği koşullarda, soylu bir eylemlilikle yaratılan gelişmeleri görmüyor değilsiniz. Peki, neden inkar ediyorsunuz? Türk faşist basınına parmak ısırtacak kadar özel savaş taktikleri ile mücadeleyi çarpıtmamanın anlamı nedir? Bu düşmanlık Kürdistan egemenlerinin, ulusal bağımsızlık hattına duydukları düşmanlık mıdır? Yaptığınız bunu çok asıyor. Doğrudan muhbirlik ve ajanlıktır... "ÖY"nin suçu sadece "pasifist" bir örgüt oluşu mudur? Yoksa emperyalist çevrelerin basit istihbarat kolu değil midir? Bütün telaşınız, çaptan düşen "ÖY"nin yerini tutmak değil midir? M. Ali Sever'in ölüm olayını neden çarpıtırıyorsunuz... Ömerli'de Zübeyir Yıldırım'ın Türk kontr-gerillaları tarafından öldürülmesini neden çarpıtırıyorsunuz? 1973'den beri, özel olarak da 1978'ten beri Mardin'deki gelişmelerin tümü PKK'nin ürünü değildir? Z. Yıldırım'ın kardeşi dahil, kabilesinden çok kişi ERNK'nin savaş birliklerindedirler. Sömürgeciler, bunu hazmedemediler. Mücadeleye destek veren bu yurtsever insanı çevresiyle mücadeleden koparmak, milisleştirilmek istedikler. Sizler faşizmin önünde diz çökerken o direndi ve şehit oldu. Herkesin bildiği bu gerçeği ters yüz ederek, PKK'yi suçlamak, faşizmin ağız değil midir? Onurlu bir insanın görevi ERNK'de yer almak, onu desteklemektir. Ya da hiçbir şey yapamıyorsa en azından düşmanlık yapmamaktır.

Peki sizler ne yapıyorsunuz. Herkesin bildiği bir Olof Palme olayı var... Olayı CIA-MİT-SÄPO gerçekleştirdi. İsveç'in silah tekelleri bunda önemli rol oynadılar... Olay, genelde Kürdistan halkına, özelde PKK'ye karşı kullanıldı... İsveç'in eskiden beri bu yolda üstlendiği rol vardı... Olayı PKK açığa çıkardı. Bunda İsveç demokratik kamuoyunun da katkısı oldu. Oyun bozuldu. Düzenleyenler açığa çıktılar, teşhir oldular. "Kurdistan Press" in; SÄPO'nun, MİT'in bir yayın organı gibi olayı çarpıtmalarının anlamı nedir, bilmem "PKK'nin hangi sorumlusunun açıklamaları provokatör rol oynamış", "Kürt davası zarar görmüş", "Politik mülteciler zarar görmüş". Peki, Kürdistan davasını lekeleyenler sizler değil misiniz, neyin mücadelesini veriyorsunuz. Politik mültecilik dediğiniz halkların olanaklarını suistimal etmek, PKK'nin şehitlerle, açığa, fedakarlıkla yükselttiği mücadelenin mirasına dayanarak mirasyedicilik yapmak değil midir?.. Sefil yaşıntınız için Kürdistan'ı satma faaliyeti içinde değilsiniz?.. Bütün onursuz tepkiniz bu olanakların elinden gitmesine değil midir?.. Peşmergelerin yurduruk röportajlar altında hayasızca bağımsızlık savaşçılarına saldırıyorsunuz. Kürdistan sosyal gerçekliğini neden inkar ediyorsunuz? Halkımızın varlığı savaş içinde yaratılmayacak mıdır? PKK, bunu önemli ölçüde sağlamadı mı? Bugün PKK, savaşında, dört parçadaki halkı mızdan aktif destek almıyor mu?.. Otonom güçlerin sözde ittifakları fesetmeleri, faşizmle uzlaşmaları ve kompoları bu gerçek nedeni değil midir. PKK'nin bağımsızlık hattının güneydeki halkımız ve peşmergeler arasında ne denli yayıldığını bilmiyor musunuz? Daha büyük kompoları önleyen bu etki değil midir? Halkımızın ulusal birlik ve savaş simgesi Mehmet KARASUNGUR'un şehit edilmesinin anlamı açık değil midir?.. Otonomiyeye bu denli tapıyorsanız neden içinde değilsiniz? Kürdistan yığınlarından neden uzaksınız? Neden silahlı direniş içinde tek bir unsurunuz, tek bir şehidiniz yok?.. I-KDP'nin PKK ile "ittifakını" bozmasını Türk gazetelerinden büyük veriyorsunuz... Bu sevinciniz niye? I-KDP'nin yayınladığı ittifakı bozma diye gerekçe gösterilen maddelerin hiç birinin asıl ittifak maddeleri olmadığını, 1984 yazı ile ittifakın fiden bozulduğunu, gerekçesinin de 1984'ün sonlarında Türk devleti ile I-KDP görüşmeleri ve verilen karışıklı tavizler olduğunu bilmeyecek kadar alçak mısı-

nız?.. Güney ve Kuzey Kürdistan'da sıradan her insan bunu biliyor da, o uyanık ajans muhabirleriniz bunu neden not etmiyorlar?.. Peki, sizlerin hapisten salınmanız ve bugün yerine getirdiğiniz hain rol, bu uzlaşmanın ürünü değil midir?.. İki otonom gücün "birliğini" ya da sınırlı ittifakını göklere çıkarıyorsunuz... Bu onların politikasının ürünü değil midir?.. Otonomi, halkımızın ulusal kurtuluş ve birlik mücadelesinin en temel engellerinden biri değil midir? Neden savaş içinde yaratılan ulusal bağımsızlık birliği mücadelesini görmüyorsunuz... ERNK'nin tarihi anlamı nedir? Bütün bunlara es geçiyorsunuz. Aşğılık politikanın kurtları, kokmuş ruhunuz etrafa zehir saçmaktadır... Zindan direnişçiliğinden bahsediyorsunuz. Evet, tarihe geçen bir direniş var. Kürdistan ve Türkiye tarihinin en büyük ve anlamlı direnişi; insanlığın onurunu koruyan bir direniş... Bu direnişlerin sahipleri ortadadır... Sizler bu direnişin gölgesinde yaşıyorsunuz. Ona kara çaldınız. Tasfiye etmeye çalıştınız. "Ayiya dayı deme" felsefesi geliştirdiniz. İstiklal marşını iyi okuyan unvanını kazandınız. Faşizmin bütün uygulamalarını benimsediniz... Zindanlarda sizleri yaşıtan bu onursuzluğunuz ve PKK militanlarının örgütlü teslimiyet ve düşkünlüğe aman vermeyen direnişleri oldu... Kendiniz "zindanların büyük baş hayvanları olduğunuzu", "Mazlumların, Hayri-lerin büyüklüğünü peygamberlik", kendi küçüklüğünüzü de üstelik ağlayarak "köpeklik" tanımladınız. Kendinize köpek dediginizde biz bunu alçakgönüllüğe yorumladık, fakat kendinizi tanımladığınızı aklımıza getirmedik... Hani, dört parçayı kapsayan Komünist Partisini örgütleyordunuz... Bunun için meşhur, politik-sairiniz "Komünist öncüyü inşa dergisi"ni çıkardı... Üç sayı da her nedense iflas etti... Şimdi de otonomiyeye tapıyorsunuz... Peki, Komünistler aşiret reislerinin politikasına tabi olabilirler mi? Şevket Süreyya'nın Kürt tipi değilsiniz... Hatta ondan da onursuz bir konuma düşmüyor musunuz? Komünist olsaydınız, size proletaryanın dönemleri diyecektik... Şimdi sadece, proletaryaya değil ulusa ihanet ediyorsunuz... Neden bu denli düşkünlüğe, yoksa siz de bu halkla devrim olmaz diyenlerden misiniz?.. Tabi "Otuz yıldır mücadele ediyorsunuz", "Halk vefasız çıktı", "Kıymetinizi bilmiyor", "Hem o geri işçi, köylülerin gücü ne olacak", "Bir avuç uşak aristokrat aydın eskisi ile, o da otonomiyeye tapınarak, TC'den medet umarak, öncülerinizin yaptığı gibi emperyalistlere ya-

ranarak gerçekleştirilecek... İstedığınız yolda yürüyebilirsiniz. Ama, riskini göze alarak. Düşkünlük yolunu, ihanet yolunu halkın önüne kurtuluş olarak koyarsanız; halkın, hesabını sormasına da katlanabilmelisiniz. Kürdistan halkı yakın döneme kadar, politikasını yapamıyor, dilini konuşmuyor, yüreğindeki dışı vuramıyordu Sosyal koşulları modern, dinamik örgütlenmeye elvermiyordu. Yine de tarihi boyunca halkımız ihanetli lanetledi, hesap sordu. Bugün ise örgütlenmesine ve savaşına modern anlamda kavuşmuştur. Bu demektir ki, intikam kılıcını kullanmış, bağımsızlık ve özgürlük için savaşmaktadır. Sadece faşist sömürgecilik, arındaki emperyalizm ve açık Kürdistan gericiğine karşı değil, daha da tehlikeli olan ulusal ve sol maskeli ihaneti de ezerek kurtuluş mücadelesi yükseltilemektedir. Bu kutsal davada, Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine inanan, bu inanç doğrultusunda her türlü fedakarlığa katlanan her onurlu insanın yeri vardır. Fakat özgürlük bezirganlarının, halkımızın bir parçası olan, ulusal kurtuluş davasında yeri olamaz. Gerçek bilinmesinin rağmen, gerçekte neden savatılmaktadır. Açık ki tutulan ihanet yolu, Kürdistan'da çıkarları sömürgecilikle bütünleşen, onunla uzlaşan Kürt hakim sınıfları ve küçük-burjuva politikacılığının kaçınılmaz yoludur... İlkel milliyetçiliğin, yani otonom aşiret reislerinin, top-arak ağalarının 1950'lerde geçirdiği dönüşüm, onlardan türeme aristokrat, aydın küçük-burjuvazinin oluşumu 1970'lerde Rızgari'nin oluşumunu getirdi... Bağnaz bir yaygın çevresi olan Rızgari hiç bir zaman politik bir örgüt olmadı... Öncülerinin mirasına dayandı. Bağnaz bir yerel sovenizmin temsilcisi oldu... Türk sömürgeciliğinin, Kuzey-Batı Kürdistan'da feodalleri yerel siyasal otoriteden mahrum etmesinin ardından değişen koşullarda bu otonomiyi almanın peşinde oldu. Hiçbir şekilde devrimci-ulusalci, anti-sömürgeci olmadı. Reformculuğu bile örgütleyemedi... Oynadığı en önemli işlev de, 1960-70'lerin sosyal ayrışmasından doğan aydın potansiyelini denetlemek, sömürge metropollerinde tutmak ve bu potansiyeli reformculuğa kanalizetmek oldu. 1960-70'lerde, önce DDKO sonra DDKD'lerde örgütlenen küçük-burjuvazinin feodal gelenekçiliğe bağlı aristokrat kesimini oluşturdu... Bu anlamda en bağnaz gericiğin temsilcisi oldu. DDKD'nin ayrışmasından Rızgari çıktığı halde, gerçekte bir politik örgüt karakteri taşımadı... 1980,12

Eylül tutuklamalarında, mahkemelerde örgütün tüm liderleri "örgüt olmadıkları", örgüt suçu ile suçlanamayacaklarını, sadece bir yaygın çevresi olduklarını, "kurtuluş umudu olmayan bir azınlık için sadece bazı kültürel haklar talep ettiklerini" vb belirterek beraatlarını istedikler. Amip örgütlenmeleri, legal dernekçilik ve yaygın oldu... İsrarla sömürgeci yasallık sınırlarını ötesine geçmediler. Parlamentoculuk, nasip olmasına rağmen, en büyük talepleri ve eylemleri oldu... Aydın gençliğin metropollerden Kürdistan'a dönüş sağladığı ve Kürdistan'da devrimci örgütlenmenin geliştiği 1975'lerde bu devrimci düşünce ilkesi olarak var güçleri ile karşı durdular... Diğer küçük-burjuva örgütlenmeler gibi Marksist-Leninist maske de takmadılar. Tıpkı Struve gibi Marksizm-Leninizmi yararlanıcı bir ideoloji olarak aldılar... Kürdistan'da örgütlenme ve mücadele sorunları olmadığının göre, silahlı mücadele sorunları olamazdı... Silahlı mücadeleden, Güney Kürdistan'da verilen otonomi mücadelesini anladılar. Kuzey-Batı Kürdistan'da I-KDP merkezli otonomi politikasının sözcülüğünü yaptılar, T-KDP'nin yerini tutmak en büyük çabaları oldu... Türk sömürgeciliği ile ilişkileri bu konuda meşruluk kazanma üzerine oldu. Kürdistan'da ulusal kurtuluş programı oluşturulur, örgüt, siyasal ve silahlı eylemi kitleselleştir, yığınlar ayaklanırken bu aşğılık politikacılar, bu potansiyeli emmenin planlarını yaptılar. CHP'ye yaranmada diğerleri ile yarıştılar... Birlik sloganı altında sinsi bir tasfiyeciliği oynadılar... Kürdistan tarihinde son derece önemli gelişmelerin yaşandığı, bu gelişmelerin kanla yaratıldığı koşullarda Rızgari, "Doğu'ya da "Halk" Partisi sloganlarını ortaya atarak, Ş. Elçi, N. Yılmaz vd. 'leri ile parti kurmayı hedefledi. Bu çalışmalarını da metropollerden yürüttü. Kitlelerden ve aydınlardan soyutlandı... Temel dayanak I-KDP olduğuna göre I-KDP, YNK ilişkisi bu belirsiz yığılma ayrılık yaratacağı... 1977'de bu ayrılma oldu. Rızgari, Ala-Rızgari ikiliğinin nasıl gösterilirse gösterilsin, özü kime dayanacak sorundur. İdeolojide Troçkizmi Kürdistan alanına sokmanın peşinde olan bu guruh, 1980, 12 Eylül faşist darbesini, aynı duyarsızlıkla karşıladı. Belli ki, faşizmden çekinecek bir yanları olamazdı... Zindanlarda sergilenen onursuzluk da ortadadır. Burada da bir sinsilik yapılmış, can telaşına düşülmüş, bir yurtseverlik görevi dahi yerine getirilmemiştir... Kürdistan sorunu, bağımsızlık sorunu-

Politikayla İlgisi Olmayan Köylüler...

Baştarafı 18. sayfada

çaklarmın tatbikat yapma imkanlarının sunulması için büyük bir hava tatbikat bölgesinin oluşturulacağı yolunda haberler yer aldı. Çünkü bu uçaklar çok ses çıkarmasından dolayı yer bulmak sorun oluyor. Bu konuda gözlemlerimiz var mı?

Cevap: Bu alan Konya'ya yakın bir bölgedir. Yalnız Alman hava kuvvetleri değil tüm NATO'nun bundan çıkarı vardır. Bunun için çok keyfi uygulamalar söz konusu olmuştur. Köylülerin toprakları herhangi bir tazminat verilmeden ve onların isteklerine aykırı olarak ellerinden alınmıştır. Bu anlamda, bu deneme uçuşu alanının halk için ne anlamla geleceğini düşünebilirsiniz. "Avrupalılar için kabul edilmeyen, Türkler ve Kürtler için yeterince iyidir".

Soru: Kuzey-Batı ve Güney Kürdistan köylülerine yönelik TC'nin son hava saldırısı hakkında ne düşünüyorsunuz?

Cevap: Bu son hava saldırısında sivil halktan 100 kişi öldü. Hedef Kürt köylüydü. Bu saldırının PKK'ye karşı bir misilleme olduğunu ben oldukça gülmekle değerlendirim. PKK kuvvetleri, gerilla birlikleri biçiminde, yani köylerin dışında bulunan alanlarda hareket etmektedirler. Daha 1986'da yapılan hava saldırısında da sivil halk bir çok kayıp verdi. Bu son saldırıda bir çok köy tamamen imha edilmiştir. Ve o dönemler kiş çok sertti; bu ortamda köylüler nereye gidebilirler? Avrupa'da da kimse olma gereğince ilgi duymamaktadır. Görülen odur ki, herkes bu saldırının bir mi-

silleme mahiyeti taşıdığını kabul ediyor. Öyle inanıyorum ki, Türk ordusunun Irak'ta bulunan Kürtlere karşı bu sözüm ona "misilleme hareketi" Kerkük ve Musul'u işgal etmeye yönelik ilk adımdan başka bir şey değildir. Türkiye uzun bir dönemden beri Musul ve Kerkük'de pay iddia etmektedir. Bu, aynı zamanda Irak'ın İran karşısında tutunamayacağından korkan Amerikalıların da planıdır. Bunun için Türkiye'ye, bölgede jandarma rolü düşmektedir. Ona düşen görev ise çok petrol bulunan yerler olan Musul ve Kerkük'ü kontrol etmektir. Bu plan bundan yarım yıl önce emekli bir generalin yapmış olduğu açıklamayla ortaya çıkmıştı. Başında ve parlamentoda bu konuda çok şeyler söylenmiş ve o günden beri genallerin çokça "Türkiye'nin bu bölgedeki meşru hakkı"ndan bahsediyorlar. Böylesi bir iddiayı kamuoyu nezdinde kabul ettirebilmek için basın, bu bölgede 1 milyonu aşkın Türkün varlığından ve bunların burada azınlık olarak baskıya maruz bırakıldıklarından söz etmektedir. Türklerin kendi azınlıklarını kurtaran büyük kurtarıcı olarak sahneye çıkmaları yeni değildir. Özellikle Türkiye'de bu tür iddialar büyük yankı uyandırmaktadır. İran ise, böylesi bir işgali savaş ilanı olarak ele alacağını resmen açıkladı. Türkiye'nin sınır boyunca yaptığı son operasyondan sonra İran, Türkiye sınırına daha fazla asker yığmağı yaptı. Bundan kısa bir süre önce Diyarbakır'da, kamuoyuna açıklanmayan çeşitli

NATO ve ABD generallerinin yer aldığı önemli bir toplantı yapıldı. Burada çok geniş bir plan yapıldı. Irak'ın artık tutunamayacağı bir durumda Musul ve Kerkük işgal edilecek. Buna karşın Sovyetler Birliği karşılığında ABD'de bölgeye kendi çetvük kuvvetlerini gönderecek ve Türkiye'ye yakın destek sunacak.

Sovyetler Birliği'nden kaynaklanan her türlü tehlikeyi karşılayabilmek için (öngörülen senaryoya göre) resmi olarak bölgede ösler kurulacakmış. Bu konuda çeşitli yapıların yapılmasına şimdiye kadar başlanılmış. Fakat bu güçlerin burada bulunması ancak böylesi bir durumda meşru kılınabilir. ABD'nin bölgeyi işgal etmesi Türkiye açısından büyük bir yardım olur.

Son dönemlerde çokça bahsedilen "Rabita olayına" karşı dördüncü bir askeri darbe girişimi de böylesi bir propaganda eylemine dönüşebilir. Şimdilik "Rabita" olayından ve buna bağlı tehlikelerden bahsedilmektedir. Ancak çoğunluğun tahmin ettiği odur ki, gerçek olan bunun dördüncü bir darbe hazırlığı olduğudur. Böylesi bir yöntemle Türk centası, Avrupa kamuoyunun güvenini yeniden almak istemektedir. Böyle bir durumda "Türk ordusu bir daha, Türkiye'yi ortaçağ durumuna düşmekten kurtarmış olacaktır."

Soru: Sizce Avrupa hükümetlerinin Türkiye'ye karşı tutumları nasıldır?

Cevap: Yunanistan ve Danimarka Türkiye'ye karşı oldukça açık bir tavır takınmaktadırlar. Fransa ve İsveç ise bu rejimin lehine bir tavır takınmışlardır. Fakat bu konuda özellikle Hollanda'nın tavrı olumsuzdur.

Hollanda şu anda uluslararası konferanslarda Türklerden daha çok Türk kesigiliyor. Bu durum beş Avrupa ülkesinin Avrupa Konseyinde Türkiye'ye karşı olan şikayeti geri çekmeleriyle başladı. İnsan Kürdistan'daki işkenceleri, yine Türkiye'de örneğin sendikaların durumunu gözönüne getirdi

"Özgürlük Yolu" Türk Sömürgeci...

Baştarafı 9. sayfada

mürgeciliğinin imkanını aşmanın, özel savaşını boş çıkarmanın, sosyal-söven, Kürt otonom ve "ÖY" gibi milisleşmiş tasfiyeci reformist güçlerinin fiili saldırılarını boş çıkarmanın, şanlı 15 Ağustos Atılımını, ERNK'ye ve Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusuna varidmanın adı olmuştur. Faşist saldırı ve her türlü reformist engellemelere rağmen, büyük bir katılımla toplanan Kongre, PKK'nin devrimciliğinin doruğu olmuş, yetkin değerlendirmeye ve tartışmalar olmuş, PKK'nin ideolojik sağlamlığı, politik kararlılığı daha da güçlenmiş, örgütsel saf lar sıklaşmış, muazzam bir kadro yetkinleşmesi sağlanmış. PKK, Ortadoğu'da bile yapılmayamı yapmış, Kongre belgelerini ve kararlarını son noktasına kadar yayınlamış, devrimci, demokratik, yurtsever güçlerin değerlendirmesine sunmuştur. Kendini Parti olarak lanse eden, ama henüz parti programını, strateji ve taktiklerini bile yapılmayan, ulusal bayrak nedir bilmeyen "ÖY", bu gelişmelerin anlamını bilemez Kongre'nin en önemli sonucu, silahlı mücadele ve örgütlenmenin ARGK'de ifadesini bulan Halk Kurtuluş Ordusu düzeyine çıkarılması ve Bağımsız-Demokratik bir Kürdistan'ı gerçekleştirme mücadelesinin güvencesi ve temel olan halkımızın siyasal mücadele birliğinin örgütsel ifadesi olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi - ERNK'nin örgütlenilmesinin güncel tarihi görev haline getirilmesi, bunun program ve amaçlarının oluşturulmasıdır. Bir avuç feodal-komprador, ajan ve "ÖY" gibi soysuz-işbirlikçi reformist grup dışında bütün yurtsever halkımızın siyasal ve askeri mücadele birliği olan ERNK Kürdistan işçilerini, köylülerini, gençliğini, kadınlarını, esnaf ve diğer emekçi küçük-burjuva yığınlarını kendi cephesel birliklerinde örgütleyerek Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi yolunda seferber ederacektir. Bu soylu faaliyeti 1978'den beri sürdürülmekte, 15 Ağustos 1984'te hız kazanmış, 21 Mart 1985'te ERNK örgütsel olarak kurulmuş, III. Kongre açıklik getirerek, sorunu güncel-acil bir sorun haline getirmiştir. Kuzey-Batı Kürdistan'da sürdürülen silahlı ve siyasal faaliyete bağlı olarak emekçi yığın-

mi, bunun ne kadar gülünç ve abes olduğu anlaşılır. Yine Türkiye'nin Avrupa Konseyinin dönem başkanlığı yaptığı biliniyor. Avrupa Konseyi ki, insan haklarını koruma örgütüdür. Bu durumda söyleyecek tek söz, Avrupa hükümetlerinin insan haklarına herhangi bir ilgi duymadığıdır.

lar sadece burada değil, Ortadoğu, Avrupa vd. yerlerde Kongre çağrısını çoksuyla karşılayarak, varolan güçlüklerle rağmen cephesel görevlerine koşmaktadır... "ÖY" ve diğerlerinin hazmedemediği, bu gelişmedir. III. Kongre, bütün yurtseverlere, insanlıkian yana olan herkese çağrı yapmıştır. Kim halkımızın yüce bağımsızlık çıkarlarına uyarısa onun yeri yurtsever saf larıdır... Ama Kongre, halkımızın ülke ve ulus çıkarları, şehitlerin kanı üzerinde de oynamayı kimseye hak olarak vermemeye de yemin etmiştir. Bütün devrimcileri, yurtseverleri; halkımızın birlik ve kurtuluş mücadelesine yönelecek; inkareci, bozguncu, tasfiyeci, otonom, reformist anlayışları düşman görerek, onları ulusal saf larla yaşatmaya ve tasfiye etme görevine de çağırıştır. Yurtsever yığınlar bu çağrıya uymaktadır... Dönem, ulusal ve uluslararası alanda mücadele ve birliği yükseltme, faşist sömürgecilik ve işbirlikçilerini geriletme, teşhir etme ve yıkmak dönemidir... "ÖY", nun III. Kongre düşmanlığı bellidir. Çünkü, şimdiye değin halkımızın ulus ve ülke değerleri ile oynadı, şimdi maskesi düştü.

Eğer ajalık tarif edilecek olursa, "ÖY" nun yaptığıdır; halk düşmanlığı tarif edilecek olursa, yine "ÖY" nun yaptıklarıdır. Son çırpınışların özü; tasfiye olma sonuçuşu direnme değil midir? Burada, "ÖY" na düzelmesi için çağrı yapılmalıdır. Azçok dürüstlüğü olanlara çağrı yapılır. Halkımız, ajan Bur kayları arasında görmek istemiyor. Onlar, ihanet bağında boğulsunlar. Fakat, devrim düşmanlığının halk tarafından hoşgörülemediği de kesindir. "ÖY" nun ihanet belgelerini yayınlamak, teşhir edecek, yurtsever çevrelerden tecridini yoğunlaştıracaktır. Ancak satırlarımızda daha fazla yer vermeyeceğiz. Çünkü "Kürt" Kemal'in ihanet maceraları artık çocukları eğitmek için hazırlanan kitaplarla konu olabilir. Kütleselleşen PKK önderlikli ulusal kurtuluş mücadelemiz, yeterli cevap olmaktadır. ERNK de toplanan yurtsever halkımız, bilinç ve eylemiyle, yurtsever maskeli düşmanlarına yeteri cevabı vermektedir

Yurtseverlere Saldırın İsviçre Polisi...

Baştarafı 6. sayfada

Baskın sonrası Basel polisi, operasyondan kendisinin de rahatsız olduğunu, ancak Bern'den verilen emir üzerine hareket geçtiklerini açıkladı. Yetkili saveci da, operasyonda çok sayıda silah ele geçireceklerini umduklarını, ancak umduklarını bulamadıklarını açıkladı.

ERNK Avrupa Temsilciliği 22 Mayıs 1987 günü Bern'de polis uygulamaları ile ilgili bir basın toplantısı düzenledi. Toplantıda ERNK Avrupa Temsilciliği adına konuşmacı olarak katılan Av. Hüseyin Yıldırım konuşmasında, "İsviçre'de mevcut polis uygulamaları ne İsviçre'de işlenmiş bir suçun tahkikatı, ne de kendi başına bağımsız bir olaydır. Bu uygulamalar faşist Türk devletinin Milli İstihbarat Örgütü ile müsterek yürütülen politik amaçlı, anti-demokratik uygulamalardır. Bu uygulamaların, daha önce İsveç'te başlayan, Batı-Almanya'da devam eden, Kürdis-

tan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine, bu mücadeleye önderlik eden Kürdistan İşçi Partisi PKK'ye yönelik saldırı kampanyalarının bir parçası ve devamıdır. Polis sorgulamalarında yöneltilen sorular, kullanılan yöntemler bu düşünceimizi açıkça doğrulamaktadır

İsviçre halkını, demokratik kişi ve kuruluşları, yurtsever kitlemize yönelik polislin haksız saldırılarına karşı durmaya, ulusal kurtuluş mücadelemizle dayanışmaya çağırıyorum" dedi.

İsviçre televizyonu görüntülediği ve kalabalık bir basın mensubunun izlediği toplantıya kilise temsilcileri ile mülteci örgütleri de konuşmacı olarak katıldılar. Tüm konuşmacılar federal yönetimi ve polisi sert bir dille kınadılar. Kilise adına konuşan tanınmış bir papaz, "Kürtlerden derhal özür dilenmeli ve uygulamaya sebep olanlar hakkında soruşturma açılmalıdır" dedi.

Toplantıya katılan CEDRI temsilcisi, uzun süreden beri polislin yurtsever Kürdistan kitesine yönelik amaçlı uygulamalarını belgelere dayanarak izah etti. Son polis operasyonunu da sert bir dille eleştirildi. Ayrıca polis uygulamaları ile ilgili belge ve broşürleri toplantı yerinde ve İsviçre genelinde geniş olarak dağıtıldı.

Toplantı, İsviçre'de büyük bir yankı uyandırdı. İsviçre televizyonu aynı akşam, saat 19.00 ve 22.00 haber bültenlerinde Almanca, Fransızca ve İtalyanca yayınlarında toplantıya ve açıklamalara geniş yer verdi. Ertesi gün İsviçre'de yayınlanan 20'nin üzerinde gazete, polis operasyonuna ve basın toplantısına geniş yer verdi. İsviçre'deki politik çevrelere göre, İsviçre polisi belki tarihinde ilk defa bu kadar sert eleştirilere hedef olmuştu. Polis ve resmi çevreler tamamen bir sessizlik içinde idiler. Sadece savcı, "Türk MİT'i ile ortak bir çalışmamız yoktur" şeklinde kısa bir açıklama yaptı.

Ulusal-Yayıncılık Adına Ulusal...

3. sayfa 21. sayfa

dur. Bunun adına hareket edenler örgütlenmek ve mücadele etmek zorundadırlar. Örgüt ve direnişin onuru her yerde, özellikle de zindanlarda sergilemek zorundadır... Örgüt olduğunu yadsımak, Kürdistan bağımsızlığından yana olduğunu yadsımak, silahlı mücadeleyi yadsımak; Türk faşizminin önünde diz çökmek, ulusal ihanet etmektir. Rızgari baylarının zindan olayı bu onursuzluğu, ihanetin provokasyonu demislerdir. Gerekliği yerde de timsah gözyaşları dökmüşlerdir... Rızgari'nin kaşarlanmış, ihanet müzesinde çoktan yerlerini almış önderlerinin bu sözsüz pratiği belgeseldir. Şimdi, resimlerini vurarak kendilerini zindan direniş kahramanları ilan etmeleri büyük bir kendini bilmezliktir.

PKK'nin zindan direnişleri ve dışardaki direnişçi gelişimi çoğu uşağın Türk faşizminin nezdinde itibar görmesine yol açtı. Bu çok açık ve Türk faşizmi açısından anlaşılır bir şeydir. Bir milliyetçi uşağın "15 Ağustos geç oldu" demesi boşuna değildir. Çünkü Türk Genel Kurmayı muhatap almıştı... Türk faşizmi, PKK ve Kürdistan halkına karşı özel

savaşı sadece askeri alanda vermiyordu. Siyasal olarak birleştirileceği bütün güçleri birleştirmeye çalışıyordu... I-KDP görüşmeleri, demokrasiye dönüş sahte-karlılığıyla "Sol Birlik" e çağırdı ve bu güçlere oynatılan rol, Türk sömürgeci faşizminin, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini aslıya etme planının bir parçasıydı. Faşizmin bu güçlerden istediği, "terörizme" karşı olmalarını ilan etmeleriydi. Faşizmin dayatması sırat köprüsü idi, ihanet yolu. Sözkonusu güçler, tereddütsüz bu köprüden geçtiler. Terörizm olarak ilan ettikleri şey, bir halkın ulusal kurtuluş mücadelesine karşı olmak, ona düşmanlık yapmaktır. Kürdistan halkının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesine ve PKK'ye somutlaşan pratik gerçeğe karşı durmak açık ki, karşı duran karşı-devrimin bir parçası haline getirecekti. Çünkü, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini destekleyip desteklememe hem yurtseverliğin, hem devrimciliğin, hem de Türkiye'de tutarlı demokratlığın ölçütüydü. Bölge devriminde anahtar odak haline gelen Kürdistan ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Müca-

delesinin Türk faşizmini gerileten, oyunlarını bozan birincil güç olduğu aşikardır. PKK, sadece Türk faşizminin saldırılarını değil, daha sinsi olan sol cenahın provokasyonlarını da açığa çıkararak ve aşarak ulusal kurtuluş direnişini yaşatlı ve geliştirdi... Faşizmin sivil biçimlere bürünmesinin, yaşadığı güncel çıkmazların öz bu gerçektir... Sorun PKK'nin, sol'u düşman görmesi değil, Sol denen güçlerin uşaklığı ve PKK'nin şahsında Kürdistan halkının haklı ve kutsal mücadelesine düşmanlıkları günbegün belgesel olarak yaşanıyor. Bunların dökümanı çok yapıldığı için tekrar etmiyoruz. Türk faşist sömürgeci egemenliği, bir yandan iktidara yeni düzenleme verir, bir yanda özel savaş taktiklerini yetkinleştirirken, diğer yandan sol adına ajanlık yapan ama teşhir olan kampana taze güc yollamaktadır... Türk burjuvazisinin her darbe ardından sol'da nasıl bir tasfiyecilik geliştirdiği, zindanları nasıl doldurduğu ve teslim aldıklarından nasıl bir yığın sol maskeli örgüt geliştirdiği çok iyi biliniyor. Sınıf konumu, tarihi pratiği ve güncel pratiği ile "Kür-

distan Press" maskeli "Rızgari"yi bu statü dışında düşünmek olanaksızdır. Orhan Kotan'ın dediği gibi "ajan olmak için ille de askeri okulu bitirmek ya da ajan diplomalı olmak gerekmez", önemli olan ulusal kurtuluş ve halka düşmanlık yapmaktır. Kısa anatomisi ve pratiğine baktığımızda "Kürdistan Press"te somutlaşan Rızgari'nin düşün baylarını otonomi ve emperyalist mihraklara dayanan Türk faşist-sömürgeciliğine hizmet sunan bir odak olmanın ötesinde tanımlamanın olanağı yoktur...

Bizler, görevlerimizin sorumluluğundayız. Her halk gibi, Kürdistan halkının da ulus ve ülke çıkarları kutsal ve meşrudur... Halkımız öncü örgütüne kavuşmuş, mücadelesini yaygın gerilla eylemliliği ile gelişen ordu ve cephesel düzeye çıkarmış ve bu gelişmeyi zafere kadar boyutlandırmanın kararlılığı içindedir. Bu mücade- lenin kitlesel, siyasal ifadesi ERNK'dir. Her onurlu insanın bu mücadelede yerini alması kaçınılmazdır. Devrimin öncü güçleri halktan kopuk, halka karşı olan yudu grupların kopardığı gürlütünün, yaptıkları sinsi iha-

netin bilincindedir. Her yerde ihanete lunet okumaktadır. Halkımızın gelişme ve birliğin işçilerin, köylülerin, kadınların, gençlerin, esnafın, yurtsever aydınların, geniş emekçi küçük-burjuva yığınların cephesel platformda savaşımından geçtiğini bilmektedir. Halkımızın mücadelesinin, dünya halklarının ulusal kurtuluş, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin bir parçası olduğunu bilmektedir... Ve asıl dayanışmanın savaşı geliştirmenin ürünü olduğunu iyi bilmektedir. Otonomistleri, reformistleri, sinsi düşmanları, emperyalist uşakları, mirasyedicileri, birlik düşmanlarını iyi tanımaktadır. Şimdiye değin olduğu gibi, bundan böyle de halkımız ve öncüleri ulusal kurtuluşun, ülkenin ve ulusun çıkarlarını koruyacak, hiçbir engelli ihaneti hoş görmeye neden olarak görmeyeceklerdir... Kendine örgüt diyen bu hain grubun tümünün niceleği bile PKK, ERNK ve ARGK'de somutlaşan halkımızın gücünün binde biri bile değildir... O zavallılar da bunu bilmekte ve bu nedenle daha saldırganlaşmaktadır... Su testisi su yolunda kırılır

— İhaneti Teşhir ve Tecrit Ederek, Ulusal Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemiz İçin ERNK'nin Siyasal ve Askeri Savaşlarında Bütünleşelim!

Kürdistan'a Gönderilen Ölüm Mangaları Kendilerini ve Sahiplerini Ölümünden Kurtaramayacaklardır

Çeteciliğe peşpeşe vurulan etkin darbelerin ardından 28.4.1987 tarihinde, Şemdinli'de bir ölüm mangasının tamamen imhasıyla başlayan ve bir diz askeri, siyasi ve örgütseylemele sürdürülen Fetih hareketının ilk saldırısı, kazanılacak zaferin de ilk müjdesi niteliğindedir. Taktiği birçok yönüyle hayata geçirilen bir denemesi mahiyetindeki bu saldırı, karar haline getirilmiş gerçekleri yeniden kanıtlayarak son derece net sonuçlar ortaya çıkarmıştır.

Her şeyden önce 1984 ve '86 Ağustos saldırıları ve benzeri eylemlerle parlak bir biçimde kanıtlanan gerçeklerin başında, taktiğin gerektirdiği, dolayısıyla gelişme yaratan, devrimci olan vuruş tarzının nasıl olması gerektiğinin bu saldırıda da pratik bir tekrar biçiminde kesin bir sonuç olarak yeniden kanıtlanmış bulunmaktadır. Bunun gerisindeki bir eylemlilik, 15 Ağustos sonrası içine girilen taktik dışılığın yeniden, hem

de en kötü tarzda yaşanmasına yol açacaktır. Bundan, çeteciliğe karşı savaşın sürdürülemeyeceği veya hedefe götürmeyeceği aşikardır. Geçmiş pratik, özellikle her iki Ağustos saldırıları bu gerçeği kuşku götürmez bir biçimde açıklığa kavuşturmuş bulunmaktadır. Bu nedenle saldırıları eylemsel bütünlükten soyutlamak, kurtuluş mücadelesine hizmet etmeyen, taktik hattan sapan bir pratik olacaktır ve tehlikelidir. Taktiğe bağlılık, onu bütünselliği içinde kavramak ve uygulamaktır. Dolayısıyla saldırı sonrası sürdürülmesi gereken pratik, örgütsel, eğitsel ve pratik faaliyetler ihmal edilmez bir öneme sahiptir. Gelişme ancak, taktik tüm yönleriyle gerçekleştirildiği takdirde sağlanabilir. İşte Şemdinli saldırısı, taktiğin belirtilen bir bütünselliği içerisinde hayata geçirilmiştir. Saldırının ortaya çıkardığı sonuçlar da bu anlamda dikkatle değerlendirilmesi gereken bir öneme sahiptir. Çünkü sonuçlar, çarpışan güçlerin ana eğilimleri olacaktır. Düş-

Ancak, taktiğin sadece

manı imha etmekten başlayan, savaşçı alımına kadar sürdürülen eylemlilik bizde bir saldırının varması, hatta aşması gereken boyutları sergilemektedir.

Saldırının ortaya çıkardığı diğer bir gerçek, gerilla güçlerinin düşmanın teknik üstünlüğüne karşı gündüz koşullarında sağladığı muharebe üstünlüğüdür. '86 Ağustos Uludere saldırısının hemen ardından düzenlediği harekatta düşman hüsrana uğratıldı. Verilen muharebe, düşman püskürtülüp alandan sökülüp atılarak gerillanın muharebe üstünlüğü kanıtlandı. Şemdinli saldırısında gerillanın bu muharebe yeteneği daha da yetkinleştirilmiştir. Düşman tekniğinin etkisizleştirilerek ona ağır kayıpların verildiği ve bir kaç gün sürdürülen başarılı bir muharebe de düşmanın övrek bitilemediği bir ölüm mangası, ülkemiz topraklarına daha ayak basar basmaz imha edilirken, geliştirdiği operasyonlarda bir korkuluk ola-

rak kullandığı helikopterlerinden birisi muharebe içinde düşürülerek safdışı bırakılmıştır.

Son Şemdinli gerilla saldırısı tüm yönleriyle göz önünde bulundurulduğunda gerek askeri hareket esnasında bağlı kalınan vuruş tarzı, atılacak, gösterilen taktik manevra gücü, esneklik ve hareketlilik, gerekse saldırı süresince köylerde yapılan toplantılar, çalışma alanında yapılan örgütsel faaliyetler, gerekse bu eylemin sonuçlarının derlenip toparlanması ve örgütlenmesi bakımından taktiğin hayat bulduğu bir eylem olmuştur. Dolayısıyla yeni döneme ilk adım başarıyla atılmış, sağlanan bu başarı taktiğin doğruluğundan da öteye, ısrarla bağlı kalmırsa muhakkak zaferi getireceğini daha şimdiden kanıtlanmıştır. Saldırının doğurduğu sonuçlar ayrıca yeni dönem taktiğinin plan hedeflerine rahatlıkla ulaşacağını da göstermiştir.

Impressum:
M. Atar
Göttinger Chausse 75
3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:
Feyha-Kurdistan
Postfach: 153
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:
BIG - Bonn
Konto Nr: 1205242100
BLZ: 38010111

Norveç 6.- nkr.
Fransa 6.- ff.
İsviçre 2.50 sfr.
İsveç 6.- skr.
Avustralya 3.- \$

Danimarka 8.- dkr.
Avusturya 18.- s.
İngiltere 0.80 £.
Hollanda 3.- hfl.
Belçika 60.- bfr.

Nisêbîn:

MAYÎNEK PEQÎ, 3 SERBAZ CEZAYÊN XWE GÎRTÎN

Yekitiya herifandinê a ARGK, li ser rêya ku diçe qereqola cendirman a girêdayî serleşkeriya tixubê, mayînek vegirt. Piştî ku hêzên dijmin ketin hêfkê pêde mayin peqî û 3 serbaz mirin. Hersê serbaz li cihê rûdanê mirin û ceza pîkolîya ku li gelê me dikin, girtin.

Ev kiriyara ku li dijî qereqola Nisêbînê ku bi pîkolî û zilma xwe bi navûdeng e pêknat, şahiyeka mezin di nav gel de belavkir.

Gava livbaziya Nisêbînê tîrsa dijmin hindek din kurkir, ji hêla din dijmin rind fahmkir ku ê din nikare ji yana xwe li ser axa Kurdistanê berdewam bike. Her perça axa Kurdistanê, kevîr û daren Kurdistanê.

tanê ê din ji bo dijmin haceteki mirinê ne. Li ku wê narincokê bipeqe ne diyare. Axa ku pê lédikin, kevîra ku digrin destên xwe, dara ku piştî xwe

didinê, kûrsiya ku li ser rûdînê û dîle ku dixwazin bêdeng bikin, wê çawa bipeqin, hertim di mejiyê wan de cih girtiye.

Şerê ku ji sibê heyani êvarî doma SAMSUR (ADÎYAMAN) WÊ JI BO MÊTINGERÊN TÏRK RE BÎBE GORÎSTAN

Ji şerên meha derbasbûyî ku li Kurdistanê çêbûn, yek ê mezintir li Samsurê serpeşk hat. Roja 26ê Gûlanê li dora gundê Şereflî di navbera yekîtîkî pêşmergeyê ARGK û garanê ordiya faşist şerê derket. Şer ji heyane heyani derengê şevê berdewam kir. Gelek serbazên dijmin hatin kuştin û birindarkirin. 5 pêşmergeyê ARGK ji, heta berika xwe a dawî lêkoşin û bi keleşî ronakrewan (şehîd) bûn.

Weke saloxên gihan me rûdan bi wê nolê qewwimiye: Gava yekîtîkî pêşmergeyê ARGK li gundên Samsurê xat birêdixist, roja 26ê Gûlanê li nêzîkî gundê Şereflî ji xwe re parêzgehek avadîke û pêşmergeyê dixwazin qederêkê istirehetê bikin. Vê demê de xayînek ku şopa wan biribû, gliyên wan li ha hêzên artêşa faşist dike. Ji ber ku dijmin cihê wan dizani û ew ji wê yekê

bê ilm bûn, dora wan ji hêla leşkerên dijminê girtin. Gava berî nivro pêşmergeyê jê haydar bûn ku dijmin derdor girtiye, pozberî bi dijwari destpêdike. Şer çend seetan bi vi awahî doma. Yekitiya me hizra xwe dikir ku, ji enişkeke sist çembera dijmin bişkênê û xwe bavêje derveyî çembera dijmin. Bi roketan û narincokan êrişeke xwedî sixlet dibe ser dijmin û çember dişkênê. Gelek serbazên dijmin tîrên kuştin û birindarkirin. 3 tîkoşerên ARGK ji li vir ronakrewan dibin. Pêşmergeyê mayin, him şer domandin, him ji dixwestin xwe paş ve bidin. Şer heyani derengê şevê bi wê nolê berdewam kir. Pêşmergeyê xwe ji dora gundê Şereflî durxistin û gihan dora gundê Karaaxaç. Dijminê mêtîngerê faşist bi hezaran serbaz tevî "komên nişangirtinê", cenderman û yekîtîyên qomando, dajo şer.

Balafir û firokên xwe radike. Ji asmanan leşker dadixe. Bomban dibarinê û ji asmanan şop dajo. Vê demê de ji gelek serbaz derbên pêşmergeyê digirin. 2 pêşmergeyê ji dora gundê Karaaxaç şehîd dikevin. Pêşmergeyê din tariya şevê de şopa xwe didin hundakirin û xwe ji cihê bûyerê durdixin.

Bilî van hoyên zehmet, ji bo yekîtîyên ordiya faşist, encam binkeftîneke girane. Weke herdemê hêjmara miriyên xwe dişa veşartin, herçuqasî bi dehan serbazên dijmin hatine kuştin ji. Merxasî, egdî, û gerasiya tîkoşerên ARGK, û berxwedana wan û herwusa şikandina çemberê bi keleşî, di nava gel de bû destanek ku ji devan derbasî devan dibe. Zîmanê gelê me de ji niha bû serpehatîneke diroek. Gotina ku bêtîrîn di nava gel de tê kirin bûye ev: "ê din leşkeriya Tirkan bi saxî nikare ji çiyân derkeve."

Mêtîngerên Tirk yen faşist dîn dibin

LÎ SERÊKEHNÎ "ÇÎFTLÎKA KEDÊ A DEWLETÊ"

ÎSAL JÎ HAT ŞEWÎTANDÎN

Serê meha Heziranê de ku li Kurdistanê demsala paleyîyê destpêdike, ji hêla hêzên me yê rizgariya netewî êrişeke herifandinê (sabotajek) li dijî "çiftlika kedê a dewletê" (Dewlet Üretme Çiftliği) li Serêkehnî (Ceylanpınar) hat pêkanîn. Weke agahiyên gihan me diyaribû ku zêwên genimî yê bê serî û bin îsal ji hatin şewitandin. Taliya agirî ku bi erdê genim hatibû çandînet û rojekê berdewam kir, herwusa çend rojan hikariya vi agirî doma, me salox girt ku zîrar û ziyaretên maddî digihin buhatiya bi milyonan Lîrên Tirkî.

Weke tê zanin, sala par ji dişa demsala hevîne de zêwên genimî hatibûn şewitandin û mêtîngerên Tirk xusarên ku digihan bi milyonan Lîrên Tirkî girtibûn. Herwusa destpêka vî salê ji, taliya êrişekî herifandinê 250 traktor hatibûn şewitandin û tunekirin. Bi vi awahî, bi tîkoşîna ku ji salekê vir de ye li dijî hercure tedbirên mêtîngerên faşist bi ser-

keftinî hate birêvebirin, hate şanîkirin ku, ê din mêtîngerên Tirk bi rêya "çiftlikê" ku dikeki aboriya Tirkîyê ye, nikarin weke ku dixwazin û bi hesanî, mejdardarî û talankariya xwe berdewam bikin.

"Çiftlika kedê a dewletê" a li Serêkehnî, ji hêla mezinbûna xwe û berhevîkirina kedê, yek ji çiftlikên dinê a pewiste. Li ser erdê Kurdistanê ê bi xerûbêrtîrîn û dewlemendîrîn hatîye avakirin. Herbabê çandîni, zireet û hilanîn, herbabê xwedîkirina dewar, pez û heywanan li vir tê kirin. Mêtîngerên Tirk yen faşist, bi rêya vî "çiftlikê" kedxwarî, mejdardarî, talan û mêtîneke mezin bicîh tînin. Mîrov dikare bêtê ku, aboriya mêtîngerên xwîna xwe ji vir digre. Mêtîngerê dixwazin xerûbêra vir, bi "proja GAP" (Güneydogu Anadolu Projesi- Proja Bakura-Rohhilata Anadoluyê) zêdetir bikin. Li hemberê vî yekê ji, gelê me ê ku li dora vî "çiftlikê" dike, birçiyê, bêave, hêjare, emele û paleye. Û bi

"reforma erd" ku ji panzdeh salan vir de ye her va em dikin dibêjin, û van rojên taliyê de dişa qala wê tê kirin, dema borî de MHP (Milliyetçi Herket Partisi-Partiya Tevgera Nijadperest) a faşist, iroj ji çetên sixur û cahş rêkxistin dikin. Dixwazin dişa axayên bêbext û bihevrexebatkar ji nûhve zexmbikin. Daxwaza reforma Ozal ji bona belavîkirina ax, tenê "nekirina xebata li dijî dewletê û sixuriya ji bo dewletê" ye.

Ev gişt û tîkoşîna me a ku li êrdimê dorfireh dibe, dibin sedemên ku mêtîngerên Tirk yen faşist, dîn û har bibin. Ev rûdan, dema borî de bi wê nolê bû, iroj wusa ye û wê rojê bîn ji wê bi vî nolê be. Tîkoşîna me a rizgariyê a ku pêşve diçe, destur nadê mêtîngerên Tirk ku mîna dilê xwe bikaribin êrdîma "Harran"ê talan bikin; wê xwedî li hebûnê xwe û dewlemendiyên xwe derkeve û wê mêtîngerên Tirk bighîne hilweşandinê.

Dengê ku li Şemzînan gurrîn da Hozatê re derket

"KOMA TAYBETÎ A NÎŞANGÎRTÎNÊ" HATE TUNEKÎRÎN

Destpêk rûpelu dawî de birinên mezin mabûn, tevî xwe bir û xwe ji cihê rûdanê durxist. Hêzên ordiya dijmin ku gelek seet dure karin ben cihê rûdanê, karin tene enka-zên xwe ji wir durbikin.

Gava serekên ordiya mêtîngerê faşist, bilî hemû jîrekîyên xwe nekarin rûdanê xefbikin, necar man ku vî duxuyaniyê bikin: "Cemsek ketiye kemînê, sê serbaz hatîne kuştin û astsubayek û şeş serbaz birindarkirine." Ev ji dereweke eşkereye. Ji ber ku ji sê salan vir de ye, ne cemsek, 2 cemse bi serê xwe nikarin derkevin re.

Piştî rûdanên ku li 21ê Gûlanê li Palu 5 tîkoşerên

TKP-ML, li 2ê Heziranê di navbera Hozat û Ovacikê 2 tîkoşerên TKP-ML û li 2ê Heziranê li Kixi 2 tîkoşerên PKK şehîd ketin pêde, ev rûdan pêkhat. Heyfa şehîdan li erdê nema. Vê yekê ji bi cihanê da nasdan ku, artêşa pêşmergeyê me bi himê, nikare bê binkeftî kirin û herdem pêşve-gûnê dike; li hemberê vî ji, tişteki bilî mirinê di destê mêtîngerên Tirk yen faşist de nemaye.

Li Şemzînan 30 paleyên dehlûdewiyan xwe gihandin pêşmergeyan

BÎ SEDAN XORT DÎHERÎKÎN NAVA REFÊN ARGK

Destpêk rûpela dawî de direvênin" dighehîn erşan, ev serpeşk û pêşveçûne. Gele me qelle bi qelle ji mêtîngeran bazîda û dighehêzên pêşmergeyan. Pêşmergeyê li derdoran bajarên Şemzînan, Geve (Yüksekova), Çalê (Çuqurca), Qilaba (Uludere), Şîrnex, Dihê (Eruh), Mirdin, Sert û Bêlîsê ew rewş tundetire. Ji ber van pêşketinan, mêtîngerên Tirk yen faşist heta ji wan tê deng û qerînên xwe bilind dikin û alikari ji bakkên xwe yen emperyalist dixwazin. Lewma bin navê "em aboriya rojhilatê xurt dikin", radibin 7 dibistan li Şemzînan û 12 dibis-

tan li Geveê avadikin; hemû dewletên NATO li bajarên Erzerom, Muş û Agri talibatîne leşkerî birê dixin.

Weke me ji agahiyên vî pêlê gihan me derxist, ji gelek gunden Şemzînan wek Şapata, Geleşim û Herkê refên xortan yê ji 5-10 kesan xwe dighehîn ARGK. Roja 2ê Heziranê ji 30 paleyên dehlûdewiyan ku ji bajarê Bêlîsê hatibûn û li dora Şemzînan kardikiran, destên xwe avêtine çekan û tevî hêzên ARGK bûne. Rojnamên mêtîngeran ji hêjmara kesên gihane ARGK, 52 kes didin. Diyare ku ev hêjmar gelek bilindtore.

KEYÊ SÎXUR BEDELA BÊBEXTÎYA XWE BÎ CANÊ XWE DA

Keyê (muxtarê) gundê Haktanir navça Kixi bajarê Bingölê, roja 10ê Heziranê ji hêla yekîtîkî ARGK hat cezakirin, ji ber ku dev ji karê glikariyê ji bo dewleta mêtînger neqera.

Keyê sixur Resul Dînceer xulamtiya dijmin dikir û nedixwest vî karê gemar rawestîne, herçuqasî şoreşgeran bi caran salox gihandibûnê, da

vê yekê nekê. Ji ber hevkarîya xwe bi dewleta re ev keyê welatîroş, nîfrîna şeniyê gund û gundên derdorê kişandinbû serxwe. Cezakirina vî bêbextî, yekcar din eşkere dike ku tu sixur û noker bê ceza namênin. Gundîyên ku ji ber glikariya vî welatîroşî pîkolî û sitemberî didît, piştî kuştina wî, şahî û heyecana xwe bi gelek babêtan pîrozikirin.

Derbên xedar li çetên glikar û sîxur dikevin "WELATFİROŞÊN BÊBEXT BÊ CEZA NAMÊNİN"

Destpêk rûpela dawî de

Roja 26'ê Gulanê yekitîkî pêşmergek me li navçê Midyadê kete gundekî qopaniya Kerboranê. Welatfiroşek bi navê Aydin Acun ku bin perda mamhostayiyê karûbarên glikariyê dikir bi mirinê hate cezakirin. Daku glikar ji vê rûdanê bigirîn, nivîstek ku li ser: "Xayin bê mirin namênin-PKK" hatibû nivîstî. Li kêleka laşê wî hat danîn. Ev hûyer û belavok li derdorê hikarîkî dorfireh li şûna xwe hêlan. Weke tê zanin, li Erdîmên Gerceswê, Nisêbinê, Hêzêzê (Idile) û Mehserêtê (Omerli) salên borî de ji derbên mezîlî hêzên glikar hatibûn xistin. Zivistan û buhara 87'an ji livbazi mezintir bûn, û hejta hin cemsên leşkerî hatin bombekirin. Taliya van bûyeran de gelek glikarên li dora Mêrdînê, ji tirs û xofê yekoyekoy xwe didin destê hêzên

ARGK û efûkirina canê xwe hevi dikin.

Jihêla din, roja 10'ê Gulanê yekitîkî ARGK kete gundê Uzunkoy li derdorê bajarê Samsure (Adiyaman). Welatfiroşek bi navê Ali Şahin ku bi sîxurî û glikariya xwe bo dijminê mêtîngerê faşist, bi navê üdüng bû, hate girtin. Pirsariya wî hat kirin û taliya bi mirinê hate cezakirin. Ev bextê bi navê üdüng, vê xebata xwe ji sala 1980'an vir de birêve dibe. Herçûqasî bi caran jê re hate gotin ku dev ji vî karî berde û hin merivên wî hatibûn cezakirin ji, dev ji kirinên xwe berneqê. Ji salan vir de, gliya gelek kesên welatperwer û şoreşger kiribû.

Bilî van rûdanan, weke em têgiştinê, li dora bajarê Ruhayê (Urfa) jî 4 glikar hatine kuştin û yekitîyên pêşmergek li vê erdîmê li gundan civîn pëkanine, kiryarên xwe yê

cure-cure berdewam dikin.

Livbaziyan cezakirina sîxur û glikaran li bajarên Sêrt û Çolamergê gihane qonaxên bilindtirin. Lê ji ber tundeyiya pozberiyên, ne hesaniye ku mirov dengûbehsên dorfireh ji van êrdiman bigre. Piştî livbaziyan mezîlî ku zivistan û "rê de li Dihê (Eruh), Şirnex û Qilaba (Uludere) pêkhatin pède, çetevaniya sîxur û milisan a bi navê "parêzkarên gund" heta merheleki pêwist belav bûye. Li dora Qilaba û Şemzînan gelek sîxur û cahş hatine kuştin. Ji hêlekî ev kiryar berdewam dikin, ji hêlekî jî gelek gunehkar xwe davêjin hêstê hezên ARGK û azadbûna xwe dixwazin. Mêtîngerên Tirk jî, ji ber tirsê pêşketinan, destpêkirine ku van sîxurên xwe bigrin û cezabikin. Saloxên vê barê de gelek dighine rojnama me.

Li Licê û Mazgirtê 3 sîxurên konevani bersivên xwe girtin SEREKÊN DÎJ-GERÎLLA YEKO-YEKO TÊN CEZAKIRIN

Tevgera paqijkirina hêzên dij-gerilla bi destê yekitîyên Artêşa me a Rizgariya Gel ARGK, berdewam dike. Yekitîyên pêşmergek me, roja 8'ê Gulanê li navçê Mazgirtê "mamhostayî" gundê Gûmûşgûn İsa Karaaslan û şeva 20-21'ê Gulanê li navçê Licê "mamhostayî" gundê Yolçatî Asim Özmen û "imamê" gund Mehmet Bayram teslim girtin. Ji gundan hatin derxistin û piştî pirsariya hewce, bi mirinê hatin cezakirin. Saloxên ku me berê girtibûn ku ev kesên hanan endamên dij-gerillane, donana pirsariyê de rast derketin.

Herdu rûdan, gava şahî di nava gel de rakirin di nav refên dijmin jî tirs û bizdaneke

mezîlî afirandin. Piştî rûdanê, serêkên mêtîngerên faşist bi duxuyaniyên min, "ev kes, kesên welatperwer bûn", xwestin rûçkên van kesên ku bin çarîka "mamhostayiyê" û "imametiye" hatibûn nixîmandin, veşêrin û tirsê xwe ku ji van rûdanan girtin, danîn hole.

Bi rastî ewan kesên mamhostayî û melletî nedikirin. Ji dema ku hatibûn van gundan pède, karûbarên wan bibû propexenda ji bo dewleta Tirk a faşist. Bin van çarîkan li gundên lê diman û li gundên derdorê, propexende dikiran ku, dewleta Tirk dewleteke baş û rinde. Sext li gundiyan dikiran, daku çekên dijmin bigrin û bibin çetên sîxur û cahş, glikariya şoreşgeran bi-

kin Kesên welatperwer nasdikiran û gliya wan dikiran. Gundîberdîdan hevdu, peçûn derdixistin û bi vî nolê di xwestin milisiya bo dijmin rêkxistin bikin. Weke tê zanin, "Daira Serê Taybetî" endamên dij-gerilla yê sîvil perwende dike û wan bi navê mamhostayiyê, melletiyê, dixtoriyê, ebetiyê ûh... dişêne gund, navçe û bajarên Kurdistanê. Hêzên me yê şoreşger yê ku vê rewşê dizanin û nasdikin, li xebatên xwe rûçkên van kesên yeko-yeko şot û tazi dikin. Weke em di van rûdanan de jî dihebin, ev dijminên xetertirîn cezayên xwe digrin û pêşmergek me vê barê de ji xebateke jîr û jehatî dibin serî.

ŞERÊ ME Ê BERXWEDANA ŞOREŞGER LÎ HEMÛ DERDORÊN KURDISTANÊ DORFIREH DIBE

Çuqas hilpişkîna awakirina Eniya me a Rizgariya Netewî û Artêşa me a Rizgariya Gel pêşve diçe, hevqas jî şerê me ê berxwedana şoreşger xwe li seranserê Kurdistanê belav dike. Ji hemû navçe û erdîmên Kurdistanê nûçên livbaziyan şoreşgerî dighin me. Weke saloxên ku me ji gelek deran girtin, li gelek erdîmên jî hev cuda de, gelek pozberiyên çekdarî û kiryarên şoreşgerî pêk hatine.

Roja 2'ê Haziranê dema beyanê de, li navçê Kixî qopaniya Yedisu gundê Ayan-oğlu şerek di navbera yekitîkî gerilla jî yê ARGK û hêzên artêşa mêtînger a faşist de derket. Gelek serbazên artêşa faşist hatine kuştin û birindar ketine. 2 şervanên mîrxas jî yê artêşa gelê me, bi hogirî xwe ragirtine û şehid ketine.

Herwusa, weke me ji nûçên gihan me derxist, taliya meha Gulanê li dora bajarê Qersê livbaziyeke pêşmergek pêkhatiyê. Serleşkerê (subayek) û 2 serbaz hatine kuştin, gelek serbazên din jî birindar bûn.

Bilî van kiryanan, dişa di van rojan de, li dora bajarê Bêlîsê êrîşek diçe ser qereqolê dijmin. Gelek serbaz hatine kuştin û birindarkirin. Pêşmergek ARGK bê hundarî û derb, dişa xwe gihandine parêzgehên xwe.

Artêşa gelê me ARGK, rêkxistinîkirina xwe bi lez avadike û xwe belavî çardorên Kurdistanê dike. Gelê me, herhabêl alikariyên xwe pêş-

keşî artêşa xwe dike û xortên gelê me, xwe tevî refên artêşa me dikin. Nihê ARGK li Kurdistanê li her derdûdorê ye. Tu hêz nikare artêşa Tirk a faşist û rîzî û welatfiroşan jî derbên pêşmergek yê zêde dibin, xelas bike.

ERNK, di "Komcivîna Aşitî û Serdestiya Navnetewan" de berpirsiyariya Kurdistanê kir

Destpêk rûpela dawî de

gelek erdîmên dinê hatibûn, bi bal hatin guhdarkirin. Berpirsiyarê ku bi navê ERNK axifî, birê dawiyê a axafa xwe de qala van naverokan kir: "Têkoşîna Rizgariya Netewî Kurdistan a ku bin pêşengiya Eniya (Bera) me pêşve diçe, perçeyî jî têkoşînên serzembûn û azadiyê yê cihanê ye.

Welatê me Kurdistan, erdîmeke sitratejîk a Rojhilata Navîn de cih digre. Şerê ku em li Kurdistanê bilind dikin, hevkarîyeke mezîne jî bo têkoşînên gelên cihanê... Gelên ku ji bo armanceke hevparî di têkoşîn, heuceyê alikarî û hevalbendiya hevdu ne. Li dijî sitratejiya emperyalîzmê, ku

Berpirsiyariya ERNK: "Gelê Kurdistan ne bê xwedî ye"

Ji ber ku şerê rizgariya gelê me li seranserî cihanê herîm bêtir lê naskirin û pêşveçûneke mezin ku hikarî li du xwe dihele derdixine holê û sala 1987'an jî bo gelê me ji her aliyê ve dibe saleke hilgavtin û hilpişkîna pêwist; herwusa ji ber ku li hemherê vê yekê tengezariya mêtîngerên Tirk yê faşist bêtir kur dibe, xebatên rawestandina şerê me ê rizgariyê û xebatên reşkirina têkoşîna me li dervayî welat jî zêdetir dibin. Ji ber van sedeman berpirsiyariya ERNK li Ewropa belavokê weşand. Belavokê de hat duxuyankirin ku, erîşên li dijî endam û dilxwazan ERNK li welatên min a Almanyaya Federal, İsviçre û Hollanda daxwaza alikariya ji bo mêtîngerên Tirk dikin. Dixwazin têkoşîna gelê Kurdistan a dadî û mafdar ku li dijî mêtîngerên Tirk tê bilindkirin, bidewîsîn. Li ser vî bingehe, dixwazin derfetên ku dewleta Tirk a ku melûl û tengezar bûye, bikaribe hêna xwe bêtir berde, derxistin holê. Naveroka belavokê ev bir û baweriyên jêrinin.

"Azînen wan (dewletên Ewropî), ji azînen şerê taybetî a mêtîngerên Tirk li Kurdistanê hatine qopikirin: Erişên ser malan, pirsariyê, tirsandina psikolojîk, tehdît û bi rêya peran muxbir kirin... ûh. Domana van bikaranînan de, rêkxistin û kesên bihevrebakbar yê min a "PSKT" (TKSP), rîsta "parêzkarên gundan" girtine ser

milên xwe. Endamên MÎT'ê weke zanayên pêşemîn, di van bikaranînan de xwe dilvînin. Em di domanê de ne, ku encama tengezariya xwe de, mêtîngerên Tirk dixwazin le-yistokên gelp (sekte) yê domakrasiyê bîeyzin û karûbarên xwe yê derbasbûna nîzameke "sîvil" dilezênin: Serî didin AET (Civata Aboriya Ewropa a Şirîkî), daku pîrsa karbidestîya xwe ku ji hemû aliyên ve îflase dijelî ser milên aboriyên emperyalîst bideh-fêne. Erişên li dijî welatperwerên Kurd jî di vî domanê de derdikevin hole.

"... Tu hêz... nikare xwe bi bikaranînen erîş, şantaj, sext û bikaranîna din yê derî mirovahi li dijî gelê me, xwe mafdar şani bike. Ê din ev verast divêt baş be fahmkirin ku, Gelê Kurdistan ne bê xwedî ye. Partîkî gelê me a bi şanûşeref min a PKK; enikî gele me a ku birêkxistin dike û banga milyon mirov dike, min a ERNK û artêşekî gelê me a ku herroj min a balyozekê li ser serê mêtîngerên Tirk yê faşist û xulamokên wan dadikeve, min a ARGK heye... Eniya me a ku berpirsiyare ku dadî û mafên gele Kurdistan li navnetewan jî biparêze, wê li dijî herhabêl bikaranînen bema-f û erîşên li dijî girsên kedar yê fîreh, her derfet û gengazê bilivîne, wê hemû reyen demokratîk bikarbêne û xwediyên van erîşan birabirine û wê pişange bike."

Li dijî planên kuştinan li zîndanên mêtîngeran de livbaziyan tunde bi rê dikevin

Destpêk rûpela dawî de

man hatin çêkirin. Rûçkê faşizma Tirk a rast û planên wan yê qirkirinê li pêş hemû gelên cihanê hatin pişange kirin. Ji gelek welatan, dora 20 berpirsiyarên rojnama beşdarî civina li Brüksel'ê bûn. Rojnamevan û weşanvan bi dehn û bal guhdariya duxuyanîyan kirin. Serî de "Dengê Emerika" gelek radyoyên gelek welatan civîn bi gelên cihanê dan naskirin. Rojnâmên Belçîka jî cihê fîreh jî civine re, pelên xwe de hiştibûn.

Berpirsiyarên rojnâmên Tirkîye bi girani, li civina li Bonn'ê beşdar bibûn. Hin berpirsiyarên jî welatên din jî, wek jî Bulgaristanê hatibûn civinê. Evan bi bal guhdariya duxuyanîyan kirin.

Herdu civanan de, rûçkê rejîma faşist hat pişange (teşhîr) kirin û bang li hemû suzî û kesên pêşverû, demokrat û parêzkarên mafên mirovan hat kirin ku alikarî û hevkarîya xwe, ji bo kesên berxwedana birçîmayinê de ne ku ev kesên welatperwer bi xwe jî girtixanan derketine, pêşkeş bikin.

armanca pişangekirina û fetisandina tevgerên rizgariya gelan bi azînen şerê taybetî dike, girînge hevkarî û hevalbendî bêtir bê bilindkirin... Axafa ku niv-seetê berdewam kir, ji hêla hemû hêzên li eywanê bi çepikkutanê hat pîrozkirin. Kêliya li eywanê axaf dihat kirin, Serêkê Bûroya Enternasyonalîzma Sosyallîstîk Profesora Jean Ziegler jî amade bû.

Komisîyona "Têkoşîn jî bo Aşitîyê" de jî, baweriyên ERNK li ser pîrsa aşitîyê bi axafekê hatin duxuyankirin. Piştî xebatên komisyonan hatin kutandin pède, ji bo gelek erdîman biryarên xebatê yê

nûh hatin derxistin. Van biryaran de, ku jî 15 bendan bûn, konevaniya erîşvana mêtînger a emperyalîzmê û karvaniya wê hatin mehkumkirin. Behsa bêtirîn alikarî û piştigirtin jî bo tevgerên rizgariya gelan hate kirin. Di biryara li dermafê Kurdistan de jî, li kêleka hevkarîya bo têkoşînê, li dijî êrîşên Komara Tirk yê hov hat rawestandin û ev biryar hat gireadan:

"... 6. Ev komciyîn, jeno-sta (qirkirina) dewleta Tirk a bi alikariya AET (Civata Aboriya Ewropa a Şirîkî) û USA (Emerika) li dijî gelê Kurdistan û têkoşîna wî a rizgariyê protesto dike."

Em destana xweragirtina ronakrewanên Sasonê, ji serboriyên rêhevalekî me ku vê xweragirtinê şopandiye, pêşkêşî xwendevanên xwe dikin:

“... Û bi rika li dijî bêbextiyê, me li ber xwe da em li ber xwe didin, emê li ber xwe bidin”

Destpêkê hêjmara borî de

— Çi heye, çi tune? Rewş çawa ye? Tu çûyî cihê rûdanê?

— Belê... ez çûm.

— Ê... ê, bejê! Em guhdariya te dikin. Weke me şevê din bi te re xeber dayî, gişînge tu ji me re saloxan bîjî. Te çî ditibe... sehkiribe... hertîştî, ji serî heta binî, bêje me.

— Niha... weke hûn jî dizanin, do dema berbangê gelek balafir hatine navçê. Gişt bi leşkeran tişî bûn. Leşker daxistine wir. Dîsa firiyane, ji bona ku bêhtir serbaz bînin. Kin bê gotin, çûne û hatine, leşker valakirine, dîsa çûne û hatine... Encamê de, vê gavê dora 1000 leşkeri li êrdima Taloriyê komkirine. Derdor gişt zivirandina, û dora herderê û deverê girtine. Bili ve jî li hemû gund û mezrayên ku rind ji hev belavbûyine, şopê dimeşînin. Gerike bi sext û diwar birêve dibin. Li hevalan digerin. Ev ger, bi hemû diwariya xwe îroj jî didomin.

— Başê, çima hatine, te nepirsî? Ma serbazan vê barê de tiştek negotine gundiyan?

— Çawa min nepirsî? Belê, min pirsî. Min bi wan kesên, hewe qala wan kiribû, qisekirî. Min rewş, ji wan jî pirsî.

— Dika bêje malava... ê... vêca çî got wanan?

— Gotin ku: gava dijmîn hat nehat, gundî lihev civanandin û serleşkerê (binbaşiyek) axalek ji cemeatê re kiriyê. Halo gotiye: “Em bi esehî dizanin ku hevaqs şoreşger li vê derdorê ne. Çîba bila be, em bi armanca girtina wan hatine vê derê. Divê hun vê yekê baş zanibin ku, heya em karê xwe li vê dorê nebin serî, em jî vîro naçin. Pir rind em dizanin ku, hun dizanin şoreşger niha li kuderê ne. Vê barê de destê me de delfên mezin hene. Heke hun lédan û hingavtinê naxwazin, bi dile xwe alikariya me bikin û cihê wan şanî me bikin. Lê heke hun vê yekê nekin, ezê fermanê bidim serbazên xwe. Hun fahmdikin ez çî dibêjim, ne wusa? Hun bi dile xwe ne! Serbazên min baş dizanin, wan kesên ku naxwazin bipeyvin, bidin peyvandin û jî devên wan gotinan bistênin! Belê wezta me tune ye, divê hun xwe bilezênin! An hunê daxwazên me pêkbînin, an jî emê dest bi karê xwe bikin!”

— Pir başê, ma vêca gundî çî gotine?

— Gundîyan jî liberxwe daye, xeber nedane. Gotine ku: “Hun me bi dar ve jî kin, me serjêkin jî em tiştekê nizanin. Ne em dizanin ewên

ku hun behsa wan dikin li ku deverê ne, ne nasdikin û ne jî me wan diîye.” Dure leşkeran dest bi hingavtinê gelek hov kirine. Jin û mêran, xort û kalan, herkes rêz kirine. Ji lédanê derbas kirine. Şot û tazî nava berfê de gundiyan gevizandine û kişikandine. Hin gundiyan ku guman ji wan dibiran û şika wan li ser wan hebû, xistine balatiran birine Sasonê. Dihât gotin ku, hingavtina bi wan hatiye kirin, gelek dirindetire.

— Ji bo gliyê (ixbarê) çî dihat gotin? Kî kiriyê? Çawa bûye? Tukes vê barê de tiştek nedigot?

— Baweriya herkesî heye ku, ev gliyêke. Lê hêj diyar nebûye, kê vê gliyê kiriyê. Nekarine jê derxinin. Beri niha bi sê rojan, komêk ji hevalan li derdore hatine dîtin. Ez bawerim ku, niha hêj di çembere dijmîn de ne. Gundîyan xopanê jî vê yekê dizanin. Lê bili hemû lédan û hingavtinan, hêj tu salox nedane dijmîn. Lê tiştek tê dîtin ku, dijmîn bi serhişkî xwe dilivene. Dixwaze encamêk bi bizava xwe, bi dest bîne. Ji bona ku zu bighe armanca xwe jî, mîna gurê çavsor û har êrişî gundiyan dike. Rastî bikaranînan wan gelek hovîn. Mirov dibêje qey, ji insanetiyê derketine. Dînbûn. Wê gundî hêj çuqas debara wan bikaranînan bîkin, wê jî niha û pêde çî bibe, ez nizanim. Hî! Berî jî bîra min biçe, dixwazim tiştek din bêjim: Bêbextî Nebil (Alî Ozansoy) jî tîkîlî operasyonê bûye. Ew jî bi leşkeran re ye.

Weke mirov jî gotinê hevalê gundî derdixêne û fahmdike, glî ne li derheqê nîqtêkê ye. Ji bo navçê bûye. Û dijmîn, bili hemû hovitiyên xwe, hêj cihê hevalan nasnakê. Ev, dilê me şadîkir. Bêhna me berdida. Lê ger rewş wusa jî be, dîsa tîrsek heye. Ji ber ku navça hevalê lî dimênin, navçekî gelek tenge. Vê derdora teng de, bi hezaran leşker xwe komkiribûn. Herwusa, li nik dijmîn bêşeref û diikireteki weke Nebil hebû ku, şop jî dijmîn re dajot. Dîjmîn bi vê hêza xwe û serdestiya xwe, dikari bi hesanî derdor bike bin kontrola xwe. Li ser vê jî, berfê hemû rê û rebar girtibû; rê nedida. Tenê hin gelî rê didan, lê dijmîn bi derfet û gengazên xwe yê teknîkî û mezin, van jî girtibû; rê biribû. Nexwe, di bin wan hoyan û rewşê, nederfet bû ku, heval bikaribin xwe jî çemberê derxênin der.

Belê başê, ma gelo wê dawiyê çî bibe? Dîjmîn dixwaze, bêgotin biçe encamê. Lewma hevqas leşkerên xwe aniye û hovitiyeka gelek bê-

hedar birêve dibe. Gelek gundî jî dizanin, heval li wê deverê ne. Lê niha gundiyan xwe ragirtiye, agahî nadin dijmîn. Erê, berxwedan heye, lê sîxurî jî dikare bîkin, ev jî tîrsa dilê me ye. Diyare ku her mirov ne wekhevîn. Heke rûşekê derkeve û xwe bifroşe dijmîn, derkeve û nokeriya wan bike? Heke ceşkekê derkeve û ev kes bîkeve pêşiya dijmîn u serbazên xwînaxwar bibe ser koza hevalan?.. Hingê we çî bibe? Wê rewşêke gelek nebaş derkeve holê! Gava em hoyên zivistanê û hima dijmîn bînin ber çavên xwe, em dibînin ku, ger sîxurîkî wusa bibe, wê hevalên me şehid bikevin. Bêgotin ev halo ye. Hingê wê gelê me ê Kurd û tîkoşîna me derbekî pewist bigrin, hundabûnek pîr mezin wê dilê me bisotine.

Gelek pîrsen mîna van û dijbêhên van, ji hişê me derbas dibûn. Serê me û mejiyê me tişî bibûn bi pîrsen. Ev pîrsen hanan jî, hisa bivetiya li ser 8 hevalên me, datînan pêşiya me. Lê em, ji ber bîkariya xwe li hemberê vê rewşê, ji ber nehatina tiştekê jî destê me, di cihê xwe de bi tivane û kovanan diqirînin û diqirîjin. Em ketibûn derya gir û nîrînê, xweşiya dilê me şada giyana me firiyabûn. Dilê me metayibû û qermicî bû. Menedizani em çî bikine. Gava seeta nûçan xwe nêzik dikir, bi tîrsa ku wê dengû-behsa saluxekî ku em naxwazin bibîşin wê bide, me ne bi dilxwazî û bi recf pêl qimça radyonê dikir. Bi rewşêke ku dilên me daketibûn devên me, me guhdarî dikir. Gava nûçeka wusa nedihat gotin, keyfa me dihat. Bêhnen dihatin girtin, dîsa dihatin azadkirin. Me xweşî dikşand hundurê xwe û dure çavên me nola ku bêjin: “îroj jî tiştek nebû...” li hev dinêrin.

Û 10 ê Adarê 1985, Dîsa weke herdemê, bi heyecanê mezin em li benda agahiyan ku emê bigrin mabûn. Seet bibû dora 19.00’an. Û agahiya mirinê pê keve... bi rengê nûça yekemîn hat dayin: “Dî şerê çekdarî de ku roja 9’ê Adarê 1985’an li çiyayên Sasonê di navhera ‘hêzên parastinê’ û ‘endamên çeta kîrîkar’ de derket, yek jin, 8 ‘terrorist’ mirî bideketin.”

Bi agahiyeke halo em jî kuriya dilên xwe hejiyan, weke ku li mejiyê me lédanek ketibe reilîn û gîjbûn. Bi hisa dilê xwe a ku eş û hêrsa tevlihev dida der, me serên xwe bi herdu destên xwe girtibûn. Diranên me diqirîjin. Gîrîna me dihat. Bêhna me hatibû birin, tîfa qirkên me zuwabibû û porên me bibûn mîna histîriyan. Bi kovana mezin û gîra ku dile me de cihgirtibû, em

serhev direciîtin. Ji tu kesî deng dernediket. Ma çî mabû ku li ser bî peyvandin?.. Ma çavên tişî hêstir û kulmên guvaştî nebesbûn gelo, ji bona tîgiştandina evîna dile me?

Rûdana ku tîrsa me jê hebû, serpêkhatibû û gelê me, di tîkoşîna rizgariya netewî de 8 rêber û şervanên xwe yê hogir hundakiribû. Digel vê jî ev, hilgavtina berxwedana nû a tevgera Partiya me de, dibû kuştineke ku heta wê gavê, jê mezintir nebû. Partiya me 8 endam û tîkoşerên xwe şehid dabû, ev hundabûnek pîr mezin bû. Lewma jî me dile xwe de, eş û tivanceke kur şehdikir.

Lê, em bi tevgera Partiya xwe, bi gelê xwe û şervan jî gelek serbilind bûn. Lew bi rika li dijî bêbextiyê, berxwedan bi rê ketibû. Lew xwedî li serpêhatina berxwedana gelê me û Partiya me hatibû derketin û serpêhatin, bill rijindina xwînê zinde hatibû hiştin. Lew sundeke şoreşgeran a bi rûmet hebû ku, xwe tucaran nadin destê dijmîn, wê girêdayî himînin bi biranîna ronakrewanên şoreşê, li her derê, her demê û bin her hoyê de heta ku dîlopek xwîn di damaran de xwe bilivine, wê li dijî emperyalîzmê, mîtingerîyê, paşverûtiya xweyicî û xulamokên wan yê jî her bahetî, şerkiribana. Ev sunde pîr mezine. Û ev sund, di civîna berî deh rojan de, bi hêrsa mezin a li dijî bêbextiyê yekcardin hatibû gotin û jiyandin. Heval gişt, bi zanatiya jiyagirtina tîkoşinê û pêşvebirina wê, danibûn hole ku xwe sax nadin destê dijmîn. Di vê barê de, bêtirs û bi biryar tewrê xwe eşkere kiribûn.

Û niha hevalên me, bi zanatiya gîredana bi şoreşê re û vîsunda mezin a bi rûmet re, xwe nedabûn destê dijmîn. Bi çekên xwe bersiva dijmîn dabûn. Xusarên mezin dabûn dijmîn. Jiyana xwe fedakiribûn. Mirinê de jiyana afirandibûn. Daxwaza dijmîn a harê bêbextiyê de, ku dijmîn bi alikariya bêbextiya Nebilê diikiret pêşve dibir, pijilandibûn. Jiyana sor, ku bi xwîna xwe a zêlê avdabûn, serdestkiribûn.

Ma gelo kîjan heval bû?.. Bi rastî, ne giring bû meriv pîrseke vî nolê bîne bîra xwe. Lew gişt ew hevalên ku berî

deh rojan em bi wan re bûn, ew bûn: me giştan nasdikir. Eşkereye ku ev hevalbûn: Ahmet İBİN (Cahit), M. Şah GÜN-DÜZ (Rénas), Ahmet Ali DEMİR (Zekî), Hüseyin YILMAZ (Ferhad), Enver DUVARCI (Cemil), Murat SEYREK (Şervan), Atife SAKAK (Bêrivan) û... (Adnan).

Me 8 hevalên xwe, yê ku me wan jî nêzik nasdikir û bi hev re em tekilî xebatên domana nûh bibûn, bi hev re birên jiyane yê tahl û şêrin borandibûn, şehid dabû. Ê din bî wan, lê li ser rêya wan û bin pêşengiya biranîna wan, emê di tîkoşinê de pêşve herin.

Herkesêk di şeva tarî de xwe dabû fikarên biranînan, hevalan tanin bîra xwe

Cahit dihat pêşiya çavan. Di ewyana gundekê de ku dijbêha eywaneke konferansan... Parka wîa dirêj û fireh li ser bû, ji xwe tucaran jî ser xwe dernedixist... Gundî li dora wî runiştine, serê civatê dikşene. Li ser çekan runiştîye. Ken û geşîya rûyê wî mîna herdemê ye. Bi zîmanê Kurdî, zîmanê xwe ê xweş, li ser 15’ê Tebaxê dixafîse... Di nava nêrinên gundiyan de ku qedrê wî pîr digirtin... Digot “hele”, gava destên xwe yê mezin jor ve radikir: “Vêca gelê Kurdistan gihaye rêkxistina xwe a leşkerî jî, ku wê serê rizgariya netewî baje. Di vî şerî de xwedîyê hezeke mîna HRK’ê. Û ev hêz, wê gelê Kurdistanê di şer de bihîne artêşekê; wê hisabê jî metingêrên faşîst bistêne, we bersiva hemû qirkirinên wan yê li dijî gelê me, bide wan. Wê dijmîn jî axa Kurdistanê derxîne, berde wî. Wê dijmîn tîkhibe û bihlwêşne...”

Me dîsa Cahit didit. Sala 1978’an li bajarê Illohê (Batmanê)... Piştî xebateke zehmet a ku bin germiya havîna derbasibû, xwe dabû enişkekê, ji bona ku qederekê bêhna xwe berde... Di nav karkerên ku bin siha saziyên sîftê (tesîsên petrolê) de behna xwe berdîdan... xwe dabûn istîrîhetê... Serê wî de mîxer û li ser cilêkê kar yê hin, runiştibû di nava karkeran de. Wanan li ser pîrsên çîni û netewî ronakdikir... bi hewla xwe guhdariya wî dikiran karkeran.

Dûmahikê hêjmara bê de

Rewşenbîrên (ronakbîrên) Kurdistanê, rewşenbîrên (Intelligentsia= Mirovên hişyar û zana di welatekî de) welatê me, weke Kurdistanê perçe-perçe ne. Xebata hozanvan, nivîskar, hişyar û hemû zanayan ku di warê zanîn û hinbûnê de xwe pêşve dane, xebateka cuda cuda û ji hevketî ye. Heya roja îroj nebûye xebateka yekdest û yekdar. Ev jî, bê guman, ji ber wan nirên ku bi parvekirina Kurdistanê re pêdbûnê û heya niha mane, vê nolê ye.

Li Kurdistanê sê çandên (kultûrên) biyanî bi rengê sistematîk tên belavkirin. Ji zarotiya mirovê Kurd heya dawiya jîna wî bend, perde, sinor û diwarên bilind xistine navbera wî û çanda wî. Çanda Erebi, Farisî û çanda Tirkî ji zû de zordariya dewletên mîngîngî (kolonyalist) li Kurdistanê diparêzin û jê re kar dikin.

Di hemû koçberên diroki de, li Kurdistanê û li derveyê Kurdistanê rewşenbîrên Kurd xwedî liv û kefteleft bûn. Çi bi şeweyekî ramyarî, çi bi herhemî xwe yê nivîsandin û çî bi fedakarî û bi qehremanî, ji gelê xwe re bûne nişan û meşxel û li ser rêya xebatê cihên xwe di xebata gelê xwe de girtine! Lê demekê de ku dijmînên Kurdan zaro û kurên me ji xwendin û zimanê Kurdî dîrdixine û dibistanê Kurdî qedexê dikin, hinde kesên ji wan ku her û her xwe bi çerx û sazmanan dijmîn vî girê dabûn, niha jî xwe difroşin dijmîn, ji dijmîn re dinivîsin û bi wan nivîsan di bin navê çanda Kurdî de pere û diyarîyan distînin.

Raste ku gelek rewşenbîrên Kurd xebitine û dixebitin: di şerê heyin û tunebûnê de xwe dane pêş, lê pir şaş û kêmasiyên wê xebatê jî hebûn. Hinde şaşiyên diroki pêdbûne. Tevîya gelê me gihan-dine ber wêrankirinê û serpêhatiya mezin ser gelê de anîne. Teverga Kurdî şûnve xistine.

Rewşenbîrên Kurd yê welatî û netewmend van serborên diroki xweş dizanin û li ser bîngeha van serpekan gelek nivîsin û belavok, dan û standin, guftûgotin tede kirine û ronîya çavên xwe jî, bo rex û serrastkirina çewt û şaşîyan rijandine, heya tiliyên wan lîzerine û jiyana wan qediyaye.

Hinde pîrsên girîng li ber çavên wan bûn û bersivên wan pîrsan jî wan hatibûn xwestin, wek:

Diroka gel, çand û ziman, hişyarî û zanin, mafê netewî, serxwebûn an otonomî, şerê çekdari an çemandin li ber dijmîn, têkilî û pêwendiyên derve, Kurd gele an netewe... ûh. Bo pîrsên ku di koçbera pêşin de bersiv hatine dayin, wî wari de xebatek bûye. Lê tu caran ew xebat ne bi yekitî û hevkarî bû.

Piştî têkçûna 1975'an nêrî-nên nû û teze li êrdimê pêdbûn. Teverga Kurdî kete rewşeka din û koçbera dijwartir û hate pêş gelê me. Îcar careka din rewşenbîrên Kurd pîrsên berê jî nûh ve dan ber lêkolînê û jê re li bersivên gerîyan, Careka din li ser van pîrsan tev axifin û hîzrên xwe tede kirin. Lê çend pîrsên mezin derketin rêza pêşin û

Xebata bo "Yekîtiya Rewşenbîrên Kurdistan" di bin ala ERNK de destpêkir

bersiv xwestin, wek:

Teverga Kurdî û sosy-alîzm, teverga netewî û çepên Tirk, Erebi û Faris, Teverga Kurdî û yekbûna netewî (piştî ku bîr û baweriya yekpartî li erdê ket), vejandina kongreka netewî Kurdistanî, Kurd û dengvedana ramyarî li derveyê welêt, xebata çînî û a komikên civakî yê jinan, hunermendan, law û keçan, nivîskar û hozanan, destekaran, gundiyan û karkeran... heyanî pîrsên weke karker û kesên ku li derveyê welêt penah bûne.

Bê guman, dîtina bersivên rasterast de û bîngehî jî van pîrsan re, pîr ramanên cuda cuda û yê ne wek hev derketin ser qada xebatê. Partiyên nû-jên pêdbûn û cihên xwe di xebata gelê Kurdistanê de standin û liv û teverga xwe pêşve dan. Partiyên kevnar jî perçe bûn. Bername û serokatîyên xwe jî guhartin, daku koçbera hati de bikaribin xebata xwe berde wam bikin. Bi vî rengî an bi rengê din li ber hev rawestîyan, dij hev derketin û carna jî bûn hevalên hevdu û bi hev re derketin hember dijmîn û berxwedana netewî nişan dan.

Gava em çavên xwe di bername û nivîsinên partiyên Kurdan de û di nivîsinên mirovên niştîmanperwer de bigerin, emê daxwazeka ciwan û pîroz bibînin. Ewe ku hemû partî, komele û kesên welatî daxwaza bereyeka (eniyeka) netewî dikin. Ev daxwaza pîroz pêşveçûna teverga netewî Kurd diyar dike. Lê belê mîxabin! Gava mirovê çekdêrê van partî, komele û kesên, fermû werin em gaveka berkar bo vê daxwaza gelî bavêjin, ew dibê:

"Vane şert û şîrûtên me hene." Gava xebat dikeve rewşeka berçav jî, vedigerin û dibêjin: "Kurdistan çar perçeye. Em serxwebûnê navin. Kongra netewî xewn û xeyale... Wê gelê me bidin bin zordariyeka dijwartir..." Bi rastî ew dibêjin lê napêjin Mirov di nava gotinê bername û rojname wun de li ser yekbûnê û emiyê, li ser kongra netewî pîr dibihise, lê gava hat ber derî kes lê nanêre...

Em tev dizanin ku gelê me roj bi roj zordariyê dibîne: birçîrtî, tazîrtî û belengazîrtî dihe, lê disa jî hebûna xwe gişt bo şerê çekdari dide, ji ber ku jî şerê çekdari pêve, li pêş xwe tu rê bo azadiya xwe nabîne. Tu hêvî di destmaçkirin û çemandinê ber dijmînê de nedîtîye. Berger û zêwîrî dîlê dijmînê xwînmij nerm nakin û tu baweriya xwe bi piştîgirtiyên dev û lêvan nîne. Tenê yekbûna hêzên gel, yekbûna tîvingên gel, yekbûna divl û zimandariya gel dikare tariya kolektîyê biçirîne, dijmînê me jî Kurdistanê derine û roja serfiraziyê wê me bîne. Bi şorekê:

"Şerê çekdari û hevgrîrtina gel li pêş gelê me (îroj) rêya yekemîn bo azadî û serxwebûnê nişan didin."

Em nikarin jî biran derxî-nin, ku di Kurdistanê de bîr û baweriyên rengareng hene:

Marksîst, sosy-alîstên demokrat, demokrat, olperest û nasjonalist. Lê ji ber ku yekbûna gele me di rewşa îroj de kar û barekî girîngtirine û weke me gotî şerê çekdari rêya yekemîne, bê guman wê ERNK (Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan) a ku ji aliyê PKK hatiye bangdan û piştî kongra partiyê a sîsiyan xebateka rasterast û rojanî jê re tede kirin, bi nivîsin, bi dîtina kesên û komikan, bi avakirina yekîtî-yên demokrat û bi axaftinên ku di civînên gelêrî yê fîreh de tên kirin, bibe çembereka dirust û niştîmanî bo hemû kes, komik û partiyên ku bîr û baweriya xwe bi yekbûnê tene. Ev xebata han jî gaveka bîngehî bo zor û hêza gele me, bo girêdana Kongra Netewî a Kurdistanî, bo Meclîsa Netewî a Kurdistanî û bo avakirina encumeneka karvan jî vê meclîsê re ku nûneriya netewê Kurd di cihanê de bibe.

Pewîste ku yekîtîyên gel cihên xwe di bin ala Eniya Netewa Kurdistan de bigrin, wek: yekîtîyên jinan, hunermendan, karkeran, gundiyan, mamhosteyan, destekaran, rewşenbîrên (dixtor, mafdar, rojnamevan, nivîskar, zanayan ûh). Berî ku em li ser "Yekîtiya Rewşenbîrên Kurdistan" biaxifin, dixwazim li ser xalek biqax rawestim.

Hinde kes û çende komik, belê hinde partî jî nayin civînên avakirina van yekîtîyan, tenê ji ber ku PKK banga wan yekîtîyan dike û herçûqasî jê rê bi hemû dilsoziya xwe civînên xebata roj bi roj dike. Ev jî şaşiyeka diroki ye. Ji şaşiya axan û began mezin-tire. Heye ku wan mirovan di dema xwe de ramyarî (siyaset) rind fahmnekiribûn, lê ew xwe zanatirîn mirov di nava gelê de dibînin.

Nayin civînên ku PKK tede gel dicivîne, lê diçin, dibezin hemû civînên ku partiyên Almanan, Fransîzan, Swêdîyan, Îngîlîzan, Tirkîyan an her civî-neka hema ji wan re name hinartîbin an telefunkiribin. Tu dibê qey Alman, Îngîlîz û Fransîz wê mafê gele me bidin! Ma gelo lêdanên sosy-alîzmê navnetewan li gele me, di dema Atatürk de û piştî avakirina "Xweyûn" jî bîr bûne? Ma jî bîr bûye ku sosy-alîstên demokrat piştîgirtiya leşkeriya Tirkîyê kirine û hin jî dikin? Ma ne ewin ku heya niha xurtbûna NATO dixwazî-nin? Ma çima ew Kurdan dixwazî civînên xwe û piştî-top, tang, balafir û dolaran didin MIT û "mehmetcikeyn" Tirkî? Gelo ewê de dixapînin? Çi jî gele me dixwazî?

Dawiya meha çûyî li Al-manya zanayekî Kurdan di ci-vîna ERNK de jî min pîrsek kir.

"Çima partiyên din jî nehatî-ne civînekê wîlo girîng?" Min gotê: "Heke ew tev avakirina eniyeka netewî dixwazî û heke li bername û gele xwe derewan nakin, çima nayên? Divê tu ji wan bipîrsî." Zanayê me di ber xwe de kenîya û got:

"Birastê zîftênê gîştîmê, çî dixwazî û çima di berna-meyên xwe de li ser eniyê

(berêyê) dixafînin."

Raste! Ma ne ew jî li ser eniyê dixafînin? Çi jê re kirine û çî dikin? Ma çima nikarin gele Kurd li hawîr xwe bicivînin?

PKK çî bo Kurdistanê dixwaze, diyare. Ji daxwaza xwe re xebateka bîngeş dike. Şerê çekdari didomîne û piştî kongra sîsiyan gavên berkar bo Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan dave.

Rist û rola rewşenbîrên Kurd di vê xebata ERNK de çîye û wê çî be?

Berpirsiyarekî ERNK di-bêje: "Welatê ku bi xwînê hatiye parçekirin, bê xwîn nabe yek." Ev jî bîngeha xebatê ye. Ji ber ku yekbûna gele Kurd bê fedekarî, bê şerê li hember dijmîn û bê rêgîrdan li pêş hêzên ku her xwe dane rex dijmîn û jê re caşîtiyê, xulam-tîyê dikin, tu dema gele me bîndest û perçekirî nagihê armancên xwe yê netewî. Li ser vê bîngehê divê rewşenbîrên Kurd xebata xwe bikin.

Hinde komikên nivîskaran yê bi navê "Nivîskarên Kurdistan" hene, lê heya îroj tenê di perçeyekî Kurdistanê de mane, an jî di nav perçeyekî gelê de pêdbûne an jî bo otonomî dixebitin, bo mayîna perçebûnê dixebitin. Komikên jî dixtoran, hunermendan, jî-nan û grupên din yê civakî hene, lê xebata wan heya niha nebûye xebateka Kurdistanî Erk û delameta rewşenbîrên Kurd ewe ku, xebata xwe bikin xebateka sazber û yekbûyî bo serxwebûn û azadiya Kurdistanê. Ev karê mezin jî be yekîtîya rewşenbîrên nayê bi-cih anîn. Bê piştîgirtiya hêzeka şoreşger û gelêrî, weke PKK û ERNK bi sernameve. Lewma em dikarin bibêjin ku, rewşenbîrên Kurd, divê berî her tîşteki piştî xwe bidin diwa-rekî dirust, ê ku bo serxwebû-nê şerê çekdari dike. Ev hêz jî tenê Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan e, a ku bin pêşengiya PKK ye. Yekbûna rewşenbîrên Kurdistan jî di-kare hêdî hêdî gavên fîreh bavêje û yekîtîyên cuda cuda, weke yê rojnamevanan, nivîskaran, dixtoran û mamhos-teyan avabike. Lê di destpêkê de bo kar û xebatê bîserkeve, bo aktif û livok be, bo çalak û jîrek be yekbûna tevan girînge. Mî-rov nikare bi deh nivîskaran yekîtîya nivîskaran avabike, ji ber ku li Kurdistanê bi heza-ran nivîskar derveyê yekîtîyê dimînin. Em di destpêkê de dixwazî bi hedar û tewat bin Komîteyekê (encumenekê) bo "Yekîtîya Rewşenbîrên Kur-distan" avabikin, ku xebata yekbûnê di bin ala ERNK de fîreh bike. Ev jî xebata gavên yekemîn e bo ewên ku di xwe de armanca xebateka gelêrî dîbin. Bila gişt serhev bibin, bila xwe bigihînin ERNK, bila bo "Yekîtîya Rewşenbî-rên Kurdistan" hevdu bibînin, bila bi nameyan, bi gotaran, di belavokan de, di "Berxwe-

Cankurd

dan"ê de jê re bixebitîn, heya ku bi berpirsiyarî, bi bername û bi sazman, bi kovar û zim-an-darî civînekê fîreh a rewşenbî-ran tede gîrdan û tede "Yekîtî" tede avakirin.

Karûbarên "Yekîtîya Rewşenbîrên Kurdistan" pîrin: hişyarkirina gel, hêgînkirina çand, pêşxistina zanînê û hin-bûnê li Kurdistanê, piştîgirtina zanyaran û parastina mafê mirovan, nişandana xebata netewî li ber çavên cihanê û pêdakirina pêwendiyên nav-netewî ûh.

Ji rewşenbîran tîşteki gi-ring tê xwestin, ewe ku li şerê serxwebûnê û azadiyê xwedan derkevin, armanca serxwe-bûnê biparêzin û di ber de xwe bikin yek û jê re xwe bikin bîzot û agir û bo gele Kurdistanê ê belengaz, bo birçîyan, bo sê-wîyan, bo nezanan, bo hêjaran xwe bikin nan, xwe bikin living û zirx.

Hin zana û ramanhilgirt dibêjin ku, şerê çekdari li Bakurê Kurdistanê îroj şaşê Divê em NATO li xwe ranekin, em xwe jê biparêzin. Gelo ma kîjan rojê NATO dost û aşî-xwaz bû? Ma emê rojekê me-cûr nebin, ku şer li dijî NATO bikin? Ma çî nişan jî bo ku em şerê NATO nekin, an ew dij me dernameve hene?

Kîjan rojê be emê di wî deriyê piçûk û teng re derbas bibin. De bila jî îroj ve, em xwe bo wî şerê béguman amade bikin. Bîtevîya gel, bîhêza gel, bi yekîtîya gele xwe emê di deriyê xwînê re derbas bin û bîserkevin. Dîroka mirovatîyê li ber çavên me ye. Hema em li Vîyêtnamê mîzekin.

Zanayên Kurd, Kesên hişyar û ramanbîrên niştîmanperwer, Nivîsevanên hêja û berêz, Mamhosteyên ku bo zaro-wên Kurd bûne mûm û find, Rêberên hişyarkirina gel, Xebata bo "Yekîtîya Rewşenbîrên Kurdistan" li ser bîngeheke dirust destpêkir. De bila hûn yekbûn û di nava refên ERNK de xebata xwe pêşve bidin. Bo vê xebata pîroz du bendên netewî hene. Ji bo xebata kongra netewî bîser-keve van herdu bendan bidin pêş xwe:

— Xebat bo Kurdistaneka serbixwe û demokrat.

— Avakirina Kurdistaneka serbixwe û yekbûyî, demokrat û azad, serdest û serbilind û rizgarbûna jî birçîbûnê û kolektîyê bê şerê çekdari nabe.

Di bin van bendan destên xwe bidin hev. Hev re diwa-rekî jî polabî. Guhnêdin caş û dûvikên dijmînan. Guh nêdin xwe fîroşên ku bo nivîsînê pere û diyarîyên dijmînan distînin; di demekê de ku dijmîn zaro-wên me bidareve dike û bi Napalm û kîmî (kîmya) li gund û bajarên me dixê! Vaye şore-şa serxwebûnê, vaye yekîtîya gel gazî we dike; baweriyê bi serketinê belav dike!

— Biji yekbûna rewşenbîrên Kurdistan!

— Biji piştîgirtiya wan jî bo şoreşa serxwebûnê!

— Bîmre kolonyalîzm a Tirkê dijmîn û heval bendên wî!

— Bîmrîn nijadperest û kolonyalîstên Erebi û Faris!

Di şerê ji sibê heta êvarî domikir de
gelek serbazên dijmin hatin kuştin

Îsal ji li serêkehnî "çiftlika kedê
a dewletê" hat şewitandin

Mayinek peqî, 3 serbazên qereqola
cenderman cezayen xwe girtin

Artêşa me a gerîlla li her deran

LÎ MEHSERTÊ KEMÎNEK HAT VEGÎRTÎN:

Serleşkerek û 3 serbaz hatin kuştin, 9 serbaz brîndarkirin

Hefta yekemîn a meha Hezîranê de kiryarên me yê pêşmergan bêhîrtin pêşve gûn û derbe li ser derbê li dijmin xistin. Hêzên ARGK yê ku piştî komelîna partiyê a siyasîyan li hilgavîna meşê ber bi azadiyê ve, xwe li çarhêlên welat biçin kirin. Livbaziyan xwe ji tundekekin. Ev livbazi ne livbaziyan xwerû û yekrû ne. Perçeki rizgarkirina xaka welatê gelê Kurdistanî ji bin nîrê mêtîngerên faşist yê dagirkar e.

Dengê ku li Şemzînan gurrîn da
Hozatê re derket

KOMA TAYBETÎ A NÎŞANGÎRTÎNÊ HATE TUNEKÎRÎN

Roja 3'ê Hezîranê li dora gundê Sarisaltik navça Hozatê, "komeke taybetî a nîşangirtinê" (Ozel vurucu tim) tevî cemsên xwe kete dala yekitîkî pêşmergên ARGK û hate tunekirin.

Weke nûçên herdestê me ketin, rûdan wusa serpek hatîye. Ji demekê dure ku li vê êrdimê, carecaran şer di navbera pêşmergên me û hêzên dijmin derdiketin. Lewma, "komên taybetî yê nîşangirtinê", yekitîyên qomando û cenderman û çahşen wan, li vê derdorê bi roj operasyonan dimeşandin. Roja 3'ê Hezîra-

Gelê Kurdistanê ku bi hêvi û tiqeyên mezin kete buhara 87'an û hêviyên xwe bi kiryarên diwar zexmûxurt kir. Li derbên hêzên ARGK ku herrojê bêhîrtin li dijmin dikevin, bi hêviyên mezinîrî dinêre hatina xwe. Livbaziya li Mehserî (Omerli) û yê din, delîlên vê yekê yê eşkere ne.

Hêzên ordiya mêtînger li hemberê kemîn vegirtin, êrlîşên harifandinê û êrlîşên çekdarî yê pêşmergên ARGK hê çare dikevin û leztir dikevin

nav tirs û sofa kur. Ger mirov kiryara Mehserî bi vê nolê bine ber çavên xwe, hingê mirov him û xurtiya pêşmergên ARGK ji dikare ronitir bibîne. Komara Tirk wê nikaribe xwe ji rizgarbîke ku, hisaba guncên xwe yê dirûki nede.

Weke haydariyên gihan me, taliya kemîn vegirtina li Mehserî serleşkerek (üstegmen), sê serbaz hatine kuştin û neh serbaz ji birindar ketine. Heza dijmin kerwanekê ji sê cemsên leşkerî bû. Koma pêşmergan bi rokêtan û narîncokên destan êrlîş dijmin kirine û heza dijmin û cemsên wan tunekirine.

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENÎYA RIZGARÎYA NETEWA KURDISTAN

Lî Şemzînan 30 paleyên dehlûdewîyan xwe gihandin pêşmergan BÎ SEDAN XORT DÎHERÎKÎN NAVA REFÊN ARGK

Piştî ku di Komelîna PKK a Sêwemîn de biryara avakirina artêşa gerîlla hat dayin û damezrandina ARGK hat bandan pêde, ji derveyî û hundurê welat, ji her derên ku Kurd li wir hene, bi sedan xortên Kurdan diheriken nav

refên Artêşa Rizgariya Gel. Pêwist piştî êrlîşa li Şemzînan di mîjûya 28'ê Nîsanê de ku ev êrlîş bendava kiryarên zivistanê yê tunde datan holê, ev herikandina xortan zêdetir bû.

Bi kesên ku nûn gihan şoreşê, li çardorên Kurdistanê yekitîyên pêşmergan yê nûn hatine rêkxistinîrîn. Vê yekê ji mirov dikare ji livbaziyan derfereh yê çekdarî derxine. Tevî hêzên me bûyîr bêtirîn di êrdimên ku li wir tîkoşîna çekdarî pêşkêtiye. Xilbeye. Li dora bajarên Sêrtê, Wanê û Çolamêrgê ev tîkoşîna xwe dîlezîne. Gelê van derdoran raweşa rapirîn û serhildanekê dijîn. Kesê ku çeka wî heye, çeka xwe derdixe û çeka wî nîne, çekê ji leşkerên

dijmin bi sext distîne û tevî şerê gerîlla dibe, û çihê xwe di nav retên artêşa rizgariya gel ARGK de digre. Şerên li derdorê 24 seetên rojê didomin. Ji bona ku mêtîngerên Tirk rûdanan, pêşketinan û raweşa xwe a belengaz veşêrin, hemû çalakîyên xwe bikartînin. Van derdoran ji êrdimên fireh vedigirîn û çûyîr û hatina wan deveran qedexê dikin. Dixwazî van êrdiman bi temamî ji ehanê rabibîrîn.

Li hemberê vê yekê ji, gelê derdorê bin duruşma, "şerê heta serfiraziyê" xwe davêje navagirê tîkoşînê. Rawestandina vî gelê di nê hesaniyê. Taliyê de gelek xort tevî şoreşê dibin. Ev qirçîrên ku mêtîngerên Tirk bi nola, "mîrov

Dûmahîk rûpel 24'an de

Lî dijî planên kuştinan li zîndanên mêtîngeran de livbaziyan tunde bi rê dikevin

Gava dewleta Tirk a faşist bi çirokên "derbasbûna demokrasîyê" dixebite ku taybetîyên xwe yê dijminê mirovahiye û rûçkê xwe ê gemar binixîmine, ji aliyê din jî her bubê bikaranîna derî babilîskê (sedsalê) ji bo gelê me û gelê Tirk ê kedkar rawe dibîne. Çi li zîndanên, ku her yek ji wan ji tariyên qurna-navîn mane, planên kuştinê yê nûn li dijî dilîyên şer amade dike.

Serî de girtîxanên bajarê Amadê (Diyarbakirê) û Eskîşehîrê de, li hemû zîndanên mêtînger de ku dilîyên şer tê hene, ji salan vir de ye lîdan û hingavtînan ku hişê mirov tîna-gihîjê wan tê kirin. Mêtîngerên Tirk dixwazî rîhevalên me yê xweragirt, ku gelek caran

li dijî bikaranîna hingavtînan bi hogirî û keleşî li ber xwe dane û rejîma faşist, li her derê bi caran binkeftin kirine, bi gelek rangan tunebikîrîn.

Ji bona ku pikolîyên hov û azîzîrî girtîxanê yê li girtîxanê li Kurdistanê tîna bikaranîna, bîr protestokirin û dengê bi rûmet a dilîyên şer li pêş mirovahiya pêşveçûyî û demokratî bî bangîrîn û bi wan bî naskirin, "Komîta Hêvgirtîna Girtîxanan" roja 10'ê Hezîranê 1987'an li serekbajarê Almanya Federal, li Bonnê dest bi berxwedanê birçîmayîne kir.

Vê rojê de, li bajarê Bonnê û li serekbajarê Belçîka li Brûkselê civînê li pêş rojna-

Dûmahîk rûpel 25'an de

Derbên xedar li çetên glîkar û sîxur dikevin "WELATFÎROŞÊN BÊBEXT BÊ CEZA NAMÊNÎN"

Yekitîyên me yê ARGK, yê ku bin duruşma, "Mîrin ji bo xuyînê welat" bizavek birêve dibin, livbaziyan xwe ku derbên giran li glîkuran, hêzên çete yê sîxur û noker, wêfiroşên çahşîxî, berde-wamîrî dikin. Pêwist bi destpêka demsala havînê, ev bizav tevî êrlîşên li dijî hêzên artêşa faşist û "komên taybetî" dibe û xwe dorfereh dike. Vê taliyê de li bajarên Midyadê, Samsurê (Adiyaman), Sêrt û Çolamêrgê (Hekkarî) livbaziyan me ku çetên sîxur ji binî hejandin, pêkhatin.

Dûmahîk rûpel 25'an de

ERNK, di "Komelîna Aşti û Serdestiya Navnetewan" de nûneriya Kurdistanê kir

Roja 24-25'ê Nîsanê 1987'an li welatê Îspanya êrdîma Baskland bajarê Gernika komelîneke (kongreke) navnetewan hat çêkirin. Komelîna, ji ber sedama ku bajarê Gernika berî 50 salan, dema şerê hindurî li Îspanya, hatibû bombekirin, çêbû Sersala bombekirina bajarê Gernika ji hêla faşîzma Hitler de. Komelîna hatibû dirustkirin. Dema vê êrlîşa Hitler de, bi sedan mirov ji gelê Bask hatibûn kuştin.

Komelîna ji hela gelek rêkxistinên Partiya Herî Bata-suna (Partiya Yekitiya Gel), saz û derdorên zanyarî û rawşenbîr hatibû sazîkirin. Dora 200 delege, ku nav wan de berpirsiyarên komitên aştiyê yê welatên sosyalîst û berpirsiyarên Tevgerên Rizgariya

Gelan jî hebûn, beşdari komelîneke bûn. Ji bona nûneriya Kurdistanê, heyeteke ERNK jî beşdari komelîneke bû. Li kêleka tevgerên mîna POLİ-SARİO (Sahra Rojava), ANC (Afrika Başur) û MİR (Şîlî), ji welatên mîna Nikaragua, Libiya, Yekitiya Sowyet, Almanya, Romanya û h.w. komitên aştiyê hatibûn komelîneke.

Roja xebatên komelîneke ê yekemîn de, piştî axafên destpêkê û vîxwendîne komîsyon hatin hilbijartin. Yek bi navê "Tavgerên Rizgariya Gelan", a din bi navê "Têkoşîna ji bo Aştiyê", 2 komîsyon hatin çêkirin. Berpirsiyarên ERNK ku tevî herdu komîsyonan bibûn, 2 axafên dirêj çêkirin. Herdu axaf jî, ji hela hêzên ji

Dûmahîk rûpel 25'an de